

**CELEBRIORES
DOCTORUM
THEORICAE AB
ADVOCATO
GREGORIO...**

8 C. 4. 60.

CELEBERRIORUM
DOCTORUM THEORICÆ
AB ADVOCATO
GREGORIO FIERLIO
COLLECTÆ
ET
FLORENTINÆ
PRÆSENTIM
JURISPRUDENTIÆ STUDIOSIS DICATÆ
Pars Quinta.

—

FLORENTIÆ MDCCLXXVI.

IN TYPOGRAPHIA ANTONII MARLINI
Superioris Facultatis.

THEORICA JASONIS

*In Leg. si sit Legatum num. 4. ff.
de Legat. 1.*

ANIMadvertit in hac Legē juris, quod ille, qui facultatem habet, faciendi quidquid videtur expedire, dicitur habere arbitrium voluntatis, non arbitrium boni viri (1) Quod maxime procedit, si adiecta fuerit Clausula omnino, quae clausulae simplicissime In omnibus, et per omnia aequipollet. (2)

Facultas etiam alibi concessa cum verbis „pro libitu voluntatis“ sive, ut vulgo dicitur „a piacere“ liberam praesecit voluntatem, non arbitrium boni viri (3) Verba quoque si videatur, et placeat inducunt libertatem voluntatis, non arbitrium boni viri quando simul iuncta reperiantur. (4)

At si constet de mente, ac desiderio disponentis, ac quod ipse praecepit suum sortitur effectum, tunc verba illa videntur, et placeant non tribuunt ei, cui directa fuerunt, liberam facultatem statuendi quidquid ipsi placeat, si id voluntati, ac desiderio disponentis adversetur (5) Ideo praedicta verba, alioque hujus generis non sunt apte ad tribuendam, Haeredi facultatem subvertendi, ac destruendi fideicommissum, aliamve dispositionem a Testatore cuius voluntas, ac desideratum (6)

Hac in loco non est praetermittenda Theorica Decii, in Leg. 1. §. 14. ff. de portione. cum judic., qui bene ponderant, quod verbum „oportet.“ directum ad Judicem, vel Magistratum interpretatur pro „debet.“ quia tale verbum a Legē, Statuto, vel a Principe prolatum non importat arbitrium, sed iussum, et necessitatem agendi. (7)

(1) *Relat. cons. 24. num. 3. lib. 2. Dec. cons. 498. num. 17. Menoch. de Arbitrar. quest. 2. num. 1. et plur. seqq.*

(2) *Dec. Nam. in Respons. decis. 594. num. 20. per 19. tom. 2. Sicut notata in Tergentino, et Libanum. Reusner-attende 11. cap. 178. §. 14.*

400. *Adel. Brichieri Columi et Mancini* rel. ubi de hac Jacobi theoria pertractatur, et ubi agitur de consuetudine pœcensuris collata, in Directorum Amoenitatem faciendi quidquid eis magis expedire videretur.

(3) *Sord. deile* apud n. 15 *Rot. Rom. cor. Arch. deile* 187 n. 3 et cor. *Prin. dec. 140* num. 16.

(4) *Quere. deca. 108* num. 4.

(5) *Polaterrana* *metu* ubi apud 1733 §. 33 et seqq. cor. *Ad. De Mari Rot.*

(6) *Rot. Polaterrana* *successione* §. 67 et seq. ubi agitur de Formula „Se così parerà al mio Esale „et lo appoverà „et lo riparerà giusto „e se gli parerà utile „ Et adducunt Textus Juris Civilis.

(7) *Sobell. in sum. §. Verba sum. 30* vers. Item, *Mayen. Decis. Lucens. 3* num. 11 *Flavet. successione* 30 *decemb. 1733 §. Nulla suffraganea* cor. *Cass. Arch.*

THEORICA INOLAE

*In Cap. Periculi sum. 19. vers.
Quoniam de Exept. et Fœdile.*

Iuxta Praxim in Foro receptam Mulier non potest se obligare, vel pro Marito, vel pro Filiis, vel pro Extraneis ubi necessitatem ante Dole, ita ut obliga-

tionem omnes medietatem dotis excedentes cumina rescindantur, ne lesionem, ac jacturam immodicam Mulier in sua dote patiatur. (1)

Sed quando est, an ad hujusmodi lesionem rite, recteque mensuranda inspecti debeant tempus contractus obligationis, an potius tempus restitutionis dotis? Et quod inspicendum sit tempus restitutionis dotis tradit *Isola* in dicto cap. Perleunt, eam ob rationem aequitati consonam, quia de tempore, quo locus est restitutioni dotis, et quando Mulier pro restitutione agere potest, nos autem aequa, bene dignoscitur, an ipsa mulier lesionem in sua dote patiens sit. (2)

Quod autem inspicere debent tempus obligationis a muliere susceptae ad effectum mensurandae lesionis et ostendendi insufficientiam bonorum Marti pro uxore relevanda, plura alii voluerunt sequenti Theoremam Bartoli ex Leg. 1. ann. 11. *Cod. de Condict. ludeb.* (3)

Substituatur tamen obligatio Mulieris ultra medietatem suae dotis, si habeat alia bona extradotalia, propriamque negotium gesserit (4) si causa urgens, et necessaria concurrat, ex grat. ne

Mulier fundo dotali expellitur (5) et
 Mulier publica mercatorem excoquit,
 quo in casu ipse jurari nequit benefi-
 cio S. C. Valeriani. (6)

(1) *Contest.* ad titulum *Urb. Aeneas*. 46 tit.
 et cum 146 *Rota* nostra in *Thes. Ondrea*. cum.
 7 deinde, 22 cum, 6 et seq.

(2) *Neguscul. Aliphat.* ap. cum 78 *Castell. Al-*
leg. deinde, cum cum, 12 et seq. *Contest.* cum re-
 solut. part. 3 cap. 25 cum 104 et seq. *Contest.*
 ad stat. *Urb. hoc de* cum, 188.

(3) *Rat.* nostr. in *Consuetudine*, deinde 14 sept.
 1728 §. *De quibus cor. Aud. Guidon.*, et in
Arrequis Nallensis Obligacionis 18. julio 1737
 §. *Ne in jure cor. Aud. Josepho Binnarcho*, in
Thes. Ondrea. 1 deinde 22 cum, 7 *Vid.* etiam
Rat. Rom. in *Romana Adjunctione* 19 jun.
 1748 §. 8 cor. *Manno*, ubi quod sufficientia ho-
 norum pro mercede relevationis mularis merita-
 da ea de tempore istius obligationis, non Con-
 tractus, non curata quod parca fuerint.

(4) *Romana Lamentis* 22. martii 1747 §. 8 cor.
De Fava.

(5) *Dec. Romana Adjunctionis*. cor. *Manno*
 §. 8.

(6) *Fata* nostr. in *Liberum*. *Nallensis Sequen-*
ti 18 jun. 1734 §. 8 in deinde cor. *Aud. Josepho*
Binnarcho.

THEORICA JOANNIS
ANDREAE

In cap. cum saeculum de nepoti

Joannes Andreas doctissimus J. C. Bonanienis docet, quod existentibus duobus Haeredibus, quorum unus sit in re certa institutus, alter in tota haereditate, Juspatronatus transit in haereditem universalem, non in particularem, sive in re certa institutum. (1)

Transire tamen potest Juspatronatus etiam in singularem successorem, si recte sit, nempe annexum alicui fundo, tunc enim translato in successorem particularem fundo, Juspatronatus etiam in eum transire per necesse debet. (2)

Plures autem sunt modi, quibus Juspatronatus de una in aliam personam transferatur, nempe successio, donatio, permutatio, ac venditio universitatis honorum, in qua etiam Juspatronatus continetur (3) In hujusmodi tamen translationibus necessarius est legiti-

superioris auctoris, quam ipse debeat exhibere, an aliquis scus intervenit, vel simoniacus labor. (4)

At quævis Jospatronatus transcat in emptorem universitatis bonorum, hoc tamen non procedit quando in venditione necessaria esset specifiæ traditionis rerum emolumentum, quæ universitatem ipsam efficiunt, quia tunc sequeretur specialis venditio Jurispatronatus, contra sanctionem Textus in cap. de *jure tit. de jurepatr.* (5)

Quam vero Jospatronatus de sui natura indifferens sit, et ad quicumque transmissibile, ideo sequitur quod non remaneat potius hæredem hæredis grati, sed transeat, et Lex aliqua non obstat, una cum bonis, ac jurebus ad substitutum, et in generali dispositione comprehendatur. (6)

(4) Lamberti, de *jurepatr.* lib. 1 part. 1 art. 16 num. 5 Arvelles, seu Lathieres. Beneficia 2 cap. 1781. § *jurat. cur.* Pierre Gauthier Episcopus Archiepiscopus Ratisburgensis.

(5) Ut per Text. in Cap. *De iure de jurepatr.* Bonnet Lamberti, eod. tract. lib. 1 part. 2 art. 6 et 8 Papon, de Contract. Patron. alleg. 100 num. 216 et 222 Rat. Rog. in London. pr.

stipulanti pro ejus filio, Filius quoque censeri debet una cum Patre primus acquirens, ita distinguit *Andreas de Bampnis* eximius J. C. *Isernensis*. Aut concessio facta fuit Patri, et Filio non simpliciter sub nomine appellativo Filii, sed sub nomine proprio, ac distinctivo, ex. grat. *Filio Joanni*, et tunc Filius censetur una cum Patre primus Acquirens, utpote aequaliter cum eo contemplatus, quamvis filius fuerit absens et Pater de propria pecunia lucrum solverit: Aut vero concessio facta fuit Patri acceptanti, et stipulanti pro se, et filio sub nomine tantum appellativo, non proprio, et tunc Filius non dicitur cum Patre primus acquirens. (1)

Ratio est, quia personae magis consequatur censetur si nomine proprio vocatur, faciat, quam si nomine appellativo; cujus rei extant exempla in *Leg. Turpe* 54. §. final. et in *Leg. si heredes* 124. §. de *Legat. 1.* in quibus si Testator legat ab Heredibus nomine proprio designatis, tenentur omnes pro virili ad satisfaciendum legatum, licet inaequaliter instituti fuerint, ac si omnes genericè sub nomine appellativo

nuncupetur, quo in casu pro portionibus tantum hæreditariis ad legatæ solutionem obstringatur.

Ex prædicta *Joerniac* distinctione oporitur resultat effectus, nam si filius considerari nequeat pro primo acquirente, Pater in ejus præjudicium de tota Emphyteusi disponere potest. Quod si filius fuerit una cum Patre primus acquirens, et inter eos nullum constitutum appareat jus accrescendi, tunc Patri non licebit nisi de medietate Emphyteusie disponere, relicta altera medietate Filio, qui æque poterit de ea disponere in Patris etiam, ejusque successorum præjudicium quam usque ab initio Emphyteusie consentantam Patri, quam filio pro vicili portione acquisita. (2)

Verum regulare est, quid in materia Emphyteutica primus acquirens intelligatur ille, qui Investituram stipulatus est, eoque mortuo ejus filius non habeatur tanquam primus acquirens. (3)

(1) *Curt. Jus. de Feud. part. 3. cap. 4. et seq.*
Reverat. de Feud. cap. 9. Concl. 66. num. 28.

Rot. Rom. cor. Cavalier. deus. sig. num. 9 cor. Emeric. jun. deus. 1214 num. 3 tom. 1 et cor. Caprera deus. 642 num. 2 et deus. 589

(1) *Falgas. de jur. Emphyt. quare. 24 in. de Contract. Emphyteuticis Spaul. deus. for. Erel. 72 num. 5, et deus. sig. num. 8 cor. Cavalier. et cor. Emeric. jun. doc. 272 num. 2 et 1214 tom. 3 in quibus vixit jam succedendi deus. fuit filio supponendi servitus de tota emphyteusi. Et cor. Caprera et deus. 642 per tot. ubi sup-
cta videretur concessione emphyteutica confir-
mata fuit in filio servitus supponendi de tota em-
phyteusi, non vixit.*

(2) *Vid. Cyriac. deus. for. et num. 20 et Rot. Rom. in Emeric. deus. 55 num. 12 part. 10.*

THEORICA LAPI

Allegat. 55. num. 2.

ONus celebrandi Nunc non probat quod Beneficium sit Sacerdotale vel, in
usu, vel in habitu etiam in Cappella-
nis Ecclesiasticis, quum Beneficiarius po-
sit etiam per alios eius sibi injunctum
impleti celebrationis Minarum. (1) Ad

Beneficium enim Sacerdotale constituendum requiritur quod in ejus fundatione dictum sit quod Rector esse debeat *in perpetuum* *nona* *Præbiter*, quod ad *Altare* *altaris* *ordinetur*, et *divina* *officia* *dicat* / quo in eam locum non habet memorata *Lapæ* *Theorica*, quia contemplata cunctis dignitas Sacerdotalis qualificante, habito namque respectu ad personas eligendas, non autem ad omnes, ac propterea presentatus debet esse saltem habito sacerdos, et intra annum ad sacerdotium promotus. (1)

Locum pariter non habet *Theorica* *Lapæ* quodles Fundator designatis Patronis statim mandat, ac jubet per considerandum esse Sacerdotem, quod idem esse se ei dixisset, eligatur, ac presentetur Sacerdos. Censetur enim Fundatorem cogitare de persona sacerdotali character insignita, quæque statim post dictam electionem sacerdotale munus exerceat, juxta aliam receptionem *Parronitæ* *Theorica* in *Cap.* cum *evangelio* *5.* *Inferius* *nona* *de* *Abjectione*. (2)

Inter hæc *Lapæ*, ac *Parronitæ* sententia discrepant consistit in sensu, quæ Fundator accepit verbum *Sacerdos*. Si

enim Sacerdotem ipse designaverit in solo sensu illius presentationis absque mentione alicujus oneris celebrandi missae, ex. grat. si dictum fuerit eligatur, ac presentetur sacerdos, tunc procedit *Parviterani* sententia; Si vero Fundator electi, ac presentationi sacerdotis mentionem adhaerentem celebrationis Missarum non addito precepto eos celebrandi per se ipsum, nec addita prohibitione eos celebrandi per alium, tunc procedit sententia *Lepi*. (4)

Beneficium sacerdotale distinguitur Beneficio Ecclesiastico, ad quod constituendum a Concilio requirunt. I. Quod creatio Beneficii facta sit cum consensu, et auctoritate Ordinarii II. Quod Beneficium sit perpetuum. III. Quod habeat annexam spiritualitatem nempe quod detur propter divinam officium vel celebrandi missae, vel recitandi horas, vel docendi Ecclesiae. (5) IV. Quod ab Ordinario conferatur clerico. V. Quod dotem habeat congruam pro ejus oneribus digne subministranda. (6)

Beneficia autem, seu Capellaniae sine Superioris auctoritate fundatae quamvis sint perpetuae, non reputantur Benefi-

cia Ecclesiastica. (2) Nec in numero Beneficiorum Ecclesiasticorum recensentur Capellanice amovibiles seu ut ajunt *Manuales*, quae propterea donari et contrahi possunt absque ulla simoniae laesae; quinimo dubitatum est, an etiam Capellanice simplices, laicales huic simoniae praeiudicium obnoxiae sint saltem ne contrahantur, conventionesque jam peractae rescindantur. (8)

Omne vero Beneficium eo praesertim Ecclesiasticum differt a *Loco Pio*, ut signantes ab Hospitali etiam *Locus Pius* visitationi et jurisdictioni Ordinarii subiectus reperitur. (9)

(1) *Garula de Benefic.* partem sup. t. n. 35 et sup. *Pius de Contrah. Patron.* Allegat. nec in supplem. can. 113 et sup. *Pius de Benefic.* § 49 et 1780 §. *Autem* cor. *Adm. Luc.* *Toni.* et *Flori Pius* Capellanus 16 apr. 1801 §. *De rti* cor. *Ad. Joann. Alberti* ubi quod posita qualitate Capellanus laicalis, ea contrahi possit etiam ab infans et non retrahat *sanctissimae* voluntas ut eo quia Capellanus debet per se ipsum celebrare missam.

(2) *Pius de Benefic.* 9 jan. 1799 per act. cor. *Ad. Nunciatus Horatio Pius.*

(3) De hac Theoria plene agitur in *Pius de Benefic.* ad *flor.* 1790 n. 4 et sup. cor. *Adm.*

paup. confestim cor. eod. rub. die 4 febr. 1799.

(4) *End. Formae Bonifacii* 4 febr. 1799 §. 3 et seqq.

(5) Necesse est pariter reddereum ecclesiasticorum decur ab ministerium mune temporale, non licet-les labores, uti sunt illi, quos praestant Musci, Aedifici, cunctoque hujus generis; Vid. *Formae Bonifacii* corb. *Bonifacii* Art. 1 num. 10.

(6) *Amarum. de Caus. p. 11* lib. 3 cap. 1 n. 10 *Res. Rom. cor. Pampal. dec. 87* n. 1. *Res. nostra in Pavia* prot. *Indictio* 12 jun. 1788 §. Quoru cor. *And. Brichieri* *Columb. Rel. Vid. Cavallera Bonifacii*, et *Jurisperitunciar* 29 sep. 1798 *Art. I. cor. Adv. Corab.*, et *Benarrou*, ubi late agitur, quando dignoscatur Bonifacium esse potius Ecclesiasticum, quam laicale. Vid. *Piscus. Capellanus* 25 sept. 1801 cor. *And. Alberti*, ubi quod Capellania cum dicitur ecclesiastica, non laicali quando Episcopus cum creatus, et congruente in italiam ecclesiasticam, non ab-omine quod eidem secutus fuit deo, et iurisperitunciar habent esse ministerium.

(7) *Piscus. Bonifacii del. . . cor. Archidiacono Franciscus Cade Rel.* ubi quod hujusmodi, Bonifacii. Difficillime importent incompatibilitatem pro exclusionis praesentis a Bonifacii ministerio.

(8) Vid. *Commissaria. ara Poppina. Salubri* 24 martii 1779 §. 14 et seqq. cor. *And. Raffalli*.

(9) *Gerard de Bonifacii* cap. 3 num. 1 *De Luce. de Almag. dec.* 1 num. 15 *Res. Rom. in Re-act. dec.* 24th n. 10 part. 11.

THEORICA NATTAÆ

Cogn. 5. num. 6.

Georgius Natta percelebris Jurisconsultus Astensis sententiam suppeditavit, quod postulante Domino directo pro quibus bonis Emphyteuta Canonem solvat, potest ipse indicare bona etiam deteriora, et refundere in Dominum directum, licet sit Ecclesia, omni contrarie probationis quod solvat pro melioribus (1) Quod praesertim obtinet quando Emphyteuta non esset haeres, et ignorare facile potuerit quantitatem, ac qualitatem bonorum emphyteuticorum (2) Bona tamen Domino censa proportionata circiter esse debent ad quantitatem Canonis, seu affertus, nam si multo minora essent, vel deteriora, censura domino facta praesumi posset simulata, ac fraudulenta, quum id quod proventus inveniuntur est pro falsitate ipsa habeatur (3) Sed haec simulationis, ac falsitatis praesumptio in Locatione magis

praesumenda esset, quam in Emphyteusi, quam in Locatione Canon, seu afflictu fore adeoque fundorum redditum, in Emphyteusi vero modica saepe pensale constituitur pro fundo magis valoris (4) Ideo si quaestio sit inter Dominum, et Emphyteutam super quantitate, vel qualitate honorum emphyteuticorum, Iudex debet hoc statuere secundum antiquas memorias, secundum Domesticorum attestaciones, secundum communem opinionem, et famam, aliosque probationes, quae ex facti circumstantiis hauriri poterit. (5)

Quod si Emphyteuta confundat bona emphyteutica cum bonis liberis ab ipso acquisitis, atque sollicitus non fuit ea bene discernere, ac distinguere mediante terminorum appositione, tunc in ejus odium conceditur Domino directo immixta, vel associatio ad totum fundum, donec ab Emphyteuta bona propria distinguantur, ac perspicue probentur: Praesumptio enim erit, quod omnia bona posita in loco Emphyteutis sint emphyteutica. (6)

Ad arcendas igitur, evitandasque hujusmodi contentiones inter Dominum, et Emphyteutam, optimus est stylus

recogrendo ogni dato tempore sempre
 de ag in equinoce, status, et continua-
 tionem amphitenticorum mediante in-
 strumento recogitationis inducendum, (7)
 uti constitutum apparet per nostras etiam
 Leges respicientes concessionem amphy-
 tenticas Benorum Ecclesiar, aliquan-
 que plerum Locorum, uti videre est in
 Edicto die 30 decembris 1763. aliisque
 posteroribus, quemadmodum adnotari
 in meo Opusculo „des Levels de Mar-
 mora, in ejusque Additamento accp
 XIV.

(1) Tardus recitat. cap. 41 n. 21. tom. 1 *Fal-
 gu de jur. Emphyt ut de Contract. quest. 28
 num. 29 et quest. 26 n. 14 et seq. Cavellus de
 26 num. 28 29. 1 Rot. contr. cor. Nagon. de
 2 num. 12*

(2) Cavellus de 26. de 26. loc. cit et in *Treat. de
 Usufructu* num. 232 pag. 448 *Falgu. de Emphyt.*
loc. cit.

(3) *Falgu. d. quest. 28 n. 16 et quest. 27 n. 15.*

(4) *Falgu. ibi quest. 27 rub. num. 15.*

(5) Nota de 2. cor. 2 *Harques. in cap. Nihil
 n. 4 de Jurisjurati Falgu. d. quest. 27 loc. cit.*
Rot. Rom. de 2. ubi n. 5 et 235 n. 5 in fin.
*part. 1 Recens. Rom. contr. cor. Nagon. d. de 2
 2 rub. n. 12.*

(6) Vid. *Moreti. res Privas Terminatio* ap
 cap. 1763 §. 108 et 235. cor. *And. L'Orselli Rot.*

(2) Dispositum ut in novis Tribunalibus, ex
expensis hujusmodi Recogitationis fieri debeant ab
Emphyteata, vel a Domino directo? Aucto de-
clarat solus, quod si in Instrumento non sit ex-
pressum recogitationis causa, expensas faciendas
a Domino directo, si illam velit; si autem hoc
causa expressum sit, expensas faciendas esse ab Em-
phyteata. In dubio potestatem expensarum esse debere
committi a iudice utriusque recogitationem
fieri.

THEORICA OLDRADI

Cons. 113. *in fin.*

Quamvis exploratum in Jure sit non
licere Parentibus, cæterisque, qui ad
legitimam relinquendam obstringuntur,
eam constituisse in pecunia, vel in aliis
rebus præsertim deterioribus, ac minus
fructiferis. (1) Attamen Oldradus docuit,
quod concurrentia rationabili causa,

constitui legitima possit in pecunia, ceterisque hujusmodi bonis mobilibus, nec non creditis hereditariis, non obstante quod sit quota bonorum, et ex omnibus hereditariis corporibus debeatur. (2)

Iusta autem, ac rationabilis causa esset conservatio bonorum stabilium in Agnatione, nisi Praediorum insignium penes heredem institutum, maxime vero si statutum jubeat, Filios acquiescere debere Parentis judicio. (3)

Hinc Testator mandare potest, ac praecipere ut legitimam Filius detrahat ex mobilibus, pecuniis, ac creditis hereditariis (4) Hinc pro legitima possunt a Patre assignari, et dari in solutam bona emphyteutica alienabilia. (5) Hinc etiam Juxta posset Filio constituere legitimam in una tantum, vel aliquibus rebus, quia licet ea sit quota bonorum omnium, hoc tamen intelligendum est respectu qualitatis, et mensurae, sed quod exactionem non intelligitur de singulis hereditariis corporibus. (6)

(1) *Ley. Quoties in prioribus Cod. de Insti. Test. Romani, seu African. Legibus quod li-*

judicialium ab anno 1748 §. 14 §. cor. Pioschka ubi
quod legitima nisi non debet cum mobilibus vi-
sibus et minus scribis in hereditatem remanere.

(3) *Martin. de Legit. lib. 5 tit. 3 par. 11 n.*
19 et seqq. De Leg. de Legat. dist. 17 n. 3 qui
Ordin. Theoricum ampliat.

(4) *Martin. de Legit. loc. cit. De Leg. dist. et*
dist. 26 n. 12 et dist. 29 n. 4 de Legitima.

(5) *Rot. nov. in Florent. prostrati Spall 9*
sept. 1879 §. Nec prostratus et seqq. cor. Aud.
Carma Fornetti, ubi quod hoc conceptum val-
idum sit; et quod probatio quod in hereditate
non fuerint reperta mobilia, et pecunia suffi-
cientes pro Legitima, vel Trebellianica operant
ad heredem, qui de his non mobilibus suscepit,
non inveniuntur confecta. *Ibid. §. Et hoc ver-*
baliter cum seq.

(6) *Martin. de Legit. lib. 2 tit. 1 par. 8 n.*
1 et Rot. post eum dec. 87 n. 3 Rot. nov. in
Pisana Emphyteutic 31 mar. 1896 §. Nec quae
precedant cor. Aud. Alce. Bellare.

(7) *Pangria. de fideicom. art. 4 n. 24 et art.*
26 nam. 74 Rot. nov. Lib. Mart. 100 pag.
517 ad fin.

Nec in fructibus, sed in corpore heredi-
tatis legitima debetur, non obsequens conceptione
Testamenti patris a filio facta, et non obsequens
quod filius potestatis fructus ultra modum legiti-
mas, et reprobatum Canonis Armati Bononiensis.
Parisiensis 3 martii 1787 §. 9 et 10 cor. Piosco-
mae. Legitima filiorum cum potest. coarctata in
fructibus quando agitur de filio impotente, et
postquam filius accepit Patris dispositionem,

nam una fructus scripsit annotationem, et in Legatum impetravit, Leg. Hereditatem §. ad Leg. Falcid. Rex. car. Stephan. dec. 1323 n. 6 et app. et ita dedit Roma nostra Lib. Rothe. vol. pag. 342.

THEORICA PANORMITANI

In cap. Consuevit de jurepatronat.

Dicit Abbas Panormitanus, quod Clericus Patronus Beneficii vacantis non potest et ipsum presentare ad Beneficium, sed solum potest processum Ordinario offerre, ad petere dispensationem, ut sibi illud conferatur. Hujus conclusionis plures sunt rationes, scilicet quia nemo se ingerere potest in officio ecclesiasticarum promotionis, quia distinctio esse debet inter personam Praesentantis, et personam Praesentati; ne actio, et passio debeat in eodem subiecto; et quia Pa-

tratus, qui debet presentare idoneum, si se ipsum presentaret, se ipsum etiam laudaret, ideoque tamquam ambitiosus repellendus esset. (1)

Quae quidem sententiae locum habet tam in Beneficiis Ecclesiasticis, quam in simplicibus cum in utroque praedictae militent rationes. (2)

Plures tamen sunt casus, in quibus cessat ista Patronatus sententia. Ea primo cessat si Episcopus iuxta proprio vocet Clericum Patronum, etque conferat Beneficium: ista enim collatio non habet originem ab ipso Patrone, quia se ipsum non praesentat, sed a Deo tanquam Aaron ad sacrum ministerium vocatur. (3) Secundo cessat si clericus compatronus ab alio compatrone praesentetur, nam persona electa non videtur computanda inter personas eligentes. (4) Tertio cessat si Donatarius Jurispatronatus donantem praesentet quoties tamen donatio facta fuit perpetua cum Episcopi consensu, non autem pro una vice tantum, quia tunc donatio praesumitur fraudulenta, ut Donatus a Donatario praesentari valeat. (5) Quarto cessat, si praesentatio facta sit a Patre et de Filio suo habili, et idoneo, quare

pater, et Filius in Jure reputentur una eademque Persona. (6) Tandem, ut alia omnium exempla, si clericus presentando debeat esse, ex Fundatoris dispositione, de aliqua Familia, et Patronus alium presentavit de extranea familia, potest clericus, qui presentari debebat se opponere, atque petere se ipsum ad Beneficium promoveri. (7)

(1) *Lambert. de Jurispr. part. 1 lib. 2. quest. 8. et 3. Pign. de Jurispr. part. 2 lib. 8. cap. 9. n. 1. et seqq. Rec. Rom. cur. Ratis dec. 108 n. 2 et cor. Assens. dec. 544 n. 18. Rec. nostra de Pign. seu Postremum Beneficium no. jul. 1802 §. 19 et seq. cor. Aud. Pign. col.*

(2) *Pign. loc. cit. n. 4 ubi allegat Doria. Rec. Rom. de Apollonia. Jurisprudentes monit. juul. 1887 cor. Andre.*

(3) *Abb. in cap. per nomine de Jurispr. n. 3. Pign. loc. cit. num. 6 et seqq. Gratian. decept. form. cap. 430 num. 5.*

(4) *Caldesi. com. 7 de Jurispr. Rostent. in eum. 18 de Jurispr. n. 11. Lambert. loc. cit. art. 5.*

(5) *Lambert. lib. cit. art. 12. Pign. lib. cit. n. 18.*
Donatio Jurisprudentis non valet abque Episcopi Dignitate huius sacri juris; et consequenter non commendat presentatio a Donatore, vel qui haec de sacra, Qualitates Beneficij

et Jurispatronatus ap. sept. 1798 art. 4 cor. *Actu*,
Coardi, et *Biancamano*.

(6) *Stare* in cap. *Quia Clerici* verb. *Sti* et in
cap. *conventus* verb. *propra* auctoritate de jur-
patr. *Ludovic*, tom. 2. *conu* q. 10. de jur-
patr. *curias*, *ut* *Plat*, ubi *cap*, *nam*, et
qui alii idem procedere in *Actu* presentando *Ne-*
posum, *alioque* consanguineos, et in *Episcopo*
conferente *Benedictum* *Alto* *non* *legitima*, vel *Ne-*
posi *idonea*.

(7) *Lambert*, ubi *cap*, art. 4. *non*, 7. *Plat*,
loc. cit. *nam* 9. *Potest* etiam *Clericus* *Personas*
in *patrona* *Presentandum* *non* *adjuvare* *pre-*
sentacionem *pro* *canonicanda* *ad* *non* *laicis* *ma-*
joribus *vocem*, *De* *Loc.* in *non* *Dottor* *Volgare*
dell *jurispatronato* *lib.* 13. *cap.* 6. *nam*, 11.

THEORICA PANORMITANI

In cap. Conurbationibus *nam*, 9. *de*
jurispatr.

QUAMVIS in materia Patronali inspi-
ci debeat ultimus presentandi status,

quæ clarus sit, atque perspicuus ad favorem possessoris juxta percellentem Constitutionem Pontificis Alex. III. in dñis Cap. Commendatariorum, et correlativam Bullam Papæ Innocentii. III. in cap. Quorsum c. de Elect. et Elect. potest.; hæc tamen Juris Consueti regula non procedit in judiciis Petitoris in quibus disputari primario solet de pertinentiâ juris-patronatus inter plures descendentes sed locum tantum habet quando in incidenter oritur inter plures Presentatos ad effectum obtinendi institutionem, et providendam Ecclesiam seu Pastorem carentem (1)

Quoniam in ipso etiam judicio possessorio, atque simplicis inexistentiæ non attenditur quasi possensio juris procedendi quoties evidens sit, et incunctis juris-patronatus pertinentiis, vel quia Instrumentum Foundationis sit clarum vel quia testes res judicata, vel quia Pars confesso habuatur, juxta præpositam Patronatuum Theoriam. (2)

Hæc testes probationibus adjungi potest probatio desumpta ex argumentis æquipollentibus pertinentiam juris-patronatus aperte demonstrantibus, quum memoratas tres probationes non raro

re, sed demonstrative tantum requirantur ab ipso et Patronis, ejusque successoribus. (3)

Ideo Jurispatronatus pertinentia, et proprietas demonstrari, ac derumipetantur tam ex antiquis historicis documentis, tam ex donatione facta juris presentandi, tam ex Insignibus, et Inscriptionibus in Ecclesia, vel Capella existentibus, aliisque hujusmodi monumentis, quae omnium Iudicia suadere valeant. (4) Potest etiam demonstrari Jurispatronatus pertinentia ex longo temporis cursu, in quo Domus aliqua vel Familia jus presentandi exercuerit: Et ita quae possessio distans, ac praesertim sententia reus operator effectum etiam in Jurispatronatus Regio, vel regiae protectioni subiecta. (5) Longissima namque observantia aetudis indolem, ac naturam Jurispatronatus, et rite fingit Instrumenta. (6)

Deliciente autem proprietate clara Jurispatronatus, seu ut loquuntur peritioris clara, quod statum sufficit, et absorbeat Possessoryum, manutentio ei semper danda est, qui reperitur in quasi possessione presentandi, vel ei, qui omnium ab ipso habet. (7)

Quod si questio moveatur Beneficium pleno super pertinentia Jurispatronatus ex interium vacet Ecclesia, expectari debet exitus litis antequam locus sit presentationi, vel saltem institutioni novi Rectoris. (8)

(1) *Flores. contron. Patron. colligit non mem.* 428 et sup. *Rat. Rom. cor. Prol. dia.* 119 n. 12 cor. *Falcover. de jurapat. dia.* 27 n. 11 tam q. *Rat. contron. in Florent. jurispatronatus* 5 mem. 176 §. *La rapine cor. Aud. Archiep. Colombi* vel.

(2) *Folle. de jurapat. dia.* 4 n. 17 mem. 5 *Florent. Benefic. 13 sup.* 1735 pag. 3 cor. *Aud. Benefic. Roman.* et *Mood. d. Florent. jurispatronatus cor. Archiep. Colombi* §. *Audi.*

(3) *Uti advenit non multis concordantibus Decretis cor. Aud. Mass. et Florent. jurispatronatus* 14 Jul. 1727 cor. 1 §. *Audi.* et memorata *Decret. Aud. Archiep. Colombi* loc. cit.

(4) *Rat. Decret. cor. Archiep. Colombi* §. *Quare*, n. 5. *Et observabile.* ubi de prohibitione prohibitionis jurispatronatus, de quo nullum erat interdictum.

(5) *Vid. Flores. pref. Corporations Communitatis* 22 sup. 1784 §. *Poché cor. Aud. Clerici.*

(6) *Flores. Benefic. 21 sup.* 1784 §. 2 et sup. cor. *Aud. Prol.*

(7) *Archiep. seu Lateran. Benefic. 21 sup.* 1784 §. *De Benefic.* et §. ult. cor. *Veneris Episcop. Roman.* ubi plene habetur circa modum cavendum utatur.

(8) *Gloss. in cap. De Hæres. de jurapat. Locut. de re Benefic. lib. 1 caput 34 n. 25 Flores. Contron. Benefic. 38 n. 13 Locution. de Adm. par. 2 cap. 616 prefat. n. 464.*

Capitulum de pignori et hypotheca

THEORICA PLOTI

La leg. si quando num. 719. Cod. Unde et.

PLOTUS Novariensi Jurisconsultus voluit, quod super Bobus aratoris, aliisque rusticis Instrumentis executio fieri possit quando Creditor paratus est ea consortare pro Agrorum cultura (1) Hoc enim caso non procedit privilegium illud a Jure Civili Agriculturas, et Agricultis indultum, ne scilicet Boves Aratorii, aliisque Instrumenta rusticalia, nempe Aratra, Juga, Semina, Ligones pro eorum debitis oppignorentur, ad hoc ut alacrius incumbant arti agrariae aliarum omnium longe prestantiori. (2)

Hoc tamen Ploti Sententia cum parum tuta esse videatur, quia Creditor potest falso asserere velle uti Bobus, et instrumentis capta pro cultura Agrorum, ideo ad eam evitandam Inter-

dem, quae legi fieri posset, optima tradita est cautela, quod nempe Judex obligare faciat creditorem, ut capitis Instrumentis utatur in Agricola colendis (5) Quamvis si agatur de Debitore Colono, qui boves habeat proprios in Fundo Domini, melior cautela est, ut creditor in-tes, quod post eorum adjudicationem, et in solutum datumque sibi faciendum, retineantur penes dominum praedii, ut opere rustica vocarios exercentur (6) Et quoniam Colonus non solum boves, sed praedium quoque proprium habeat, tunc melius est, ut assensum cum praedio boves aratorias, aliaque instrumenta pro suo Credito capiat (5)

Multis tamen in casibus cessat hoc privilegium Agricolis concessum. Et primo si boves, aliaque Instrumenta amplius non deserchant Agricultores, ut sunt boves indomiti, vel ad usum trahendi tantum plaustra adplicati (6) Item si boves, animalia, aliaque Instrumenta superflua fuerint pro cultura fundi, in quo existunt (7) Item si boves destinati sint ad mercenarium, vel ad hominum alimoniam (8) Cessat etiam memoratum privilegium, si rusticalia

opéra jam fuerint expleta, unde perfecto maxime seminationali opere, ac labore, prohibita videri nequit executio in subsidium super Behus, cæterisque animalibus, aut aliis Coloniciis adjutoribus (9) Cessat denique hoc privilegium si alius Creditor concurrat, qui forum, pascua, aliasque pascua behus impeditaverit, cui utpote habenti creditum maxime privilegium, competere potest Annuum retentio quoniam de suo credito integre fuerit satisfactus. (10)

(9) *Meusch. de Arbitr.* cas 278 n. 10 et seqq. *Corda. Comm.* 112 nam 19 *Parth. de Jur. Suet.* cap. 5 n. 16 *Clavanti ad Stat. Urb. Anagn.* lib. 1 nam. 48.

(10) *Leg. Executorum cum Leg. seq. et cum Auct. Agricultorum Cod. de Pignor. Constitut. ad stat. urb. lib. cit. Item de qui place monent privilegia Agricultis, etiamque Instrumentis a Jure exceptis. Fide etiam *Romani de Re Agraria Respons.* 28 per tot. ubi quod ab excoisales excipitur forum, ac pascua per satisfactionem hanc exceptio, *Ibid.* n. 2.*

(11) *Corona de Locat. lib. de Locat.* quæst. 20 nam 14 *Pacion. de Locat.* cap. 40 nam. 117 *Rap. quest. de Respons.* 28 nam. 16 et seq.

(12) *Romani. Ibid.* nam. 18.

E. V.

5

(5) Ut voluit Ripa la voce. de pene sit. de remod. procurator a cur. Paron. loc. cit. de fla. Romae d. Ruperus ubi num. 19.

(6) Constant. ubi supra num. 47.

(7) Merita. de Pignor. quæst. 6. num. 25. Rumar. loc. cit. num. 20.

(8) Sabell. in comen. et Pract. 5. Bart. num. 2. Romae. loc. cit. rub. n. 5.

(9) Monach. de Arbitrat. cas. 378. num. 17. Romae. loc. cit. num. 11 et 109. Novissimè examini. quod Ex-actio hanc potest super instrumentis. si alibi aliud in bonis delictis habetur; sed quodammodo potest non esse videtur nisi contraria Lex situal et obsequia. Vid. Constant. loc. cit. num. 25 et 109.

(10) Ut de verborum tenor. Constant. ibid. n. 47 et 109.

THEORICA RIPAE

Ita leg. Ita stipulatus num. 51. §. de Verb. obligat.

Ripa a S. Nazario doctrinarius J. C. Papæensis optime docuit, quod si Fidejussor solvere promittat sub conditione

si *Debitor principalis* non solverit cessat privilegium *Excussionis* et *Ordinis* a *Jure Civili* concessum. Hujusmodi enim obligatio est *condicionalis*, nampe si *principalis* non solvat, quae *conditio* salum expectanda est, ac verificanda, ut *Fidejussor* obstrictus remaneat absque ullo *Excussionis* beneficio. (1)

Verificata autem dicitur *conditio* isthac si *principalis* sit in mora solvendi quoties dies appositus est solutioni. (2) Et ubi quis est obligatus in certum eventum, verificato eventu cogi directe potest ad eam adimplendam obligationem. (3)

Quae quidem *Theoria* innixae est *Juri Civili* dispositioni in *leg Fidejussor* 17. §. ult. *ff. de Fidejussor* cujus haec sunt verba Cum *Fidejussor*, hoc modo acceptus esset, si reus *quadringenta* quae ei credidi non solverit *fide* tua esse jubet? *Verisimile* est ut cum appellatus reus non solvisset, *Fidejussor* teneretur. Ea qua lege deducitur creditorem non posse cogi ut debitorem *principalem* in *Judicio* excutiat, sed sufficere quod debitor sit in mora solvendi vel per lapsum diu, vel per *interpellationem* extrajudicialem, ut ait *Glossa*

ibi Appellatus reus vel in Judio, vel
 Jextro Et Bartolo in rebus ibi fide-
 jussoris obligatio concepta, si reus prin-
 cipalis non solverit, et morte rei prin-
 cipalis, vel ex ejus morte consequatur
 Et Brunnemann in Comment ad hunc
 Textum num. 4. ibi Licet non potest
 ex § ult. Creditorem non cogi posse
 ut debitorem principalem interpellet de
 solutione, sed fidejussorem obligatum
 obligatum manere.

Quod sequidem aliquando hec itatio-
 ne adimplendum est, ubi statuta extant
 reititencia excusantis beneficium. (4) Et
 ubi inter mercatores disceptatur, inter
 quos de bono, et sequi procedendum
 est rejicit amicos Juris apicibus, cujus-
 modi est Excusantis exceptio. (5)

Sed in hac materia negativa est
 distinctio inter obligationem conceptam
 „ si debitor principalis non solverit „
 et obligationem conceptam „ si debitor
 principalis solvere non potuerit „ Quod
 primum non requiritur excusatio, maxime
 si tempus determinatum adjectum solu-
 tioni fuerit, quis tunc dno interpellet
 per homine, et si fidejussor se liberum
 a solutione velit, curare debet, ut reus
 principalis statuto tempore solvat (6)

Quoad alteram vero obligationem requiri videatur ex multis, uti sunt et statuta cum non recipiat, cum priusquam ad fidejussorem deveniatur, verificari debeat per extensionem principalis debitoris impotentia. (7)

(1) VII. *Caract. de Grant de fidejussor. dicta*, 1 per tot.

(2) *Ibid.*, dict. dicta, 1 et 2 per tot.

(3) *Ibid.*

(4) *Placen Harrog de Fidejussor. cap. 20 § 18* cum ubi dicitur quod, licet quod ad illi statutum extensionem repellitur, et dicitur in quo tale statutum non adit. Et postea *Tartar in Leg. Fidejussor § de fidejussoribus* ubi et in *Auth. Proximo Cod. de fidejussoribus* quia beneficium excusationis induitur; licet ista excusationem repellentia non ad per aliquem reducantur, quod non necessitate extensionis beneficium.

(5) *Vid* namque *Commentationes in Ceteros, prout. Exordium in Ceteris. Paulus, et Bucherius § De curia ubi III referuntur. Vid* *Thomae Bartoli in Leg. et de 13 § de Ceteris* prout.

(6) *Harrog de Fidejussor loc. cit. dicta* *Henr Romanus in: Littera cum, 4 dicta*, 875 num. 2.

(7) *Ibid.* *dicta. cit. Littera cum, 4 dicta*, 875 num. 2.

THEORICA RIPAE

In Leg. 1. ff. de Privileg. Credit.

EX hac Lege praelatio competit Creditori quando venditur res debitoris, idque praesertim obtinet si Creditor sit etiam Agens (1) Quinimo in licitatione etiam rerum debitoris Creditor in pari causa praefertur extraneo (2) At si Extranei offerant majus pretium eo, quod res valet, Creditor vero, vel Agens justum pretium dare vellet, docet Ripa quem sequitur Poth. de Sublat. Inspect. 36. num. 39. et seq. quod iudex praeferre debeat Extraneum. (3)

Ad hoc igitur, ut Creditor, vel Agens praelationem obtineat ab i Lege concessam omnes acquirere debet conditiones, quar ab Extraneis oblatas fuerunt, deinde de fraude, et collusionis non constet (4) Necesse est etiam quod Creditor offerat antequam emptis

venditio confecta sit, nam si offerre velit post venditionem jam confectam, et absolutam audiendus non est. (5)

Verum si agatur de rebus Pupilli debitoris, vel aliorum privilegiatarum personarum, et novus Licitator non modo sit Creditor, sed etiam Agnatus Debitoris habentque in rebus subhastatis condominium, tunc non obstante liberatione, imo non obstante celebratione Instrumenti venditionis, procedi recte potest ad novam licitationem, si eo insulto, et dissentiente facta fuerit subhastatio (6) In subhastationibus namque rerum, quae spectant ad privilegiatas personas, uti sunt Pupilli, Minores, Fiscus, Ecclesia, Opera Pia, datur semper locus novae oblationis quodvis ex superveniat intra viginti dierum spatium, et major sit vigesima parte pretii. Quia etiam admittenda est nova oblatio etiam post viginti dies, quotiesculus singulari, et utiliter sit vigesima pretii parte, quoniam hoc in caso succurritur praedictis privilegiatis personis ope restitutionis in integrum, ne lacionem sentiant, quae contractam etiam absolutam, et perfectam infringere valet. (7)

At per secundam majorem oblationem

missum excluditur, ac liberator primus oblato, sed saltem ei remanet jus ex prima licitatione quaesitum, idemque ipse eam licitationem augere velat, offerendo idem pretium, quod secundus obtulit licitator, praefertur meretur in acquisitione rei sub hasta positae. (8)

Quoties autem licitatio, atque deliberatio facta fuit pro pretio laevo, ex minime attenditur, daturque locus novae oblatoioni si alter plus obtulerit, quod etiam procedit post secundam licitationem, maxime si ea facta fuerit super pretio primae subhastationis, illudque tantum ab emptore non fit. (9)

Sed de hac re plura diximus in *Observat. ad Corin. Florent. Obs.* 111 et 118 part. 1. ubi adnotavimus quibus Personis non obstante Legge nostra anni 1778 *Reventone* tollente, debeatur praerogativa in acquisitione rei venditae, quae quidem praerogativa ab eadem Legge nostra expresse reservata fuit ad normam Juris Civilis Romani, Creditori tantum, et Consanguineo in alienatione bonorum Debitoris, et Consanguinei, usque Fideicommissario in alienatione bonorum Fideicommissarii; non autem Con-

41

scio, Usufructuario, Emphyteutae, vel
Censuaria. (10)

(1) *Faber in Cod. lib. 8 tit. 16 de Su. 14 prop. de Usurariis. Discept. forma app. 925 num. 13 et app. Corradus. de Jur. Prædict. quest. 49 n. 1 Salsitio deus. 129 num. 19 et app.*

(2) *Margf. de substat. quest. 49 et 43 n. 1 Paris. ad tract. Inspect. 16 n. 30 et app. Corradus. loc. cit. cum 2 ubi dicit, quod contra videtur sentire Bartol. in d. Leg. 1 ff. de privileg. credit. prope fin.*

(3) *Paris. de substat. dist. Inspect. 16 n. 39 et app. Corradus. loc. cit. num. 13.*

(4) *Corradus. lib. cum 11 qui piam D.D. ostendit, quique dicit quod penultio, de qua Tenet in dicit. Leg. 1 intelligitur quando bona debitoris venduntur a Judice ad instantiam Creditorem, dum exhibet offerendi similitudinem, non quando non invenitur emptor, qui loco pretii bona debitoris suavitatis velis, non tamen quando idem debitor emptorem singit, et vendit rem suam extraneo sine fraude, et collusione*

(5) *Id. Corradus. loc. cit. num. 14*

(6) *Margf. 8. Sepulchris Prædictis 16 Jun. 1579 cur. And. Ursula, ubi respondetur affirmative Corradus in quest. 49 num. 13 et app. et Cappell. Litt. Corradus 48 n. 39 et app. Vid. Paris. de substat. Inspect. 16 num. 14 et app. ubi quod in subordinatione rerum debitoris facta ad instantiam Creditorem admittitur vere obli-*

de etiam extinctis mendels, et contracta perfici-
tis, Subst. in summ. § Obstat.

(7) Curator Auctionum 17. jul. 1781 § 4 a
§ 5 et per tot. cor. Ad. Raffalli.

(8) Flacius prout Rectorum 17. aug. 1784 circ.
In. cor. Ad. Marii Novei et Theo. Omb.
sum. a des. 25 d. Curator Auctionum cor. Raf-
fali § ult.

(9) Libanus, anno obituus 10. aug. 1799 per
tot. cor. Ad. Raffalli, ubi dicitur, quod ex-
cipi solent pueri monachi in Locis Marianelli-
bus substantes, Et quod cunctis novis abbasibus,
sive Additionis in diem. ubi habet contractum cum
eum substantibus, liberationis, et approbatio-
nis per totum, et videtur factum.

(10) Vol. 4. Berge S. Sepulchri Prodestante
cor. 1784-18, ubi videtur ponderis etiam quali-
tate condonandi pro abbasibus pueris, Ad.
§ Quo vero Et profano argum. non videtur
non contrarius, et incho. et discessione con-
dono res communes in contrarium transformat.
Et in anno resolutionis factis in quodam Gen-
tibus anno 1790 ut adnotari in nota. Obser-
vat. Obstat. ubi in Not.

THEORICA SALYCETI

In leg. posuit. Cod. commun. divid.

T Radix in hac lege Salycetus quod
 inaequalitas Divisionis praesumi debet
 illicet et in instanti compensata aut in
 mobilibus, aut in pecunia. (1) Quod ta-
 men intelligendum est si inaequalitas
 levis sit, non autem gravis, quia tunc
 in dubio potius non existentia diviso-
 nis, quam ejus inequitas praesumenda
 foret (2) At si de veritate Divisionis
 vel per scripturam, vel per indicia con-
 staret, et post eam longum elapsam
 faceret temporis spatium, decem tempo-
 annorum inter praesentes, et viginti in-
 ter absentes, tunc quavis magna inae-
 qualitas appareret, praesumendam esset
 factam fuisse ab initio divisionem ae-
 qualem, et ejus posteriorem inaequali-
 tatem fuisse vel in mobilibus, vel in

pecunia compensata (5) Quiaque si unus ex fratribus, vel sociis in longa repertiatur, ac pacifica possessione maxime honorum partis, cunctis inter eos tunc inter inita conventio, quod unus bona possidet, et alter annuus pensionem stipulatus sit, prout nonnulli boni fratres periclitare solent, nimium facile studentes honori, propriasque domus conservationi, et opulentie (4) Quoties enim distans apparet inter fratres possidendo, et habitantes separate, tunc antiquitati temporis plurimum est tribuendum, omnia rite recteque fuisse gesta praesumenda est (5) Ad veterem namque divisionem vel rescindendam, vel reformandam, necesse est ita probare ejus errorem, et injuriam, ut omnis excludatur conquisitionis possibilitas (6), praesentibus si divisio facta fuerit mediante publico instrumente, pro quo militat positio, ac veritatis praesumptio. (7)

Nec cuilibet ex dividendis reclamare premium est contra factam divisionem sub praetextu quod in parte ei abrepta deest productio fractionum in divisionibus calculata, quoties hujusmodi fractionum defectus non probati nequeat

sponte defectu, vel amissione Librorum,
et Rationum quas in divisionibus adhi-
bitas fuerunt, maxime si longius cla-
psum sit temporis spatium (8) sed de
hac re plura dixi in meo Opusculo *de
Della Divisione del Beni del Conra-
dial ed altre simili persone* §. XXIII

(1) Michale, de Patrili. part 3 cap. 42 n. 16
Fide dicitur. par. 48 n. In hoc nam in Ties.
Omb. tom. 1 dec. 28 n. 24 ubi de divisionem
presumptioibus dicitur.

(2) De par. Belli in Castren. in Leg. penult.
Cod. Commun. dicit. Quod Monach. de Presump-
tione lib. 1 presump. de nam i. Titular de
cit. Presump. 241 n. 3.

(3) Monach. d. presump. de nam. 7 Petrus
Saxo de dicit. bene lib. 1 cap. 18 n. 3 The-
saur. d. dicit. loc. cit.

(4) Dicit ad dicit. 14 §.

(5) Res. nam. in Ties. Ombus dec. 16 n. 24
tom. 1. ubi quod post longum tempore non
hinc divisionibus dicitur divisionem bene in-
questum, et inquestum.

(6) Runtis Inqui presump. arrebat dicitur
de mal. 1786 §. 12 et seq. agr. And. Monach.
Fons.

(7) Cod. Dicit. §. 16 ubi agitur de divisione
presumptioibus communi.

(8) Florent. Divisionis et presump. dicitur
18 §. 217 per 14. dec. And. Joseph. Monach.

violat. ubi de cura vigilia honorum par factum dicitur.

Quidam Dividem patre, non pater consequentem dividentem ex eo quod ei fuerit sub-
jecta bona aliquo modo obnoxia, esse autem
hunc librum? *Plu* Florent Dividentis de decem.
1884 cor. *And* Bartholomaeus Gardella, ubi quod
ante solennem honorem decessum facti consequen-
tie quavis divisa acceptum sunt cum Genua-
li „ sine prejudicio „

THEORICA SALYCTI

In leg. fecit. Col. ad. S. C. Macedonia.

Aceptatio Literae Cambii importat
obligationem param, simplicem, et abso-
lutam solvendi, ut ajunt, *Tractum*; ac
propterea si acceptans promiserit ad
certum diem solvere summam in littera
contentam, ad eam solvendam obstringit

potest, etiam si scribens interdum decessus
erant (1).

Contra hanc Salvetti theoreticam ex-
istit altera *Fabii de Aza* in sua cons.
Et nota. 21. omnia fundamenta sunt I.
Quia Tracta nulli est, non decessoria,
quae adducere praesumitur tempore quo
tracta facta fuit, est mors civilis, quae
mandatum captare facit II. Quia stance
per hanc seu Trahentis decessione ac-
ceptatio tractus facta consistit (cum
libro supposito esse reintegrandi, ac
propterea deficit consensus III. Quia
distantia Trahentis a Tractario inducit
sequitatem, quod sicuti Tractarius, si
praesens fuerit, non acceptatione litteram
seu tractum, hinc cum non obliget ac-
ceptione ipsius litterae facta atque ulla
notitia decessoris scribentis, seu Tra-
hentis IV. Quia decessio, seu mors ci-
vili Trahentis impedit illam consentum
scribentis, quae in litteris ambivalibus
locum habet inter Trahentem, et Tra-
ctarium &c.

In tractu huiusmodi tribus hinc secunda
opinio consistit, quod, ac magis recepta,
cum in Italia tractum a remittente littera-
rum acceptatio a ante solutionis termi-

nam Trahens vel decedens erat, vel decedenti proxima. (3)

Sed si facta sit acceptatio literarum Cambii solvibiliu ad usum, et post finitam usum literae solvitas non sint, evitari deinde non potest eandem solutio allegando decedentem illius ad cuius ordinem literae solvendae erant, quia cum decedens post acceptationem acciderit, exclusae remanet quaecumque alia decedens acceptationem procedens. (4)

Quoties vero a scribente, seu Trahente data sunt literae Cambii, ut ea daretur in solutorem creditori accipiente, non potest scribente, ob sequentem accipientis decedentem, ipsam literam, seu tractum revocare in praedictum creditorem, cui fuerat iam questum. (5)

Ad remittendas igitur hasce, aliasque has generis controversias, oportet ut accipiens, et giratorius literarum cambii solvibiliu sint in procuranda eorum acceptatione, ac solutione; si enim Giratorius negligens fuerit, et necesse negligentia, seu mora ob decedentem illius, qui literam seu tractum solvere debebat nisi mora obveniens ex aliquo caso fortuito atque inspinato. (6)

(1) *Flora Florent.* *Devis. Neapoli.* Sed per tot et in *Add.* et *Relatum Adv. Praefati* *Fabrizi* in *Flora Accusationis Literarum Cambi* in 10 sept. 1750. *Art. I.*

(2) *Idem Minor Adv. Fabrizi* hoc, et *Benignam Florentinum* nullas declarationes *Actus* per tot locis decem dies ante declarationem componenda *Litteras Cambi* a die quo scriptae sunt, *Sed* non in *Flora Omb.* tom. 3. dec. 3a nam, 23

(3) *Flora* seu *Lugdunum Literarum Cambi* 17 sept. 1750 *per. And. Fornacini* ed. *Quandam* *His.*, qui debitor erat scribens non potuit requirere solentiam *Litteras Cambi Girardo*, qui Creditor erat scribens, non obstat quod mandatum non fuerit a debitor scribens acceptum, et postea per totam *Flora* scribens decessit occurrat? *Vid. Flora Girard* 13 febr. 1758 *per tot. cor. Add. Relatum, Praefati, et De Marbo*, ubi non duntaxat causam quoniam debitor.

Et ipse quo quis est Creditor potest occurrat *Litteras* ubique et quod utatur conditio ad beneficium *Creditum*, *Flora Omb.* tom. 4. dec. 15 nam. 12

(4) *Flora Literarum Cambi* 28 sept. 1750 *per tot cor. Gao. Minardi*

(5) *Liberum Literarum Cambi* 28 jan. 1756 *per. And. Cavallari* confirmata a *tot. Per. Add.* die 13 febr. 1758 Quod proinde solam accipiens non *Girard* non solent la valere, duntaxat habuerit a scribens declarationem ad solvendum et solam *Flora* non fuerit a *correspondenti* accepta. *Ibid.*

(8) *Fuerit Litereque Causa* et *mariti illud* per hoc car. *Ad Alberti* *Itaque* *procuri* et *mon* *concessa* *forti* a *Mandato*, eto *Com* *minato* *Quam* *Ita* *Et* a *Letter* *presentari* *non* *possit* *ill*, qui *non* *solent* *tenet* *suffi* *ci* *quod* *presentetur* *Necesse*, *quod* *presentatio* *efficit*, *et* *presentis* *deinde* *Transitio*, *et* *ab* *eo* *accepta*, *reperitur* *transitio* *ad* *diem* *presentis* *Necesse* *Ita* *q*. *Ita* *et* *et*.

THEORICA SALYCETI

Ita. leg. licet la. fca. Cod. locati.

PUICHA est hanc *Salyceti* *Theorica*, quod nomen si conductor recipit in se casum tempestatis, intelligitur de tempestate, quae sterilitatem inducat, ut aliquid ultra Jus comune operetur. Si vero locatur eundem tempestatis casum assumpserit, intelligitur non solum de sterilitate, sed de exiguitate fructuum.

(1)

Sed ad evitandas super hac re con-

sensiones, advertant locatores, conductoresque clare pacisci quoniam tempestas, aut sterilis creatus in se suscipere velint. Et ad hunc salutare effectum maxime conducit methodus illa detrahendi in locatione perpetua, vel ad longum tempus servatam partem reddituum in compensationem sterilitatis, quam pati possunt bona locata; cujus detractionis ratio ea est, quia in Emphyteusi, ac locatione perpetua non fit remissio pensionis propter sterilitatem, aliquo damna, ac pericula conductari obveniant. (1) Multoque minus locum est reductioni pensionis, seu canonis, si conductor renunciarit *A* qualunque caso, o accidente fortuito, tanto pensato, che imprevisto, e non solito ad accadere. (2)

Sed de hac re plura dixi in meo *Opusculo Dei livelli di Monasterio*, ejusque *Additione* secr. X.

(1) Vid. *Correc. de Locat. et Conduct. part. 4. quest. 9. num. 134.*

(2) *Parson. de locat. Cap. 14. §. 12. num. 24. Rot. Rom. Decis. 722. num. 8 et seq. et dec. 723. num. 1 part. 1. Divers. Firme. Roman.*

aper post Epistolam 3 April. 1778 §. 10.
et 107 per Ad. Raffalli, ubi agitur de me-
thodo describendi hanc remanentiam.

(1) Placet ad Colles praeterea Refectio-
nem 10 Febr. 1779 §. Insuper coniectura
per Ad. Bergalli Berol.

THEORICA SALYCETI

*In Leg. Real. num. 13. Cod. de ab.
Emphyt.*

Juxta notissimam Juris Civilis dispo-
sitionem Emphyteuta eadem a jure suo si
alienet emphyteusim Domino non re-
quisita, an velit, necne praeferrri pro-
portio, quod extremum obtulit emphy-
teutae alienandi. Sed quid si Emphy-
teuta denunciat Domino alienationem,
sed falso asserat se invenisse majorem
pretii quantitatem, quam rerum inve-
nit? Hocce etiam in casu Salycetus, ali-
que docuerunt quod Emphyteuta eadem

ciatam incurrit, nam periade est ac si Dominus alienationem non denunciaverit (1) Quoties igitur contrahentes majus pretium fixerint ut Dominus ex pretii magnitudine deterretur acquisitionem recipere, et laudemium accipiat, si postea fraus detegatur, potest Dominus vel agere ad eversionem, vel redire ad prolationem laudemii restitute. (2)

Idem dicendum si probetur emphyteusim esse constitutam filii pretio quam revera vendita sit, ut Dominus minus laudemium consequatur. (3) Provis autem, ac debet a Domino probandus est, ad quem effectum potest cogere verum, vel antiquum Emphyteutem, implorato Judicis officio, ad exhibendam Emphyteutis instrumentum (4)

Non licet tamen Domino, ut ego opinor, nimis severe ponderare pretium a Contrahentibus conventum, tempore emphyteuticam rite alienatam nova subducere Peritorum judicio quoties omnis absit fraudis suspicio utpote quia Emphyteutis vendita sit pro pretio ab honestis Peritis constituto, vel occasione iudicialis licitationis obtinere. Tunc quidem Dominus accipere debet laudemium super pretio factae alienationis, quod con-

dictis, juxta taxam a Jure communi
prescriptam, in quinquaginta/jusdem
pretii parte.

Quae quidem omnia apud nos praeser-
vata admittenda sunt, quam leges ha-
beamus respicientes bona emphyteutica
Ecclesiarum, aliorumque Florum laicorum
quae facultatem Emphyteutiae conce-
dunt libere disponendi de iisdem bonis
absque necessitate praefrendi Dominum
directum, cui prohibita est consolidatio
utilis cum directo dominio, sive, ut in-
quiant *Amenasario* Si enim liceret Do-
mino absque ulla fraudis demonstratione,
vel saltem absque magna lacionis sus-
pensione, novam postulare acclamationem
rei emphyteuticis jam alienatae; pro
augendo ad sui favorem laudemque, nimis
impediretur praedicta disponendi liber-
tas a legibus nostris concessa, ac nimis
turbarentur juris emphyteutici aliena-
tiones jam rite recteque peractae. (5)

(1) *Ceteris de contr. privationis et alienat.*
emphit. ut ubi plures concordantes,

(2) *Thiragall de Retroc. lig. § 4 gloss. a*
in fin. Recp. de lacione, incipit. in eam. 7. Pal-
fin de jur. Emphyt. quatuor i de Aliign. sub
eum. 141

(3) *Burg. d. Insuper cum E. Fulg. loc. cit.*

(4) *Amal. de laudem parat. 44 in prima,*
quam sequitur Burg. cit. Insuper in fin. Fulg.
loc. cit. ubi etiam dicit, quod emptoribus non
potest post traditionem suam potestatem vendere
vel agere in prejudicium Donator. vel se mi-
nus laudemiam consequatur, vel ut majus pretium
vellet, si ipse tali cetera.

(5) *Pendet hoc verum abeq. in Rom. nomen*
apud Aul. Firi quendam Ciceri Taccius, a Ma-
rina in qua Placens Dominus directus pro-
cessu nomen. unquam acclamationem. Rendi
emptoribus alienari per majore consequenda
laudemiam quantitas, et a Potestate Regis Larenti
favorabilem attentionem obtinenda.

THEORICA SALYCETI

In Arch. cassa, et lyrica Cui. de Sa-
cra. Eccles. Quaes. 9. num. 7.

TEstamentum minus solenne condi-
 tionem ad favorem Cause Pleae, substatue-
 tur, ut aliqui sentiunt, quod institui-
 tionem, non quod legata extraneis re-
 licta. (1)

At contraria *Salycet* sententia verior est, ac in Foro magis recepta, ex potestissima ratione, quia si valet institutio pia cause, quae est caput testamenti, subinieri etiam debent omnes partes illius, et sic etiam legata prophana sive Extraneis relicta. Repugnat quoque, quod ex testatoris voluntate, quam ipsi Ecclesia, vel causa pia dicit pro se perfectam, et validam, debent in aliorum exclusionem judicari irrita, et invalida. (2) Et haec Theoria locum etiam habet in testamento minus solenni revocatorio alterius procedentia cum omnibus solemnitatibus conditi. (3)

Verum ad maiorem hujus Theoriae intelligentiam distinguendum est. Aut in Testamento minus solenni Haeres est causa Pia, legatarii autem causa prophana, et tunc legata debentur, quin non est aequum quod causa Pia dicat testamentum validum quoad se, et invalidum quoad legatarios. eisque addat legata contra Testatoris voluntatem. Aut Haeres est causa Prophana, sive laicalis, et causa Pia est legataria, et tunc testamentum subinieri tantum quoad legata pia, et reliquum hereditatis debetur Haeredibus ab intestato venientibus. (4)

Sed quid dicendum de testamento minus solenni a Patre interliberos condito? In hoc relicta extraneis personis non debentur, ne propterea magis operatur pro extraneis Testamentum ad favorem Filie causae factum. (3) At si testamentum inter liberos confectum fuerit coram duobus testibus et a testatore scriptum sit, vel subscriptum, tenet etiam quoad personas extraneas, praesertim si Filiis vel mediocribus/alienis legati solutione, vel alio modo testamentum approbarent. (6)

(1) *Castren. cont.* 93 not. 1 cont. 97 n. 2. Id. a Clar. in §. Testamentum quatenus & de fin. Gratian. *Discept. foris. cap.* 605 n. 23 tom. 4.

(2) Gratian. *dist. Discept. n.* 24 et 27. De Leg. de Testam. *dist.* 18 num. 4 et 299.

(3) De Leg. *dist.* Rat. Rom. in *Armenius Leprosi* pñ 30 junii 1741 cor. Bontio confirmata die 3 julii 1742 cor. Malin.

(4) In *Gulagalt* idem Card. de Leg. de Testam. *dist.* 17 n. 5 et *dist.* 19 n. 10 et 299.

(5) *Trequell* de privis *Causae pñ priv.* 2 et Bo *Gratian.* loc. cit. n. 27.

(6) Rat. Rom. cor. *Miche. daza.* 206 et *Leg. 8da per not.* Circa quoscunque, an scilicet invalidum quodd extraneis approbare debent: haec solum scriptis vel per litteras authenticas ab intestato, vel Gratian. *dist.* cap. 605 not. 30 et 33 qui sunt pro haereditate, et De Leg. de Testam. *dist.* 18 num. 5 qui sunt pro relictione ab intestato.

THEORICA TÖRNIELLI

*In leg. Gallus 19. § Quidam cum 14.
ff. de Liber. et Posth.*

IN ea questione, utrum vocatio Patris, et Filiorum censeatur facta ordine simultaneo vel successivo Jurisperiti hac utantur distinctione. Ubi inter Testamentum et Vocatos non solum charitatis, et affectionis, sed etiam ordo necessitatis concurrat, quæ tantum in Ascendentibus verificatur, tunc Filii, quamvis per verbum copulatum Et censeatur una cum Patre hæredes instituti, censerentur tamen debent non simultaneæ, sed ordine potius successivo cum Patre vocati, ita ut primo loco solus tantum Pater, eo vero non adveniente Filii perculparentur hereditati intelligantur. (1) Ubi vero hujusmodi necessitatis ratio minime concurrat, sed ratio tantum adsit vel naturalis affectionis, vel charitatis, tunc Pa-

tris, et Filiorum vocatio per copulativam dictionem Et concepta id operatur ut omnes simultaneè hereditati consecantur (3) Praesertim si conjecturas, hoc praesumptiones accedant simultaneam vocationem inducentes, cujusmodi essent si aequale omni tam Patri, quam Filiis testator imponeret, vel eodendareverdis aequaliter ab hereditate excludere in eadem observantiae suae voluntatis. (3)

At Hieronymus Torricellus in memorata Leg. Gallus ff. de lib. et Posth. regulam constituit, quod si Filii cum cum Patre fuerint haeredes instituti intuitu, et contemplatione ipsius Patris, tunc non debent simultaneè cum Patre succedere, sed ordine duntaxat successu. cum ob rationem quia capi debet interpretatio, ut minus quam fieri possit prejudicetur Patri, cum propter ejus commodum, et favorem adjectio filiorum facta sit et quod ejus favore scriptum est, non debet in ejus detrimentum converteri. (4)

Cui tamen Torricelli sententia adversari videtur animadvertio, quod si Filii fuerint intuitu, et contemplatione Patris haeredes instituti, in totum Patri hereditas acquisita censetur, itaut nec

momento quidem temporis apud filios
resident, quia quod ex Patris occasione
profectum est, intelligitur esse peculium
profectitium in domino Patris existens
quando Filii sub ejus potestate consti-
tuti sunt (5)

(1) *Lep. Cyprianorum* 23 § de verb. signifi-
catione. *Bellus de jur. Accens.* lib. 1 cap. 5 § quanti ad
eum 207 et plur. 209 *Mensch de Praesumpt.*
lib. 4 praesumpt. 70 nam 33 et 209 *Rot. Rom.*
cor. Bick. dec. 174 n. 16.

(2) *Ad Fort. in Lep. Gallus § Quidam* *Requet*
Glaz. §. de Lib. et Post. Abograd. cens. 66
n. 24 lib. 1 *Bellus de cap. 5 § quanti ad eum.*
288 et 209. *Rot. in Romana Divisiois* 27 no-
vembre, 1750 § 4 cor. *Martharja*.

(3) *Ead. Romana Divisiois* cor. *Martharja* §
5 et 6.

(4) *Pargyris de Polareum* art. 17 nam 28
Mensch de Praesumpt. lib. 4 praesumpt. 70 n.
3 *Bellus* loc. cit. nam 171 *Rot. Rom. in Ro-*
man. decis. 174 nam. 6 part. 4 cor. 3 et in ult.
Romana Divisiois cor. *Martharja* §. 10.

(5) *Vid. Mantz de Conjectur.* ult. volent. lib.
4 tit. 9 nam 24 et 209 ult. *Turbell's epistolum*
examinat. *cinque decisiois.* et *habet.* quod
etiam docet *Bellus de jur. Accensu.* lib. 1 cap. 5
§ quanti ad eum 207 ad ult. et a n. 275 ad ult.

THEORICA VALASCI

De Jur. Emphyt. quest. 25 n. 19.

Potavit Valascus percelebris J. C. *Lusitanus* quod non obstante pacto in Contractu Emphyteutis stipulato, quod finita concessione bona ad Dominum directum devolvantur cum omnibus melioramentis magnae etiam quantitatis, ac valoris, teneatur ipse Dominus pretium melioramentorum Emphyteutae, vel ejus Haeredi refundere. (1)

Hanc Valasci sententiam adversatur altera longe majori DD. numero falsità, quod omnia, et quaecunque melioramenta, cujuscunque valoris ea sunt, ad Dominum directum libere spectent absque ulla pretii refusione. (2)

Sed hujusmodi inter se adversantes opiniones conciliari hoc modo possunt, quod nempe prima locum sibi vindicet

in Emphyteusi in propria, scilicet concessa pro canonis fructibus rei, vel parva minus respondente, quae verae locationi aequiparatur, et in qua omnis capienda est interpretatio ne conductor dicatur velutis per donationem jactare suum neque Donum directus injusto locupletari cum alterius jactura (3) Secunda autem opinio procedit in Emphyteusi propria, quae pro modico canonis conceditur, et in qua pactum devolutionis melioramentorum considerari potest pro parte pacti, ita ut Donum directus abique tali pacto nunquam bene in emphyteusim concedatur. (4)

Haeo tamen praesumpta conventio eo tantum casu procedere potest, quo Emphyteuta usque ab initio Contractus melioramenta fieri promississet, nec in casu simplicis pacti quod meliorationes finita emphyteusi devoluta censerentur ad dominum directum, nam sicuti in vim hujus simplicis pacti non cogitur Emphyteuta meliorationes fieri magni valoris, sed in ejus arbitrio residet meliorare, et non meliorare, ideo meliorationes a vero Emphyteutae arbitrio dependentes considerari non possunt pro parte

precii in emphyteusis concessione con-
vanti. (3)

Adnotandum autem est quod existente
pacto reversionis melioramentorum ad
Dominum directum post finitam em-
phyteusim, illius Jus tanquam anterior
prævalet Juri: cujuscumque alterius
creditoris; Quod tamen intelligendum
est, si agatur de melioramentis in cer-
ta quantitate concessis, tunc enim cre-
ditores meliorantis nullum Jus, nullam-
que actionem hypothecariam habere
possunt super iisdem melioramentis, si
concessam quantitatem non excedant,
secus vero si illam excedant, nam su-
per excessu creditoribus hypotheca com-
ponit dummodo, ut nonnulli sentiunt
Emphyteusis ad dominum directum ad-
huc devoluta non sit. (4) Sed de hac
melioramentorum materia plura dixi in
meo Opusculo *Dei JureBⁱ de Mancipio*
in ejusque Additamentis sectione XII.

(3) *Palaeus* sequitur *Gall. Fœderis de Empt.*
et *Fœd. cap. 27* num. 21.

(4) *Polign. de Emphyt. c. 1. de var. Censur.*
quæst. I n. 28 *Græv. de Empt. for. cap. 244*

a. 13 deq. De *San. Roca* deput. cap. 45 num. 34 et seq.

(3) *Florent. Melioramentorum* in cap. 121 §. Duae partes, et seq. cor. *And. Casarep.* Vid. de de. 31 num. 10 *Don. Omb.* ubi quod nullum est pactum uniusque melioramentorum etiam si ad idem adiectum. Locutioni ad brevem tempus conducent per bonorum defectum in relatione ponitur.

(4) *End. Florent. Melioramentorum* loc. cit. Pactum revocandi amissionem melioramentorum ad Demum directum in Emphyteusam ad Locum masculinum importat tertiam partem pretii melioramentorum. *Regis de Jur. fideicom.* de p. 166 et 167 per cor. *Vid. Florent. prout. Locutione* de p. 170 §. De p. cor. *And. Brachieri, Celsus* Et distinguendum ut inter Emphyteusam ad locum fideicom. et inter Emphyteusam ad locum masculinum.

(5) De distinguenda dicens *Cald. Parat. de Emph. et Fund.* cap. 27 a. de *Rat. Locum, de. anly* in §. *Negatur*, et d. *Florent. Melioramentorum* cor. *Casarep.* §. *Ratio enim*.

(6) *Florent. Hypothecar. caput melioramentis* §. de p. 171 per cor. cor. *And. Joann. Quaranti.*

FINIS.

INDEX THEORICARUM

Theoria *Aletris Parentiani* can. 36 can. 3 part. 1 versum circa repetitionem Maximalitatis in sequentibus constructionibus. *Part. I. p. 12.*

Theoria Aletris In *Leg. Repetitis* 44 §. de *Condit.* Inq. conciliat cum distinctione rationandam Tactum circa repetitionem reddidit. I. 5

Theoria Aletris Quod succedit in brevitate *Petri Schaefer* *Repetitis* decem. *Primum* in scriptis, et non in capite. I. 56

Theoria Aletris In *Aut* proferat ead. *vide* ubi, et ante in hac *Theoria* determinatur, quod propter dicitur. III. pag. 3.

Theoria Aletris can. 44 n. 6 lib. 2 propositis requirit, et non remanent obligati pro pecunia ab *Institute* acceptis abque eorum expresso mandato. I. 5.

Theoria Aletris In *leg. corp* can. 112. et *cap. §. de rebus* versum circa quantificationem, et constructionem dicitur contra *propositis* eorum de-
clarat. III. 2.

Theoria Aletris *Condit.* 49 can. 4 et 5 agit de societate contraria a minore III. 9

Theoria Aletris can. 56 lib. 2 determinat
P. F. 3

quod hanc hereditatem in propriam causam
beneficiorum mobilium, immobilium, pecuniarum, et
ut cum pater per contractum in modum su-
perius habuerit alteri relicto, et ab hac dis-
cedam III 22.

The first answer was, as a Swedish representative pointed out, in direct proportion to the gradient, in other words, increasing with it.

Theater. Answer to Cap. Ingal mon, 5 et 6,
and other parts index ad vindexan Legi-
slatur. Fides harraria. II, 123

Theoria Michauxii in lat., Torr. frater 28 f.
de Pau Quemão no Fideicomisso por Ex-
cessos e condito regular de natureza, para
nóis; segundo as Usanças, vel apor-
tas do Município? I. id.

Therapsia Aschmanni comb. n. sp. 4 circa lophodactyloides borromeanus in omnes species sub *Colletes* conuenit. H. 30.

Theorem Axiomaticum: Si Quod Propositionem
quodammodo Generalis in alio de rebus sit
Hypothesis I. 42

Totinea Ancharum Chauli est a a agit de
causata pro lingua a Patre Eia rector
III 13

Pro ab § 24 super rubro *U* de R^o judic pro
repellenda revocatio suspensio super leona a.
Terra canonici 4 25.

Théorie desopos in Log. in Logique in Cod. de Logica Quod in Logica, utique Enclitica per-
neciationis Positi in conditione concessione
recit. 1. 2.

Theoriae Aposoli in leg. et ab Actibus in §. Qui ex causa ff. Qui nullus. sup. Non potest laicus de fidei respectu, nec molestari Mandato personalit Debitor, qui non detraheretur primarum epus conditionem, ubi etiam de sequencia. I. 25.

Theoriae Aposoli in leg. Quando ff. de acquir. heredit. Excludit in aliquibus casibus arbitratricam subsecutis gradus in locum gradus reducere. I. 209.

Theoriae Aposoli in leg. et iurum cum I. ff. de revocatio, distinguit, qui in quatuordecim nationum, vel amplexum terminorum tenentur illas certificare? III. 16.

Theoriae Aposoli in leg. et cum. 7. vel. de revocatio tenet promissis regulis potestati mandatorum. III. 20.

Theoria, vel Curia Aposoli Galii in leg. 19 ff. de fide, et P. et P. praeferat a nullitate argumentum Axi quatuor Nuper Pothomus existit. I. 42.

Theoriae Aposoli in leg. Tit. 124 ff. de revocatio. sup. Pater regulam per distinguendo Medum a Conditione. I. 42.

Theoriae Aposoli de Tartari place 19 cum. 7. et 8. Quod iuxta Legem conditio intelligatur faciem non obtinere, quod conditio hanc de revocatio ad Mucosus. I. 51.

Theoriae Aposoli in leg. place cum 4 ff. de acquir. heredit. de donatione a Pater facta de hoc per epus legitime. III. 22.

Theoriae Aposoli in Novis. Cod. de Legit. heredit. et in Arch. Curiae Cod. de Legit. Quod Fili duorum Fratrum sacrosancti Patris in Capita, et non in Stirpes. I. 68.

Theoria Baldi in leg. Certe populi c. 37 et 38 Cod. de Rure Tract. Agri de Inhabitatione Summa, distinguenda, quod Summa potius tripliciter disponat, Primum inhabitatione habilitando; Secundo habitatione inhabilitando, Tercio habilitando servata certa forma, et excoemione inhabilitando l. 89

Theoria Baldi in leg. Quidam testamento pp. 37 de legat. 2 Falsu, una rursus demonstrans Deprehensionem non vitiat, Et consumpta potestate, de qua valde Tenent legatus promissum, non extinguatur Legatum Quotiens in genere solent l. 81.

Theoria Baldi cum ubi cod. a l. 1 Regulae expeditur pro recta verborum interpretatione, l. 68

Theoria Baldi in leg. Fideiussarij c. 2 et 3 et 10 Cod. de Fideiussorum Actio, ubi respectu facultatis Differunt, haec ubi non factus interuentus non tenet ultra vires hereditariae l. 37

Theoria Baldi in leg. fidei, c. 10 Cod. de Maritali iure Hereditas iuribus personae et differentiam rei legatus utique non potest, ubi etiam de recta Legatorum interpretatione l. 26

Theoria Baldi in leg. et post de pign. c. 35 sub nota c. Cod. de Donat. Quod promissum non cum fructibus liberatur augendo utriusque in vii vel post illam annuum fructum prodendum l. 39

Theoria Baldi in leg. In sacrosanctis c. sub n. 4 Cod. de legat. sacros. Quod ut debent cum Dotis, quae sunt hereditariae, a quibus legatus per Summam excludatur l. 31.

Theoria Baldi in leg. et praeter 17 Cod. de Debet. An solus Bonorum in libris Rationis descriptis describendum officiat, an praeterea Debe per Marcom in Ratione Rationis ponat, ad hoc ut uocem ditionis interueniat, conueniantur vel debeat Fides, vel obligum pro constitutione debeat? I. 82.

Theoria Baldi in leg. 1 in fin. Cod. Per quos person. sub cap. et in fin. Si quae ratione cum 9 et 10 Cod. de Sacros. Eccles. An, et quando prius apostolica potest de Ratione disponere in praesentibus Testamentis? I. 92.

Theoria Baldi in leg. et contrar. 4 non. 2 Cod. de Compensat. Quod ipse per hoc compensatio ad impedendum ueniamem conuenit, hinc uoluntatem sua est adhibere liquidum I. 98.

Theoria Baldi in leg. de re tota 17 ff. de Hered. insti. Agit de Testamentis hinc per relationem ad Subdolum. I. 109.

Theoria Baldi in leg. Male agit Cod. de Pen. cap. de vel 45 non. Quod requiratur, ut Latens illi possit perperam? I. 172.

Theoria Baldi in leg. 1 ff. de reb. credi. et iure iurati n. 5 contrar. quod in casu damni dari adueniat perueniamem ne adueniat ad postulationem perueniamem, et damnum? III. 11.

Theoria Baldi in leg. contrar. Perperam Cod. contrar. de rebus de uoluntate redditionem. III. 15.

Theoria Baldi in leg. final. Cod. de adhib. credi. et in leg. 1 Cod. contrar. de legat. an. Instrumenta Quasidignia potest deuenire - exeniamem contra, debentem, et contra uocem. III. 30.

Theoria Baldi in leg. Si per ea quæst. 6 Cod. mensuri Sitali, quod solijper, et in adhuc non solvitur, sed proxime in ostendendum, apud perit contra principalem debitorum ad non indemnisationem, vel indemnisationem certandam, et ceterorum alia jura solijperari compentia III 36.

Theoria in leg. Sicut 5 in compensatione ead. de per delicti expensas, compensatione hinc fieri ab herede gravata pro bonis communis bonis, ac partibus defendendis repeti potest ab ipso fidei commisso, quando in hoc concurrat, vel rante necessaria, vel cilla III 37.

Theoria Baldi in leg. 3 nam 7 ead. locat. Quod operatio mercedem parienti non possit in restandi sub preceptis operis non bene fieri, quando operarius fidei commisso datur, nec a pignore necesse in condictione fidei ad mercedem, nec a cottine III 40.

Theoria Baldi in leg. ad perditionem nam 7 ead. de probat de probatione creditorum defuncti, et heredis defuncti. III 40.

Theoria Baldi consil. 155 a a fide 5 varietate circa variis conditiones repartitionis de una ad alteram partem dispositionis III 45.

Theoria Baldi in leg. ubi dicitur in 51 ead. de jure dot an nec concurret alio mercedi ab usufructu hereditatis, vel aliter in pignoratitum redactionem III 47.

Theoria Baldi in leg. peram quod dotali 3 ead. de collat et de curat 407 a a fide 1 de spoliis, an dotalis a merita Sicutas insigni-relevantibus a meritis requiritur in mulierum obligationibus III 51.

Theoriae Baldi in leg. male agit, cum depre-
cepit de vel qd iurare iuravit, si defensionem
locutionis incrementis, bona a condicione re-
ducatur, tunc affectus perpetui, vel condi-
citionis ad breve tempus III 54.

Theoriae Baldi in leg. Sacerdotes et in prius,
et de Throno Quarta continetur, an laicos
laicos, in primo testamento, vel prius
laicos oblationibus adiuvandos et ad heredi-
tatem, si deficiat in secundo testamento ne-
cessaria hereditas testamento III 53.

Theoriae Baldi in leg. Gallus cap § si quis non,
§ ff. de liber. et posth. ubi appellatibus illor-
um legitimationem, et naturam per prius Thronum
theoricam, comprehenduntur etiam legitime
admittuntur distinctiones. III 60.

Theoriae Baldi in leg. qui et Patrie § cum de
reus, aut maritus, vel unde liber Titul. con-
gruam heredes Patrie possunt persequi heredi-
tatem alios revocantur. III 64.

Theoriae Baldi in leg. illud et de collat. et
Berach in leg. 1 § non continetur ff. cod. an
boni filio donata a Patre per uxorem incommu-
nabilem inter viros impetrantur legitimam, an
an impetrantur bona donata, non collata per
ultimum voluntatem? III 66.

Theoriae Baldi in leg. Proculus ff. de usufruct.
Leges usufructu cum eorum non eternali be-
neficio, vel non concedendi satisfactionem in-
telligitur etiam legem propriam. III 70.

Theoriae Baldi in leg. final § cum igitur non,
et ad deyr Baldi, de modo testandi inveni-
entibus, servatur in hac Theoria, quod ali-
que collationes in descriptionem rerum con-
tinentur hereditatem. III 72.

Theoria Baldi in leg. in quaestione 1 & cod. de fact. pect. de restitutione le. integram, quam a iudice conceditur, vel aduersus ab effectu actus, vel iurisdictionis obliquam iuriam remanet. III. 74.

Theoria Baldi in leg. Cunctas populos cod. de Summ. Trinit. Requisit. quod Statutum sit favorabile, & in personam directum, ut exco-muni possit ad bona extra territorium Statuendum potius. I. 99.

Theoria Bartoli in leg. 2. Cod. Quod. pro-missum sit necesse est in leg. 1. ff. Quae. sent. ante Appel. recond. Error in Sententia, vel in Actu quando cum nullum reddat? I. 104.

Theoria Bartoli in leg. 1. Cod. de Pact. Quod mutuo futurorum bonorum restringatur ad bona fixa ex causa de praesentibus, non autem extendatur ad bona fixa ex causa de futu-re, ut praesentia incepta, ut incepta. I. 108.

Theoria Bartoli in leg. Qui Romae 120 §. Duo finit §. de verb. oblig. Verba, atqueque generalia, non comprehendunt remissionem iuribus factis I. 11.

Theoria Bartoli in leg. 2. §. 1. ff. de Opt. leg. Negat facultatem verum eligendi, quodque conuictum sit finalis pro una vice conuicti. I. 148 II. 68.

Theoria Bartoli in leg. Quarta 10 ff. de Stat. Max. Quod in casibus iuris attendatur. Quo-tius potius, ut praesentibus. I. 115.

Theoria Bartoli in leg. Singulari ff. de per. petit. In Contractibus non universalibus, sed spe-cialibus Delictum ex una causa non conueni-

per in aliud ex alia causa, si prius non
cessaret II 172.

Theoria Bartoli in leg. Demonstratio scilicet 17
cum eo in fin. ff. de Condit. et Demonstr.
Quomodo sit probanda bonitas, quando ex
certo tempore cessante bonorum, vel tantum
Pensionum erat mutua? I 117

Theoria Bartoli in leg. Promissales 198 cum.
2 ff. de Verb. Signif. Iudicando Laet, quando
nam daretur Locum origina, vel habitaculum?
I 121

Theoria Bartoli in leg. Item ubi est ff. de con-
stit. pecun. decernitur locum relationis a De-
bitore faciendum I 122.

Theoria Bartoli in leg. Penitus 99 ff. de solut.
distinguit manifestum pecunias in suo intrin-
seco, et extrinseco valore, ad effectum adim-
plendi solutionis I 126.

Theoria Bartoli in leg. Penitus cum. 4 ff. si
aut per de actu debetur prius vel de
tempore obligationis, vel solutionis? I 128

Theoria Bartoli in leg. Certe, 114. plen. ff.
de Legib. et Statut. quod solutio non liberet
debitorem, qui solutum habuit repetitionem,
vel diminutionis pecunias I 129.

Theoria Bartoli in leg. Si quis cupientes 87
ff. de solut. et liberat Ag. ut in negotiationem
deducta, de la obligatione, vel solutione,
aut uti negative, vel demonstrative. I 132

Theoria Bartoli in leg. Quia Romanus cum 5 Pro-
curat ff. de test. 114. Quod prius contra-
hendit licet utroque modis, ac conditionem
in favorem alterius, vel eandem vivente adim-
puit I 136

Theoria Bartoli in leg. Titum 48 §. Altero ff. de Adm. Tut. et in leg. Si Patruus 4. Cod. de test. pub. Venerat circa Testamentum Laeti, et Quentian. I 142.

Theoria Bartoli in leg. Cum propositus a Cod. Pro Soc. Quod solenne precavimus fieri de propele, non de comuni pecunia, et deficit in instrumentis expressis declaratis. I 146.

Theoria Bartoli in leg. Solutum et §. solutum et ff. de Pign. Act. ut obligati pro uno debito possint a creditore pro alio debito subire. I 149.

Theoria Bartoli in leg. Ceterum 11 §. Que maxime ff. de Pube et Præp. Lactio deestur etiam a fidei exorta, quodis agitur de Contradictibus tractum necessitates habentibus. I 152.

Theoria Bartoli in leg. Sententiam 22 §. Adhucrum nam 48 ff. Pro Soc. in Contradictibus cum Fidei iuris iuris sociis repetitur in tota parte I 158.

Theoria Bartoli in leg. Quoties 67 ff. ad Leg. Falid. An valens abque Insinuatione Otatio quot excedit quingentos uncias, sed decem Gabella aut non excedit. I 160.

Theoria Bartoli in leg. Ut servituti 2 §. Si Liber sub a. 8 ff. de oper. Liberi. An Potestas exequitur cum Mancilla admitti debeat ad emphyteusim, aliquos exequitur. I 163.

Theoria Bartoli in Auth. Si quis ruerit nam. 4. Cod. de Spons. Rector An in Contradictibus Emphyteusim comparanda, ut persona primi Acquisitorum. I 169.

Theoria, seu Acquisitor Bartoli in leg. 1 §. Pro-

miratur *J. de H. plen. arund.* Quod rati-
onem Emphyteuticam faciemus Contrage-
ntiam utitur Emphyteuticis. I. 173

Theoria Bartoli in *leg. Qui fan-*
dum 26 n. 2 *J. Locati*, ut Condactus, vel
inquilinus expelli possit a singulari locatore
Locatori. I. 179

Theoria Bartoli in *leg. Accusator* ap. § *Item* n.
2 *J. de Laborat. leg. An* qualitas adiecta di-
vidit a condictione possit? Et quid in respon-
dentibus ad Pothianum. I. 183.

Theoria Bartoli in *leg. ut* condictioni *Ex J. de*
legat. 2 agit de condictionibus, vel distinctioni-
bus rei, quae consistit ex divisione intellectuali
per Dispositionem factam; et de Jure Accrescen-
di, vel non decedendi inter rursus. I.
186

Theoria Bartoli in *leg. Si* qui arripere 26
J. de Condit. et Demonstr. Valida est for-
ma testandi per relationem ad Scholasticum. I.
189

Theoria Bartoli in *leg. Pater* 71 *J. de Legat.*
2 Praeteritis regulam, cum normam pro sup-
plendo imperfecta fiduciamentis dispositio-
ne. I. 194

Theoria Bartoli in *leg. Post* Deum 42 n. 27
Cod. vel materia. Quondam Des cunctatur
a Petro libere data Filius II 29

Theoria Bartoli in *leg. Pater* § *Item* 26 § *Fun-*
dum J. de Legat. 2 § *Terminat* verba proferat
per modum ratiocinandi, non rursus normam dispo-
sitionem inducere potest. I. 197

Theoria Bartoli in *leg. Is*, qui § *Uauphor* in *J. de*
Figur. Sub quocunque, interpretatur una

alienationis prohibitionem non comprehendit
commoditas participanda §. 1. 199

Theoria Bartoli in leg. Contumacia 15 a. 10 §.
de vulg. et Pop. 2, ubi agitur circa sub-
stitutionem Compendiosam plura continens
substitutiones I. 200

Theoria Bartoli in leg. Contumacia 15 a. 10
§. de vulg. et Pop. 2, ubi agitur Quarta Pupillaris
substituto continens cum cum alia substitu-
tione speculata in electione substituitur an,
agitur ex substitutione ubi utitur I.
204

Theoria Bartoli in leg. Quando 68 §. de acqui-
sitione hereditatis. Agitur de substitutione vulgari Acumula-
tione sub comprehensum continens, quae efficit ut po-
terit primo, vel alteri gradu substitu-
tione, necesse subsequens gradus in eodem
gradu perempto. I. 207

Theoria Bartoli in leg. Cum Aveat tot a. 4 §.
de Condit. et Demonst. 6. Theoriae praeterita
conditio Praeterita quatuor intelligitur vo-
luntate velitis conditionem a dicta Leg. Cum
Aveat, substitutionem super facientem I.
51.

Theoria Bartoli in leg. Pater filium a. 14 §.
de insti. tutam. Agitur de Legitima Mater de-
bita in bonis Filiis, quae matrem heredes
instituit. I. 226

Theoria Bartoli in leg. 1 §. 1 §. de leg. Quarta
agitur, ut patet alienari non, quae ipsa in-
stitutionem efficit I. 238

Theoria Bartoli in leg. Quarta agitur non §. 1. 240.
vultus in in regum, quod in executione
sententiae per eum debet, quando excois in

77
super eo, de qua non fuit iudicatum, necesse,
quando de eadem super eo, de qua iudica-
tum fuit III 81

Theoricus Bartoli in leg. *Procurator ff* remissionem
adh. infra. de reflectione danteorum, habere re-
spectu ad id, quod quatuor species evocantur
Lacti ambrem. III 88

Theoricus Bartoli in leg. a Dna Pao § sed et
super ff. de regum. De distinctione, cum
notione III 89

Theoricus Bartoli in leg. *ambobus cod. de leg.*
a. de quod contra legem sit, nullum est, et
per nos fieri debemus: hoc tamen intelligan-
dum est, ut non valeat, quod dixerim, non
verum, quod edictum fideamus III. 90.

Theoricus Bartoli ante, ad id a. amorem cum,
in quibus la poffio non adhibetur amulatio-
ne apparet. III 92

Theoricus Bartoli in leg. a. in § vera. *quod cod.*
de jur. iuri lib. 10 Quando ceterum de erro-
rebus pertinet, iudex cum sequi non debet.
III 94

Theoricus Bartoli in leg. si quis ex Pampilla
cum. § ff. de legat. 1 de productione actura.
memorem in 99

Theoricus Bartoli in leg. *placet cod. de Sacras.*
Eucha, Item descriptis in libris commentarum
ad hoc tempore ante illud, et cum tribus
super ipis impio tractat in quatuor
positionem in. 100.

Theoricus Bartoli in tractatu de *Summa*, cum
Tyberius de eo § non deservit: modum
potenti iudicis, qui iustitia, et agere di-
videt in. 105.

Theoria Barad in leg. i § hoc interdicta ff. de
 dyona, actioes privatae. Quod testis volun-
 tas, quae infertur ex re, actioes cotradi-
 ctur quoniam ex eo de actione infertur in
 109

Theoria Barad in leg. qui solent. 3 ff. de
 rural. non a vera, quandoque dicitur, quod con-
 currentibus duobus causis naturalibus, et accidenti-
 bus, ut illae uter se pagant, et tunc pre-
 valet accidentalis, ut non pagant inter se,
 sed pagant efficacia et tunc prevaleat natu-
 ralis, ut utque pagant eorum liquoris, utque
 pagant efficacia, et tunc naturalis prevaleat,
 sed utique quae efficacia prevaleat, ut fit

Theoria Barad in leg. si non habent n. 1. ff.
 de cond. et. Testis de naturalibus, et civili obli-
 gatione in 113

Theoria Barad in leg. si duo id § hanc actionem
 verba ff. de cond. ptem. quod si deponat una
 obligant solvere de res, et debitor principalis
 non solvitur, non est deponatur subalternus:
 ad efficacia agendi eorum liquoris non est ne-
 cessaria creatio debitoris principalis, sed co-
 locum sufficit liquoris maris. in 115

Theoria Barad in leg. praeterea ff. mandati
 de mandati causa in 118

Theoria Barad in leg. si pempta cod. de Tribu-
 tion. 66 XI statuit, quod cuilibet parchmentum
 et apponere signa in animalibus, in aere
 talis in 121

Theoria Barad in leg. aut condito § quoniam
 ff. de cond. ptem. quod dispositio pecuniae non
 comprehendit eorum minus in 123

Theoria Barad in leg. mandatum nunc 4 ff.

de rebus utriusq. de diversis modis censuris,
in 187

Theoria Bartoli in leg. *Aristonem*, l. si a ff.
quas res pign. obli. poss. de censuris parum
in 179

Theoria Bartoli in leg. *quarta* a ff. de apton
legat. d. 3 et seqq. sententia circa fiscalitatem
signandi in 124

Theoria Bartoli in leg. *secundum* 3 non. a ff. de
fund. instruci. et iustanti legat. de instrumen-
tis fundi III 182

Theoria Bartoli in leg. *liberorum* cetera ff. de
verb. signifi. recedat aliquando a regula,
quod sub appellativo nomen liberum veniat
solum filij, exclusis nepotibus in 140

Theoria Bartoli in tractatu de duob. fratrib. in
duobus artic. ex bovis cunctislibus, vel quod
cunctislibus de cunctis, vel non? in 144

Theoria Bartoli in iust. res quas 5 non com-
man. de legat. Filiae etiam non vultes dede-
cere possunt, defensionibus bonis liberis, vel
bonis fiscalitatem, etque ratione pignorum
aliquando, et donatione in 146

Theoria Bartoli in leg. *hac* etiam cod. de se-
cond. sup. prescribitur quod si mulier habens
liberos, et concedens secundo viro in dotem
omnia sua bona, decedat sine liberis, virum
possit intestari ultra modum, quod spectat ad
tamen ex filio primi matrimonij in 149

Theoria Bartoli in leg. *penult.* ff. ad leg. fal. d.
quarta. Marcus administrator bonorum co-
testamentarium curis viciariis addere et ratio-
nem de fructibus preceptis, una regula lico-

casus, quoties maritus occidit, et postea contra
fructus percipit, easque erogavit in usus pro
mixtas familias in 153

Theoria Bartoli in leg. cum in § de iur. dot.
de constitutione dotis facienda a Paulo in. 155

Theoria Bartoli in leg. final. §. quando legat-
dus § ad S. C. Tribell. de evolutione fidei-
commissi a successione, et de coniugatione ad
successionem, definitionibus apud Bartolum
IV. 3

Theoria Bartoli in leg. et plures in § in adu-
gato cum. 4 § de vulgar. et pupillar. de suc-
cessibus traditis uxori a coniugatione mariti,
et de la traditis marito a coniugatione uxoris.
IV. 7

Theoria Bartoli in leg. cumque decedens § qui
testatur non § de legat. 3 quod promissa
dandi aliquid in genere, seu relinquendi
post mortem non est absolute obligatio, sed
simplex sollicitudo veritatis, ab hac pro-
missio vero dandi, seu relinquendi post
mortem aliquid certum, est valida, etque ir-
revocabilis, cum verum indicet actus testis
vires IV. 10

Theoria Bartoli in leg. 1 § non testatus non,
14 § de collat. et in aut. unde si pater
eod. de ma § amicus, autem Patrem postea, non
obstante uxoris potestate, dante filio abin-
dita apud IV. 14

Theoria Bartoli in leg. uxorem non. § eod.
de pater inquit, affat. agit de solemnitate in-
scripturae de quibus prescriptis in leg. Sen-
tentiis eod. de donat. IV. 16

Theoria Bartoli in leg. et uxorem 14 § pro

que veniant circa nullitatem prohibitionis
absolutionis bonorum auctoritate *Barro V. 21.*

Theoricus *Barroli in leg. qui Romani cum §. Ance
Petrus cum. in §. de non abbat. de iure
bonorum emphiteutis etiam quid impetret IV.
23.*

Theoricus *Bartoli in leg. et si post rem §. 4. §. 5
§. et qui vult. Emphyteuta potestatem in co-
llectione Canonum, quatenus aliquando sit ad
perpetuam man. condemnanda sit in em-
phyteutis dampnis, et expensis IV. 27.*

Theoricus *Bartoli in leg. quoniam §. et de non.
in §. de heredi. tunc de jure condemnandi
enunciatur variae limitationes in dicta mate-
ria. IV. 30.*

Theoricus *Bartoli cum. 17 lib. 1. si heredi gra-
tuo debentur detractiones, donec non ex-
pensis, et sumptibus cultum exhiberi de
bonis occupatis ad heredes inventarii V. 16.*

Theoricus *Bartoli in leg. Theopompus 13 cum. in
§. de hoc praeleg. Ritus electionis, et
eius voluntatem cum aliam perficiendam
semper committit rectorum apertis iuramen-
ti religione. IV. 33.*

Theoricus *Bartoli in leg. penult. cum. in §. de
alim. et ob legat. De legatione dignificanda
ab executoribus. IV. 40.*

Theoricus *Bartoli in de. libris 4 cum. cum §. §.
de alim. et ob legat. Quando legatum sit
principaliter directum ad bonum, tunc rector
committit propriis, quatenus subsequenter de
rectore usufructuarii etiam si legatum di-
rectum sit ad usufructuarius IV. 43.*

Theoricus *Bartoli in de. legat. et cum §. An. §. §.
de legat. 1. An praelegatum committit cum
P. V.*

probatum in Schismatibus Host. universali.
IV. 48.

Theoria Barba in Leg. Maritus 68 § 1. nam.
13 ff de legat. 2. § 2. cum. totum instrumentum
quod non erat parum IV. 69.

Theoria Barba in leg. diad. cum. Barba ff de
opere licti De pte eligendi, et de pte
exco. IV. 89.

Theoria Bellarmin in Leg. laborum & Col.
et 80 Tribu. Quod Nepotes ex & in gra-
tuos non tenentur ducere in Tribu-
tuum imperii. L. 112.

Theoria Bonell. cum. 77. nam 6. et p. r. ubi
lib. 2. Legum interpretatur comprehendit etiam
mores et maxime, et hoc quodvis com-
pletur nec ideo cum in sententia de-
betur IV. 57.

Theoria, seu Commento Balgari. Quod Lega-
tus Uniuersatus Usui relictum ad tota ali-
menta restringitur L. 113.

Theoria Balgari, & Martini. Nequaquid Iur-
amentum situm contrarium contra Legem pro-
hibitoriam celebratum? I. 114.

Theoria Balgari, & Martini in Leg. Deo &
Patri Cur. Nihil Martini Deo & Patri profe-
ctis an ad Patrem reuertitur rebus per, mar-
tem sine quatuordecim et caligantes in de
mentibus Liberi? I. 115.

Theoria Balgari inter alios. Quare Legatus
Mare debet in bonis. Pater & filius herede
nonquidem rebus cum defuncto. Et pater
cum de re & defuncto a maxime de
claudibus I. 116.

Theoria Balgari & 117. ubi ubi cum a vir-
quod, intelligit de verb. signific. De reser.

depositionis super formalitate verborum. IV.
do.

Theorica decessus ex Re p[ro]p[ri]e IC G[ra]tis Leg.
Dist[ri]ct 8 § Com[put]at[ur] ff de Re[sc]i[pt]is de
Populac[i]o[n]e in Leg. Uxor in fam[il]ia 67 § Si
de solutio[n]e ff de Legat[is] 3. P[ro]ut distinctio-
nem inter locutionem nominandi personam in-
certam de genere p[ro]ut incerto, et locutio-
nem nominandi personam incertam de genere
certo. Et quomodo sint locutiones diversas facili-
tatis effectus? I. 144

Theorica Gild[er]i in cons. 4 de Jure p[ro]p[ri]etate,
In aliis et vocis Insuperstitio p[ro]stituta
fit in v[er]b[is] 1. 12

Theorica Curatorum Bona. 126 part. 2. Dico[n]t
non 2 et 11. p[ro]ut regim[us], quod in Com-
munes Maritimas non consequi Formu-
larum. I. 149

Theorica Custodie in Leg. Titu[us] v[er]o 10 §
P[ro]ut p[ro]p[ri]e ff de C[on]suet[udin]e et Dem[onstr]at[i]o[n]e. De
quodam dicitur, utrum succedere in locum
Legitimus? IV. 2.

Theorica Custodie Cons. 1 vol. 2 An Bona
excluduntur masculina, non uti feminas, sed
ut detentat, locum habent aditorem masculinum,
quod de tempore successione videtur detentat
vult? II. 8

Theorica Custodie in Leg. f[aci]l. vult. 3 Cui
ad in rem aff. An, et quando erroris possit
Anno vult super Mobilibus ab Extraneo acqui-
sita expe[n]sa locum cui dantur? II. 11.

Theorica Custodie in Leg. Vult atque 3 §
f[aci]l. ff de ac[quis]t[i]o[n]e rei 120, Tunc acquiritur
Lari Consuetudine, nempe, quod Custodit p[ro]p[ri]e
nisi ut solitas respectat; quod Dubio sit in

de probat de contractu religendo in responsis IV. 76

Theoria Contractus de leg. quoniam in eod. sem. oritur de divisione bonorum facta a Patre per ultimum voluntatem. IV. 79

Theoria Contractus in leg. unde Cod. in coll. deinde de actione iudicialium de IV. 84.

Theoria Contractus cons. 118 cum. a et cons. 149 de prom. lib. 1 Quomodo contrarius potest declarari vel solui. IV. 88.

Theoria Contractus in suo esse sed de prior. lib. 2. argumentum a contrario sensu innotat ut nullitatem, sed nequit contrahi ultra actionem ditionum IV. 89.

Theoria Contractus cons. 121 sed. 1. Parentis immediate sive administrationem rerum suarum post completam minorem aetatem, resolvitur in quandam subordinationem ad aliam maiorem. IV. 91.

Theoria Contractus a leg. postulante 44 cum. a ff. ad Trebell. An debitor, qui creditoribus dedit omnia sua bona, et ipsa presentia, et futura postea in eorum periculum recommittere legitimam vel hominariam obventionem post possit. IV. 93.

Theoria Contractus in leg. hanc constitutionem §. ex imperfecto, et in arch. hoc tenet liberum eod. de actione de testamento aliquo velum inter liberos IV. 97

Theoria Contractus leg. final. §. Ex preteritis eod. de leg. deinde de actione eregationum facta ab herede beneficiario. 11 tom.

Theoria Contractus in leg. in remen 37 §. et ex Trebellianum. c. 11. ff. ad §. C. inbell. An heres non condiciat hereditatem totam

ter in solidum erga omnes creditores hereditarios. IV. 103.

Theoria Cautelarum in leg. de compensandi & rem. vel gressu col. de heredi. l. ap. de questionibus an, et quando legatum a delictis factum suo creditori compensatum censeri debet cum toto erga debitor. IV. 104.

Theoria Civilis in leg. final. col. ad leg. Falcid. an heres, qui ad satisfactionem debiti hereditarii se obligavit sub certa modo diverso ab illo, quo defunctus credebatur, censeri debeat obligatus tantum hereditario, an proprio. IV. 105.

Theoria Civilis in leg. Filiofamilias col. § Divi. ff. de Legat. 1. Necnon gravatus alienando rem alienationem suam promittit non elegit in Quartum Tribellianum an. Et quando heres de alienatione solvatur. II. 106.

Theoria Civilis in leg. Cum ita. 23 § In alienationibus ff. de Legat. 2. et in leg. Gallus. 29 § Quisdam vero ff. de liber. et posth. Quando partes sub nomine Collective sunt verbi, veniunt solus utrovisque per solvutionem vulgarem, non per alienationem. II. 107.

Theoria Civilis in §. Ex imperfectis leg. Hoc constituitur Cod. de iuram. ann. 2. An etiamque inter Liberos valent, quomodo rationes voluntatis imperfectas ut II. 108.

Theoria Civilis in leg. cum. 4. De alienatione ad subendum repetita in parte dispositive constituitur empiricis. IV. 109.

Theoria Civilis cum. 126 lib. 2. Quod Dos deditur sit Filius, an sit antea Maritus. II. 110.

Theoria Civilis cum. 426 lib. 2. Qualicumque

fuldo, vel pars dissolutiva non inducit novam
 dissolutionem, sed eam procedens confir-
 mat II 40.

Theoria Decretorum 225 cum 4 & seq. Quod
 Legatum habens potest contrahere ut nuptias
 cum habendo in ea parte Decretum, quae vol-
 unt pro non Legato II 43.

Theoria Decretorum cum 260 cum 1 & 2 Requirit
 in formis quatuor intentiones de compo-
 sitione spiritus constitutionis, ad hoc ut a
 Hierarchia approbatur II 3.

Theoria Decretorum cum 7. De promissione doli
 et in verborum IV 14.

Theoria Testamentorum cum 14 et 65 cum 1 agit
 de iudicio testamentorum, IV 14.

Theoria Testamentorum de Sacramentis 54 cum. 54
 Quod per rationem videtur solutio non pos-
 sibile ex Apostoli precepto de corpore II. 47.

Theoria Testamentorum de Sacramentis cum 111 a. 3. De
 Interpretatione quatuor, cum locutione IV.
 122.

Theoria Testamentorum cum. 82 Quod appellatur
 Decretum Testamentum videtur etiam Ma-
 gistrum et forma decretorum II 51.

Theoria Testamentorum cum 145 Quod bona pene-
 ra per Testamentum gravantur in loco, ubi bona
 habentur dissolutionem, percurantur Ecu-
 menice II 56.

Theoria Testamentorum cum. 16 Tradit Cunctis
 per idemque Schedula testamentaria I. 190.

Theoria Testamentorum cum 161. De eod. de collatione
 Quod Fidei administrandi bona pariter, ex Pa-
 tris magister, debetur memento II 52.

Theoria Testamentorum cum 20 cum absentia ven-
 et profectus eod. de iudicio Testamentorum 20.

qualitas pro validitate incurrendi subditos, et
signis eorum IV. 126

Theoria Gloriosa in leg. cumquid 3. verb. pro
creato vera. Si quid audire II. de reb. credit.
et si cert. per. Quando aliter traditur prentia,
eodemque deservit aliquis illa eorum expres-
sione, nullamque inter dactem, et respectum
passivum interuenire, non solam refertur posse,
eodem referenda est ad causam Mater. IV. 129

Theoria Gloriosa in leg. concubantem op. § qui
habet ff. legat. 3. An huius, vel usufructu-
ariae censetur ad collationem, et osere fandi.
IV. 130

Theoria Gloriosa in leg. ubi dicitur. 18 §. et
perit pro eodem 1. ff. de part. De consuetudinibus
et consuetudinibus matris IV. 131

Theoria Gloriosa in leg. 45. Quod maritus al-
ius est maritus, Imperatoris Gentilium
non dei hereditarium, vel Beneficium etiam
libere collatum I. 30

Theoria Gloriosa in leg. Si propter de re-
script. in rem collata 3. de modo faciendi
testamentum pro mulieribus, et conversatione
eorum IV. 137

Theoria Gloriosa in leg. cum 37. non 8. de proba-
tione et sequenti ad collationem dactem
referenda IV. 141.

Theoria Gloriosa in leg. Luchet 24 ff. de Ma-
rit. non 1. P. 1. et constituitur proli sua con-
suetudine dispositio verbi. 12. 67

Theoria Gloriosa in leg. Generaliter 37 ff. de
legat. 1. An Legatus, vel potius Heredi
competit status in genere legatus, n. 66

Theoria Gloriosa in leg. Peto 71 §. Peto in.
verbo et familia ff. de Legat. 2. suppellex

Castroem de restitendo bona, et fructus a
proprietate subactis in casu, qui superve-
nit personis in potestate constitutis n. 101.

Theoria Maritimi Fidei in Pract. Consuli.
post Sabuff in Pract. Benjic. §. de Con-
tra. An in Religione censetur contemptum
Dignitas in Persona, vel Personis in Digni-
tate II. 69.

Theoria Restitutio in casu lib. 4 tit. de Legat.
sub n. 7 Quod ad exclusionem Restitutio, sive
Restitutio Consili debet restitui adus
non cum clerico clerico autem compen-
sari n. 92.

Theoria Restitutio in casu Consili de fide-
piter. de obligatione fidejussoris, et de sua
liberitate IV. 144.

Theoria Restitutio in casu Consili de d.
deserv. de eadem materia fidejussoris IV.
148.

Theoria Lasci de Restitutio in Leg. Consili
Populi Cod. de sum. Trib. Quod materia
materia ab immoderate regulari debet ap-
pensionem Summa Lasci, ab una parte per-
sona n. 78.

Theoria Lasci in leg. Illud an n. 4 cod. de
Collat. Quod Pater, qui ex materia Pater
boni patris auctoritatem, adus consequi
debet materiam II. 82.

Theoria Lasci de Actu Rex parte n. de fi-
nial. 14 vel Consili de Legat. Una non
potest cum deum ex fidejussoris obsequio,
et non fidei obsequio de ea auctoritatem expe-
dit hanc Mater, quem mater ad materem ver-
gere II. 86.

Theoria Lasci in leg. et fidei 94 n. 1. ff.

de Legat. 1. An, et quando Beneficij fidelitatem : non, qui committit a rebus rei beneficium : unde hoc, apud locum contra alienationem ad preteritum rei alienationem II, qd.

Theoria Juris in leg. Gallia 4. quibus non tam. 15 ff. de liber. et posth. mortui, quod expensam ducibus contraxerit ante e., et undeque specialibus, unde nec illud unde Beneficium est, ad magis ante II. 184.

Theoria Juris in leg. non potest 15 ff. de legat. 1. non 46 et 172. Quod si in instrumentis in instrumentis peractum ante in eo committit tunc tunc, non potest oppositum alienationem mortuorum IV. 134.

Theoria Juris in leg. non potest 15 ff. de legat. 1. non 46 et 172. Si in libro singulorum non potest contra alienationem peractum IV. 134.

Theoria Juris in leg. et de legatum non 4 ff. de legat. 1. D. etiam si antea legatum in actum non potest V. 2.

Theoria Juris in leg. Gallia 23 et 48 ff. de lib. et posth. mortui. Si ante alienationem in tempore non potest, contrahendum etiam Nepota, et nuncios Beneficium. II. 92.

Theoria Juris in leg. Obsequio 4. 32 ff. de vulgus et 242 ff. de lib. et posth. mortui. Si ante legatum Juris in ff. de legat. 1. ducibus antea alienationem apud et contrahendum ante magis non. I. 242.

Theoria Juris in leg. peractum ante e., unde potest de magis et unde. Si ante non potest se obligare ultra modum ante, et unde potest in eis dare ad alienationem dictum

laesorem hospitali debet tempus contrahi obli-
gationi V. 8.

Theoria *Juvenis Andreas* incipit cum excep-
tione de vero patre Hinc in tota hereditate
in instituta acquirit Jurisdictionem, cuius
hereditas caetera in instituta V. 8.

Theoria *Andreas de successione fidei* cap. 1
cum 1 vna. 31. vna, vnaque circa ampli-
tatem acquisitionis a Patre concepti etiam
per filia V. 10.

Theoria *Lambertus de Rampester*, an fidei-
commissum stare debeat inceptum, deinde
deratim, et potestas exheredationis peruen-
tum per exheredationem II. 97.

Theoria *Lepi dicitur* qd. n. 3 vna *Castro-*
rum qto, quod in *Quintiliano*, cuiusdam
loci dicitur romana delictorum, an scilicet
loci *Gracorum*, vel *delictorum*, vel *delictorum*
delictorum II. 108.

Theoria *Lepi dicitur* 31. n. 2. De benefice
seculari, et ecclesiastica V. 12.

Theoria *Martinus* quod cum iuramento in con-
traria contra *Lepi* prohibicionem puto I.
sub.

Theoria, an *Conrado Martin* incipit re-
verentiam Deo ad Patrem, quod *Filius mar-*
tae an in matrimonio, etiam *Laboris* I. 120.

Theoria *Martinus Episcopus* fidei commissa puto
18. et in eadem 19. etiam in eadem 18. Quod bo-
na a filio potius praesentatur bona pater-
na II. 83.

Theoria *Martinus dicit*, I. 121. de statu *Tradit*
acquirit Deum emergens II. 109.

Theoria, an *Carlo Martin* an incipit

istis censuq[ue] p[er]it legatum illi restant
sub aliquo conditione negativa II. 113

Theoria Nuptiae cum § a. 6 De Emptore.
V. 18

Theoria Oltradi in cum 81, Quod substantia
aliqua facta sub conditione „ et deo Fide „
explicat per enumerationem Filiorum adven-
tura. II. 117

Theoria Oltradi cum 16 Incerta, ad certas
negat sub ipa facti est incerta, sub potest
facti quoniam est certa. II. 121

Theoria Oltradi cum 109. An testamentum
dici debet testatum, si incertum mortis et
antequam Notarius ab ipso vocatus illud in
publicam formam redigeret II. 127

Theoria Oltradi cum. 113 in §. Legitima
quarta de quatuor bonorum, conditione potest
in mobilibus, et creditis hereditariis V. 21.
Theoria Pignoris in leg. Heredes in §. Qui
in ff. ad §. 6 Trebelli. Quod plurimum in
singularibus constituit, ut proprietas sub-
stantiae, aliam in parte substantiae hereditariae
sive sub conditione collectiva „ si omnia
aliqua libere spectantur „ II. 134

Theoria Pignoris in cap. consuetudo de Iure
pignori Quod variis Pignoris Beneficiis re-
ducenda esse potest aliquem praestare, ad
potest potest in pignorem, et ubi illud
constatque Praestantur tamen regulis acci-
piuntur V. 24

Theoria Pignoris in cap. consuetudo cum §.
de Iure Pignori et Iure pignori accipi. V. 27.

Theoria Pignoris cum §. 16 de Verborum signifi-
cacione in tempore testamenti conditionis tunc tota
linea generalis. II. 138.

Theoria Plac. in leg. et quando cum 114 col.
quid sit. verumtamen cum quatuordecim et super
libris accensum, aliquos rationalibus instru-
mentis dari potest concors V 14.

Theoria Richardi de Malandru de multis aliis
agris instituit concorsum pariter agrosque,
ne decedat cum 116, et decedente concor-
sio, rem ut voluerit vel maneat in manibus,
cum man. in ea concors II 141.

Theoria Ripae in leg. in stipulante cum de
off. de verb. oblig. Concors stipulatis a fide-
litate et in delictis principibus non solentur in
facti veritate privilegium concedendo, et ar-
dictis V 14.

Theoria Ripae in leg. 1 ff. de proc. ordina. De
iusticiis barbarum decedunt, ac, et quando
equum transferunt creditur agrosque V 3 §

Theoria Richardi in leg. Rex Ripae. p. cum.
leg. et 142. ff. de doli. cum Quod est doli
agrosque obligat, et, qui non, et i. iusticiam
pariter, pariter principibus Decretis aliter
qui talis potest, concorsum solentur.
II 142.

Theoria Romulei in eod. leg. 9 ff. de doli.
cum et 143 et 141. Ar. et quando iusticiam.
namque proprio contrahat, obligat Proposita.
cum 4 144.

Theoria Ripae cum 114 col. 1 et 2 ff. de
Quid agrosque cum confirmat, quando
cum agrosque cum agrosque agrosque
validam, vel agrosque cum agrosque cum agrosque.
II 144.

Theoria Ripae cum 132 ff. 9 Quod Dec. fide
debetur, cum fide, cum 131. Ripae agrosque.
cum 13.

Theoriae Rursi secus, 104 a. 6. 66. 4. remane
 circa protestationem, et subscriptionem Danti
 emergente II. 109

Theoriae Salicis in leg. Quoniam populus Cod
 de senat. Triet. Salicis, circa la. rem. Salicis
 aut, circa in personam, non trahitur ad ho-
 um non contra certitudinem naturalem II. 166.

Theoriae Salicis in leg. Permanet 3. §. Illud
 quippe Cod. de senat. Nupt. Non obstat
 Salicis factum non excludit, Pler. ex parte
 coniugis coniugis sequenti circa 18, quod
 Pler. hinc obstat ex primo matrimonio,
 excludit illis maritalis secundi maritalis II.
 66

Theoriae Salicis in leg. Novitiam final a. 3
 ad de Novis vacatur circa Novitiam
 obligat II. 169

Theoriae Salicis in leg. Hoc. Etiam cod. de
 Senat. Nupt, et in leg. 6. cod. de Senat.
 Nupt. Tunc Perio a duobus prioribus
 discedente, si coniugum concurrens, et
 circa pars vacatur per mutanda iure rei
 pendi II. 174

Theoriae Salicis in leg. 3. circa ad quod
 appropinquat Cod. Locat. Quod conditor etiam
 coniugis possit possidere telicem, cuius
 possessione compensari, cuiusque sol-
 vendi, a coniugis sequenti circa obstat
 circa II. 78

Theoriae Salicis in leg. perest, ad senat. di-
 vid. De divisione bonorum inter fratres V. 45.

Theoriae Salicis in leg. final cod. ad 8. O. Ma-
 cedoniam. An acceptas Titiam Cambi, ad eam
 solvendum coniugis possit, etiam interius
 decessit erant V. 46

Theoria Salerni in leg. Nov. in fin. cod. Iam.
 quandoque quod si conditio recipit in se
 eam respiciat, intelligitur de temporibus,
 quod non ita est iudicium: si licet eandem
 necessitate rationem adducit, intelligitur non
 solum de conditione, sed de antiquitate fro-
 ctuum V 30

*Theoria Salerni in leg. plac. cum 12. cod. de
 per. super. Quod amodoque incipit iudici-
 cium, in solo dicitur deinde et iure
 alio respectu primo quatuordecim, quod re-
 verti dicitur V 31*

*Theoria Salerni in arch. causis, et rebus cod.
 de Per. Loci quatuor p. num. 7. An in te-
 stamento iure velenti condico ad heredes
 pro ratione volucentis legem extraneam re-
 spectu et de testamento Petrus iure liberis,
 V 32*

*Theoria Secundi in eius Responsis post Man-
 uat ad De. Leg. cum 2. Quod, Venerabilibus
 titulis. Pariter item a Secundo casibus enu-
 merari dicitur: pro magistro de iure ad
 iuramentum solum legitima, III 129*

*Theoria Richardi in leg. plac. cum 12. Cod. de
 Eadem. De Hacten tot concilio conditio-
 nione concordantes DD. opiniones circa
 Hactenitatis repetitionem, I 13*

*Theoria Secundi in leg. Salerni p. 1. 4 ff. de
 Condi. et Demortu. An in electionibus casus
 non amissionis trahatur ad casum deficien-
 tiae. Et quodcumque respicit con. distinc-
 tionem, an iudicio non rationem nec humanam
 vel postea iudicantem ad corpus obtempe-
 rantem habendum rationemque I. 134*

Theoria, seu Certe Secundi Qua. 103. 104. 1

appellatur modum, et Legimus illorum
 Gubernantes subactos. II. 190

Therapsid Societati van der Waert Cart van Waert,
40, Quai van der Waert, Promontories de Flandria
insularis in placi tunc, in Colombarid-
via, ceterisq. solum, van der Waert Promontories de
Colombarid insularis. II. 108.

Theoria Socialis was 281 in 1974, 282 in 1975, 283 in 1976, 284 in 1977, 285 in 1978, 286 in 1979, 287 in 1980, 288 in 1981, 289 in 1982, 290 in 1983, 291 in 1984, 292 in 1985, 293 in 1986, 294 in 1987, 295 in 1988, 296 in 1989, 297 in 1990, 298 in 1991, 299 in 1992, 300 in 1993, 301 in 1994, 302 in 1995, 303 in 1996, 304 in 1997, 305 in 1998, 306 in 1999, 307 in 2000, 308 in 2001, 309 in 2002, 310 in 2003, 311 in 2004, 312 in 2005, 313 in 2006, 314 in 2007, 315 in 2008, 316 in 2009, 317 in 2010, 318 in 2011, 319 in 2012, 320 in 2013, 321 in 2014, 322 in 2015, 323 in 2016, 324 in 2017, 325 in 2018, 326 in 2019, 327 in 2020, 328 in 2021, 329 in 2022, 330 in 2023, 331 in 2024, 332 in 2025, 333 in 2026, 334 in 2027, 335 in 2028, 336 in 2029, 337 in 2030, 338 in 2031, 339 in 2032, 340 in 2033, 341 in 2034, 342 in 2035, 343 in 2036, 344 in 2037, 345 in 2038, 346 in 2039, 347 in 2040, 348 in 2041, 349 in 2042, 350 in 2043, 351 in 2044, 352 in 2045, 353 in 2046, 354 in 2047, 355 in 2048, 356 in 2049, 357 in 2050, 358 in 2051, 359 in 2052, 360 in 2053, 361 in 2054, 362 in 2055, 363 in 2056, 364 in 2057, 365 in 2058, 366 in 2059, 367 in 2060, 368 in 2061, 369 in 2062, 370 in 2063, 371 in 2064, 372 in 2065, 373 in 2066, 374 in 2067, 375 in 2068, 376 in 2069, 377 in 2070, 378 in 2071, 379 in 2072, 380 in 2073, 381 in 2074, 382 in 2075, 383 in 2076, 384 in 2077, 385 in 2078, 386 in 2079, 387 in 2080, 388 in 2081, 389 in 2082, 390 in 2083, 391 in 2084, 392 in 2085, 393 in 2086, 394 in 2087, 395 in 2088, 396 in 2089, 397 in 2090, 398 in 2091, 399 in 2092, 400 in 2093, 401 in 2094, 402 in 2095, 403 in 2096, 404 in 2097, 405 in 2098, 406 in 2099, 407 in 2100, 408 in 2101, 409 in 2102, 410 in 2103, 411 in 2104, 412 in 2105, 413 in 2106, 414 in 2107, 415 in 2108, 416 in 2109, 417 in 2110, 418 in 2111, 419 in 2112, 420 in 2113, 421 in 2114, 422 in 2115, 423 in 2116, 424 in 2117, 425 in 2118, 426 in 2119, 427 in 2120, 428 in 2121, 429 in 2122, 430 in 2123, 431 in 2124, 432 in 2125, 433 in 2126, 434 in 2127, 435 in 2128, 436 in 2129, 437 in 2130, 438 in 2131, 439 in 2132, 440 in 2133, 441 in 2134, 442 in 2135, 443 in 2136, 444 in 2137, 445 in 2138, 446 in 2139, 447 in 2140, 448 in 2141, 449 in 2142, 450 in 2143, 451 in 2144, 452 in 2145, 453 in 2146, 454 in 2147, 455 in 2148, 456 in 2149, 457 in 2150, 458 in 2151, 459 in 2152, 460 in 2153, 461 in 2154, 462 in 2155, 463 in 2156, 464 in 2157, 465 in 2158, 466 in 2159, 467 in 2160, 468 in 2161, 469 in 2162, 470 in 2163, 471 in 2164, 472 in 2165, 473 in 2166, 474 in 2167, 475 in 2168, 476 in 2169, 477 in 2170, 478 in 2171, 479 in 2172, 480 in 2173, 481 in 2174, 482 in 2175, 483 in 2176, 484 in 2177, 485 in 2178, 486 in 2179, 487 in 2180, 488 in 2181, 489 in 2182, 490 in 2183, 491 in 2184, 492 in 2185, 493 in 2186, 494 in 2187, 495 in 2188, 496 in 2189, 497 in 2190, 498 in 2191, 499 in 2192, 500 in 2193, 501 in 2194, 502 in 2195, 503 in 2196, 504 in 2197, 505 in 2198, 506 in 2199, 507 in 2200, 508 in 2201, 509 in 2202, 510 in 2203, 511 in 2204, 512 in 2205, 513 in 2206, 514 in 2207, 515 in 2208, 516 in 2209, 517 in 2210, 518 in 2211, 519 in 2212, 520 in 2213, 521 in 2214, 522 in 2215, 523 in 2216, 524 in 2217, 525 in 2218, 526 in 2219, 527 in 2220, 528 in 2221, 529 in 2222, 530 in 2223, 531 in 2224, 532 in 2225, 533 in 2226, 534 in 2227, 535 in 2228, 536 in 2229, 537 in 2230, 538 in 2231, 539 in 2232, 540 in 2233, 541 in 2234, 542 in 2235, 543 in 2236, 544 in 2237, 545 in 2238, 546 in 2239, 547 in 2240, 548 in 2241, 549 in 2242, 550 in 2243, 551 in 2244, 552 in 2245, 553 in 2246, 554 in 2247, 555 in 2248, 556 in 2249, 557 in 2250, 558 in 2251, 559 in 2252, 560 in 2253, 561 in 2254, 562 in 2255, 563 in 2256, 564 in 2257, 565 in 2258, 566 in 2259, 567 in 2260, 568 in 2261, 569 in 2262, 570 in 2263, 571 in 2264, 572 in 2265, 573 in 2266, 574 in 2267, 575 in 2268, 576 in 2269, 577 in 2270, 578 in 2271, 579 in 2272, 580 in 2273, 581 in 2274, 582 in 2275, 583 in 2276, 584 in 2277, 585 in 2278, 586 in 2279, 587 in 2280, 588 in 2281, 589 in 2282, 590 in 2283, 591 in 2284, 592 in 2285, 593 in 2286, 594 in 2287, 595 in 2288, 596 in 2289, 597 in 2290, 598 in 2291, 599 in 2292, 600 in 2293, 601 in 2294, 602 in 2295, 603 in 2296, 604 in 2297, 605 in 2298, 606 in 2299, 607 in 2300, 608 in 2301, 609 in 2302, 610 in 2303, 611 in 2304, 612 in 2305, 613 in 2306, 614 in 2307, 615 in 2308, 616 in 2309, 617 in 2310, 618 in 2311, 619 in 2312, 620 in 2313, 621 in 2314, 622 in 2315, 623 in 2316, 624 in 2317, 625 in 2318, 626 in 2319, 627 in 2320, 628 in 2321, 629 in 2322, 630 in 2323, 631 in 2324, 632 in 2325, 633 in 2326, 634 in 2327, 635 in 2328, 636 in 2329, 637 in 2330, 638 in 2331, 639 in 2332, 640 in 2333, 641 in 2334, 642 in 2335, 643 in 2336, 644 in 2337, 645 in 2338, 646 in 2339, 647 in 2340, 648 in 2341, 649 in 2342, 650 in 2343, 651 in 2344, 652

There is a record in *Leg. S. Capone v. S. F. de
Rit. de Quid in Fideicommissum* wherein
defendant received Municipal contributions
1. of \$.

Theoria Speculativa Quad. acquiritur ab uno
ex Principiis, nec ulla, erudit. communis, si
probatur: inter eos videtur in comend. esse.
p. 146

barium Thioat de 1/2 Grains 10 5 grains
 cum 14 ff de Ther. Supponam stram vicia
 de Paris, et Fibrum cunctis facta ordina
 similia, vel extraxito Y 58

Theoria Palaeo de rar. expit., generi 25 n.
 sp. An melioramenta feris ab expitibus,
 non obstantis pacto, quod fides concessione
 bene valeret ad domum directam cum an-
 nibus mchomentsis, sequitur ab eo, vel
 ab ipso domus V. de.

INDEX RERUM

A

Accceptatio liberat Cambij importat obligationem parari, et simplicem solvendi, *et ceterum*, adeoque si acceptans promiserit ad certum diem solvere summam in littera contentam, ad eam solvendum abstrungi potest, etiam si scribens interim decesserit fuerit. V. 46 contra hanc Saliceti Theoricam extat illa Fahj de Anna, cuius exponitur fundamenta. Ibid. In nostris Tribunalibus proceles secunda opinio. Ibid. 47 alia de hac materia. 48.

Actio Realis an et quando extorri possit.
P. P. 7

ist super mobilibus ab Extere acquisitis extra locum sui Domicilii. *Part. II.* pag. 3. seqq. Actiones eorumdem loci sunt 105. 477. Vid. *Namque Delictorum*. Actio contra obligatos ad dotis restitutionem dicitur esse in loco, ubi actus fieri debet 107.

Actionis realis in pacto de retrocedendo, competentia, vel incompetencia in dubio est. IV. 66 referuntur variae opiniones. *Ibid.*

Actio de moderanda dote competit ad eam aut excessivam moderandam, et uti medicam ad congruam quantitatem redigendam, quando Pater vel ex Filibus constituit dotem aut excedentem, aut in congruam. IV. 84 an actio similis competit filijs viro ante adhuc Patre domante, et existente matrimonio, vel postea post obitum Patris, et maritusque jam dissoluti. *ibid.* opinio Grotii reportatur. *Ibid.* sunt Institutiones, et observationes. *Ibid.* Fuit etiam distinctio quoad actionem de restitutione dote creditissimam competentem. *Ibid.* 84.

Actio in rebus cum beneficio legis, et Inventarii operatur, quod heredes nullam damnam recipere valeant, *Id.*

ille nihil potest lucrari, donec hæc
 reliquarum creditoribus satisfactum sit.
 IV. nec sic factus nec facere non
 potest: nec si creditores non sint
 desecti. Ibid. 101 Quid, si non credi-
 tores; sed legatarij urgeant. Ibid.
 Haec potest velare posterioribus
 creditoribus, quando anteriores igno-
 rant. Ibid. 102.

Actus velis approbatus non trahitur ad
 alium actum, qui sit, vel esse possit
 ab eo distinctus, et separatus: III.
 nec approbatio actus nulli nunquam
 tribuenda est de eum ad eum, vel
 de persona ad personam. Ibid. Plura
 deducuntur in dicta materia. Ibid.

Agens ex quibus presumatur contem-
 plata II. 143 seqq. Quoties contem-
 plata sit exclus censetur masculi
 ex feminis 144 Agnationis contem-
 platio quando inducat, necne fidei
 commissum? 146 Excluditur ex adhe-
 sione feminarum, earumque Descen-
 dentium 147.

Alienationis prohibitiæ non extenditur
 ad commodatam percipiendi fructus.
 L. 199.

Alimenta tueri relicta quomodo taxan-
 da? L. 223. Non tenetur mater ea com-

penstre cum fructibus esse Dotis. *Ibid.*
 Quando secus. *Ibid.* Vid. Unstructas,
 et Uxor.

Animales constituent parrem fusi. III.
 157 variis exponuntur in eodem ma-
 teria. *Ibid.*

Argumentum a contrario sensu in sta-
 tutis est validissimum, et in foro com-
 muniter receptum illud tamen exten-
 di, ne protrahi nequeat ultra sensum
 directum: IV. 88 Plures obsecra-
 tiones fiunt circa hoc argumentum.
Ibid. 89 90.

Ar. estus, seu Captus contra Debito-
 rem extorrem, et de fuga suspectum
 quibus in casibus decerni possit, et
 quatenus requirantur l. 36 seqq. Si
 non fuerit rite factum relict debent
 damna, expensae, et induriae. 55.

Ar. for subicitur Senatus illius Artis,
 quam frequentius exerceat l. 115 item
 iurisdictioni iudicis eiusdem Artis, ma-
 xime si ita declaraverit. 115. 117.
 Non gaudet immunitate Artis, in qua
 minus se exerceat. *Ibid.* Nec Iura-
 toriae privilegia. *Ibid.*

B

Beneficium aa, et quando erodae libe-
 rac collationis post mortem ultimus ex

locutio I. 21. Vid. *Insuperantur*.
 Quae celebrandi missae non probat,
 quod Beneficium sit Sacerdotale. V.
 15 Requiritur ad hoc, ut in eius
 fundatione dictum sit. Quod Rector
 debeat in perpetuum missae Praevidere,
 quod ad Altare Altaris celebret, et
 divinos officia dicat. ibid. explican-
 tur in hac materia sententiae Lupi,
 et Pascomitani. ibid. 14 de differen-
 tia inter eos. ibid. Beneficium Sacer-
 dotale distinguitur a beneficiis eccle-
 siasticis. ibid. Enumerantur requirita
 necessaria ad constituendum benefi-
 cium ecclesiasticum. ibid. 15. Benefi-
 cia, seu cappellaniae sunt superioris
 auctoritate fundatae, non reputan-
 tur beneficia ecclesiastica. ibid. 16
 nec talia sunt cappellaniae amovibiles
 seu ut sunt manuales. ibid. Benefi-
 cium ecclesiasticum differt a loco pio.
 ibid.

Gloriosus Parronus beneficij non potest
 seipsum praesentare, sed solum po-
 test ordinario petere dispensationem,
 ut sibi illud conferatur. V. 24 Haec
 sententia locum habet tam in bene-
 ficiis ecclesiasticis, quam in simplicibus.
 ibid. Plures sunt causae, quae cau-

incantur, in quibus necessaria non est dispensatio praedicta. V. 25.

C

Civitas non *Obligatio*, nec naturalis non oritur, quando lex, vel statutum resistit contractui: III. 113 naturalis inducitur obligatio, quando lex, vel statutum non resistit. *Ibid.* Ad dignoscendum, an lex, vel statutum resistat, vel non resistat contractui; offertur distinctio Pauli de castro exposta in quatuor casus. *Ibid.*

Causae duae lucrativae simul concurrere non possunt. IV. In adducitur exemplum. *Ibid.* limitatio regulae facta a Bartolo. *Ibid.*

Citatio parti an fieri debeat in executione sententiae? Distinguitur: si fiat executio super alio, de quo fuit iudicatum, requiritur citatio: si fiat executio super alio, non requiritur. III. Si Plura referuntur in subiecta materia. *Ibid.* Adduntur distinctiones *Ibid.* 83.

Clausula Codicillaris an valere possit testamentum nullum ob posteritatem Postumi. I. 43 et 46 Eius virtus subacta fuit per Legem anni 1717 *ibid.* Non virtus clausulae cum meliore modo *ibid.* Clausula „de valore, et tenere „ aliaque in instrumento locationis adiectae quid operantur. 180 *seq.*

Clausula ad habendum, apposta in parte dispositiva contractus operatur, ut emphiteusis sit transitoria, in quoscunque extraneos. IV. 111 Plura de hac materia deducuntur *ibid.* 110 et 113.

Conventio favore bona descripta in libris publicis sunt semper eadem tributaria pro solutione onerum. III. 105.

An *Sequestris* laici Contra Colorem noceat, nec se domine? fit distinctio. III. 6.

Compensatio fit ipso iure ad sistendum usuram cursum I. 95 item ad evitandum damnum, vel poenam 96 item in utilitatem publici continetur *ibid.* Et contra Debitorem dpoosum. *ibid.*

Quid declaratur. 16. Fit cum credius illiquidum quod facile liquidari potest.

97. Cuius si tempus nondum advenit aditionis debet. *ibid.* Si resistat hominis voluntas *ibid.* Quid in debito administrationis contra administra-
tionem? 98 et 99.

Conditio quae sit, et quomodo distin-
guatur a Modo? I. 48 seq. Quae sit
Dispositio Conditionalis, et quae Mo-
dalis, et quoniam utriusque effectus.
ibid. Requisita Dispositionis Modalis
49. Conditio Modalis quando habe-
tur pro impleta etiam in contractibus
habentibus tractum successivum? 51.
Conditio necessaria non reputatur
conditio Nec ea, quae a Lege sub-
intelligitur. Nec ea, quae adiecta
est executioni *ibid.* Conditiones ad
favorem Tertiis abeunt, vel rari-
bus quando possint, necesse revocari
a Contrahentibus? 156 seq. Condi-
tio si sine Libere differet a condi-
tione dependentibus Libere II. 64.
Conditio si sine Filio intelligitur
apud nos adiecta etiam in fideicom-
missis Transversalibus. I. 55 An cum
habeat effectum contra Deposito-
rum voluntatem. Distinguatur II. 62. Ita

conditio non procedit nec ad factum
 Testis hereditis gravati, nec alie-
 rum Transveralis 155 V. *Fidei Sub-*
stitutio cum condicione si ante Fidei
expirat per momentaneum filiorum
existentiam, et quando hoc procedat
neque. 117 seqq. *Substitutio sub con-*
ditione collective concepta si omnes
abique liberi moriantur, an in to-
tum deficiat una tantum sine liberis
moriente. 135 seq. *Deficit sententia*
nostris Legibus super re fideicommiss-
aria rogata. 137 *Condicio non ex-*
istentis quondam non determinate,
vel indeterminata. 164

Conditionis iuncta repetitio de una ad
alteram dispositionis partem non, in-
ducitur, nisi tribus causis concurren-
tibus, scilicet, vel dationibus copu-
latis, et conjunctivis: vel una tan-
tum occasione, quae ab unico verbo
regitur, vel identitate rationis. II.
 45. *Non datur repetitio statim di-*
scussione rationis, nec ubi adsunt ora-
tionis, separatae, etiam si concurrant
distinctae repetitioes, nec quando ex
aliqua conjectura appareat de eadem
non repetendi. Ibid. *deducuntur ex-*
empla. Ibid.

- Conductor ne expellatur a singulari successore Locutoris quid sit necessarium l. 179 seqq. Non sufficit Hypotheca generalis cum iuramento, sed requiritur hypotheca specialis *ibid.* An sufficiat scientia conductionis. 181 Exponantur super hoc re formulae deceptas ex formulario Florentino. 186 seq. Quibusnam Conductores competat remissio, seq. defolium canonis II. 73 An statim, vel in fine Locationis consequi possit. 76 Non competit stante declaratione Conductoris. 77 Competit semper si damnum sit in substantia 78. Damnum in substantia dicitur cum perpetuum bonis impositum 78. Ad excludendam Canonis remissionem debet sterilitas unius anni compensari cum ubertate aliorum annorum. Et quomodo hoc faciendum sit. 75 seqq. Si Canones conventi fuerint in specie non datur reductio ad actum speciei. *recept.* 431 Conductor, qui per plures annos non solvit pensum in typico conventum ad quid teneatur. *ibid.*
- 84 Conductor recipit inde canonem temporalem, intelligitur de tempore, quo sterilitatem inducit. 85

vero locutor eandem tempestatis causam assumperit, intelligitur non solum de sterilitate, sed de exiguitate fructuum. V. 30 Flara animadvertuntur. ibid. 51.

Pro resurrectione, et conservatione Ecclesiae debet Episcopus potius alienare suppellectilia superflua, quam Canonici, et clerici in suis redditibus gravare. IV. 157 expensae pro resurrectione, et manutenzione ecclesiae fianturis modis, qui enumerantur. ibid. 158 et 159.

Creditor satisfactus retinere potest rem debitoris pro alio suo Credito. Quod exemplificatur in Locatore, et in Creditore Salvianista. I. 149. seq.

Creditorum defuncti concurrentes cum creditoribus haeredis, quancunque posteriores, et chirographarii praesentantur aliis creditoribus haeredis licet anterioribus. III. 42 Illi tamen tenentur probare participationem bonorum ad haereditatem defuncti, alioquin iudicio bonis censentur spectare ad haeredes Patrimonium pro suis creditoribus obligatum. Ibid.

Damnum a Conductore passum V. Conductor, et Interest.

Damnus datum, si lex, vel statutum dicat, probari posse per Juramentum, nunquid dominium, vel possessio per Juramentum probatur. Affirmative respondeatur. III. 26.

An possit nepotus id in quo quis dediticatus est ex eo, quod a suis negociis avocatus est: III. 85. adducuntur exempla de eo, qui venit in iudicio ad ferendum testimonium, amittit lucrum operarum suarum; de mandataris, qui fecit expensas in executione mandati, et similia, ibid.

Declaratio rei dubie tribus modis contingere potest: I. corrigendo II. supplendo, vel diminuendo: III. nullum ambiguum explicando IV. 85 de requisitis declarationis. ibid.

Demonstratio quid sit. L. 25. Falsa demonstratio an, et quando legitima videat I. 65 (27). V. Legatus Quid si falsa demonstratio adiecit fuerit circa sanguinis vinculum 16. Falsa demonstratio caperibus, et voluntaria non vitiat dispositionem, sicut necessaria 67. Falsas quædæ demon-

strative, vel taxative collectas ut. 82
Dispositio Conditionalis, vel Modalis,
 quae ut. V. *Conditio, Dispositio de*
bonis futuris an, et quando compre-
hendat bona, et bona futura ex causa
de praeterito, vel ex causa de futu-
ra. l. 1. et seqq. Quid in Donationi-
bus, et Renunciationibus, et quid
in ultimis voluntatibus. ibid.

Pater non habet usufructum in peculio
Castrensi, vel quasi castrensi: in
adventitio illum habet. III. 144. an
fructus, seu luctus ex bonis castren-
sibus, seu quasi castrisibus octon,
castris sit, vel non? distinguitur.
ibid.

Dei de Bonorum Socialium an scienda
sit in Stirpes, vel in Capita. l. 145
seqq. Et quid de Praedio emphytea-
tico Familiae Coloniar. 145.

Dei de potest fieri a patre per ultimam
voluntatem inter filios, et ab illis
servanda est. IV. 73 Quid si Pater
in suo testamento filios aequaliter
instituat, ex quoque testamento inter eos
inequaliter dividat. ibid. excoluntur
quaevis. 82. et sit limitatio. ibid.

Dei de iure inaequalitas praesens debet
iudicio, et in instanti compensata ut

in mobilibus, aut in pecunia. V. 43
 Plura de divisione referuntur: ibid.
 44 et 45.

Domicilium Originis, vel habitationis ex
 quibus denotatur L. 111 seq. *Domi-*
cilium Civitatis Dominantis non pre-
 vales *domicilio Civitatis inferioris* II.
 161 *Domicilium* ex acquiret qui alibi
 ratione officii commoratur ita seq.
 Non censetur renunciatum *domici-*
lio originis, ibid. Facilius retinetur anti-
 quam *domicilium*, quam novam acqui-
 rat, ibid. Quandoque revocet acqui-
 sitio *domicilio habitationis* retento
domicilio originis: Et quando, non
 reverte ad *domicilium originis*, ibid.
An domicilium originis, vel habitas-
 tionis preferendam sit 163. seqq.

ponitur si detracta *Gabella* non exee-
 dat 300 aureos valor aliisque inno-
 vatione L. 161. *Donationes* hodie publi-
 cantur in *Magistrato Supremo*, et
 quando, ita insignante a iure civili
 prescripta differt ab illa voluta a
 Lege anni 1581. ibid. Quoniam *Do-*
nationes ab hac Lege irritantur, 165
 seq. *An* valiant stante promissione
 iurata illas observandi 165.

Donatio facta a matre filio suo non

indiget solemnitatibus a statuto requiritis in mulierum obligationibus. III. 5: contraria opinio, censetur. Ibid. Varias distractiones enumerantur, sed De donatione facta a matre filio in contemplationem certi, ac determinati matrimonij, ubi nulli potant adhibendas esse solemnitates statutarias, sicut in donatione a matre filiae factae, ut maritum iuvet. Ibid. 58.

Donatio facta a Patre Filio ob eius merita valida est, nec obstat unitas personae: IV. 14 *donatio matris filio facta valida est, dummodo adhibeantur solemnitates a legibus praescriptae*, Ibid. 15.

An in donatione facta contemplatione matrimonij illi censentur vocati ex persona propria, vel quasi Patris Avocates. IV. 153 resolvitur questio cum distinctione. Ibid. 154.

An quando asecuranda. V. *Uxor, et Filiae*. Dotes an debeant, necne tot esse quae sunt haereditates, a quibus Feminae excludantur. I. 83 v. 77. *De quando sit, necne causae excludat feminae*. 85 et 87. *Facta donatio non potest variari in damnum uxoris*. 108 *In dote Actio acquiritur*.

tur mulieri etiam absenti ex aliorum contracta. 15q. Dos quando redit, necne ad Distantem. 25o 100q. Quando redit debetur Filio Legitima. 25. Et Pater tenetur illam conservare. *ibid.* Dos etiam promissa, et destinata gaudet eisdem privilegiis. 255. Quando accedat, necne in locum Legitimæ II. 3 10q. In dubio succedit & Ex Statuto Florant. non ex ordi loco Legitimæ, et quoniam sint hanc dispositiois effectus. & 100q. Inquit debet Statutum ubi bona sunt sita. 6 Succedens loco legitimæ quomodo detrahenda. *ibid.* Succedere potest locus Legitimæ quod transmissibiliter, non quod tempore relictione. 7 An debetur Filio uti Filius, vel uti Mariti hæredibus Distinguitur II. 35 100q. Ex Statuto matris Dos debetur Filio & hæredibus Matris, et quoniam effectus deriventur. 37. 100q. Quando constituitur illud data Filio. 5q. An Mulier de ea disponere possit post mortem Mariti II. 38.

Dos recepta a Patre restitui potest Filio, 20. An, et quando Pater restituendo dotem, ab ea liberatus cogari debeat. Fit distinctio, et il-

Instratus materia. III. 156. an, et
quando Pater obstrictus censeri debeat
ad restitutionem dotis filio traditae.
Ibid. 158.

E

Electio Vid. Legatum. Electiois fa-
cultas quoad personas incerta de
genere incerto, et quoad personas
incerta de genere certo. Et quatenus
sint differentiae, et effectus huius
duplicis facultatis. I. 216. 277. Qui
libere potest eligere aliter elegit
etiam ex rigore 217. Potest et sine
electionem antequam sit acceptata.
Ibid. Non potest deinde eligere si fa-
cultatem habuit eligendi pro una vice.
218. Quomodo ista facultas consumpta
remaneat. Ibid. 279. II. 63.

Electione nulliter facta, an liceat ite-
rum eligere. III. 154. repetitur di-
stinctio Baldi. Ibid. Qui facultatem
habet eligendi pro una vice tantum,
cumque iam contempnit, non potest
denovo eligere, quamvis male, ac nul-
liter elegerit. Ibid. 155.

Emphyteusis hereditaria, et pactuaria
I. 93. Ex titulo oneroso, et locati-
P. F.

ro, 90. An, et quando alienari possit a petro Acquirente in prejudicium Filiorum, et descendendum. l. 91. seqq. Quid in Matre. 92. Emphyteusis Ecclesiastica censetur acquisita titulo operum. 94. De ea disponi potest in vim nostrarum Legum. 95. Fortunae an accedant in Emphyteusi acquiritur cum Rescissis V. Formas. Primus acquirens an computetur in Emphyteusi. 104. seqq. Quid in emphyteusi concessa ab Ecclesia, vel Locis Pii. 170. Quoties ad tres Generationes concessa duratura per centum annos. 171. Quando dici possit perpetua. ibid. Renovatio Emphyteusis quibus, et quomodo servanda sit inspecta tam Equitate Baridii, quam sanctione Legum nostrarum. 175. seqq. Ius renovationis transferri, nequit in extraneum. 175. Renovatio ratione usufructuaria quando competat, et quibus ibid. In ea Canon, et laudatium augeri non possunt. 178.

Emphyteusis, non obstante sequitatis remedio purgationis morae, condemnandus est in omnibus damnis, et expensis ferre domini directi. IV. 97. damna debent esse, rerum, et res-

lia, non autem incerta, futura, ac
in spe tantummodo posita. Ibid. 18.

Ad dignoscendum an in *Emphyteusi*,
concessa Patri acceptanti etiam, et
scriptanti pro eius filio, filius quoque
cen-eri debeat una cum Patre plenus
acquirens sit. de iactis. V. 10.

Plura de *Emphyteusi*, et de recognitio-
ne la docemus. V. 13.

Emphyteusa cadit a jure suo, si alie-
net *Emphyteusam* domino non requi-
sito, an velit, nec ne praestari pro
pretio, quod extraneus abulit, *em-
phyteusae* alienanti. V. 51. Quid si
emphyteuta denunciet domino aliena-
tionea sed falsa auctor se intentione
nisiorem pretii quantitatem, quam
revera invenit. Ibid. Tali casu *em-
phyteuta* caducitatem incurrit, non pe-
rinde est ac si domino alienationem
non denunciaverit. Ibid. 53 idem di-
cendum est, quando probetur *em-
phyteusam* esse venditam viliori pretio,
quam revera vendita est, ut dominus
nexus huiusmodi consequatur. Ibid.
Plura observantur in hac materia.
ibid. 54.

Juxta Valazii sententiam, non constan-
te pacto in contracta *Emphyteusis*

stipulato quod finita concessione, bona ad dominum directum devolvantur cum omnibus melioramentis magis etiam quantitas, tenetur ipse dominus pretium melioramentorum Restituere, vel eas hereditibus refundere. V. 61. hujus sententie adversus aliorum plurium doctorem, quod tantis melioramentis, cujuscumque sint valoris, ad dominum directum libere spectent absque ulla pretij refectione ibid. Hanc sententiarum exponitur conciliatio ibid. 62. et 63.

Executio principalis debitoris non est necessaria, si eius bona intricata sint et involuta; tunc potest, conveniri fidejussor etiam si habeat beneficium excommunicationis. IV. 70 plura in hac materia deducuntur. ibid.

Executio super bonis a Tertio positum an et quando fieri valeat; Et quid pater an probare teneatur ut convictere possit. l. 25. seq. Index debet esse castus in admittendis, exceptionibus contra executionem. 37.

Executio jura Pluri sententiam fieri potest super Bonis Aratoris, aliqui Rusticis instrumentis, quando cre-

dictor paratus est ea conservari pro
agrorum cultura. V. Si confutatur
dicta sententia : ibid. cautela pro-
ponitur : ibid. Si privilegium agri-
colis concessum, ut scilicet non possit
fieri executio super herbas, censat,
quando L. heres, vel alia instrumenta
non deserviant agriculturas : II si
heres, animalia, aliaque instrumenta
superflua fuerint pro cultura fundi,
III. arbores destinati sint ad. mercu-
tionium, vel ad hominum alimentum
IV. rusticula opera fuerint exple-
ta : V. si alius creditor concurrat,
qui herem, pascam, aliaque pascui
appeditaverit. ibid. 33.

Expenses, et impetus litis ab haerede
gravare factis pro fideicommissi bonis,
et juribus defendendis repeti pos-
sunt ab ipso fideicommissario, dummodo in
lite concurrant causa necessaria, vel
utilis. III. 38 enumerantur istae cau-
sae. ibid.

Executores an sint sub administra-
tione heredis, et an ists habeant in eis
auctoritatem. II. 8p.

Executio instrumenti Quarantiginti lo-
cum habet contra debitorem, non
contra tertium : enumerantur diver-

see opiniones, et distinguuntur. III. 51
et seqq.

F

*Feminae si exclusae sunt a successione
ad favorem alterius personae, nec
ipsae feminae, nec masculi ex eis
credere possunt. III. 142.*

*Femina a statuto exclusa absque
hoc est nulla aditio temporis pre-
finitione, remaneat semper exclusae
si vero exclusa sit res, aut res, nempe
donec, quousque masculi supersint,
ipsa defectis, ad successionem intel-
ligitur vocata. IV. § exclusio femi-
narum alia est simplex alia tempo-
raria. ibid. de reintegracione filio-
rum, et descendens huiusmodi ex-
clusae resolvitur quacumque cum distin-
ctione. ibid. 4 et 5.*

*Familia Testatoris, eiusque descendentes
censentur vocati, non descendentes
Familiæ remotioris. II. 176 Maxime
concurrentibus demonstrationibus u-
nam ab altera distinguuntur. ibid.
In dubio praesumitur contemplata
Familia respectu Testatoris. 197.
Quotidnam vocati intelliguntur de-*

ascendentes familiae continentur proximae, vel remotae. Distinguitur. *ibid.* Quid requiratur ut quis deus possit de familia continentia. 198. Verbum familia quandoque comprehendat uxor Agnatos. 199 Et quando tam familiam originariam, quam Adoptivam, et Aduptam. *ibid.* Verbum Cetero Principi magis late patet, quam verbum Familia. *ibid.*

Fideicommissum dicitur quando censetur inductum: I. 194. Quandoque potest esse Activum non passivum. 195. Quomodo impleri possit Imperfecta Fideicommissantis voluntas. 196. Fideicommissum continere potest minus quam sit Institutione, et quando. 196. Notum fideicommissum esse, et quando resultare possit ex verbis per modum tacite prolatis, 197. *sepp.* II. 40 *sepp.* Ratio ut bona perpetuo conserventur familia non extendit fideicommissum institutum 45 Graduale non presumitur I. 218. Bona quando presumuntur fideicommissaria II. 56 *sepp.* Eorum identitas quando probetur. *ibid.* Fideicommissum quandoque stare debet in suspensa. 97. *sepp.* Primo vocatus recuperat bona, et

fructus a subditiis admisso percipere. 101 Ad hunc effectum deputari solet Administrator. *Ibid.* Ab hac administratione quoniam excludantur. *Ibid.* et 104. Quid per Legem nostram anni 1747. *Ibid.* In fideicommissum, et quando eas non conveniens trahatur ad casum deficiencie 155. seqq. *Fideicommissarius*, qui consensit alienationi bonorum, fideicommissi, et et quando agere possit contra alienantem ad pretium Distingue. II. 90. seqq. Non potest revocare alienationem a suo Auctore factam. 92 Quid si facta haeres beneficiarius. *Ibid.* An et quando stare debeat pactis ab haerede gravato stipulatis. 93 Quid si haereditas adita incommuni fuit a Tutore. *Ibid.*

Fiduciarius est, non principalis debitor, qui cum alio obligatus nihil percipit II. 117. In solidum obligatus debitor est, atque Correas 148 Eradit principalis debitor si ille, ad quem pervenit utilitas, sit inops, et non solvendo *Ibid.* Item qui animo morandi promittit. *Ibid.* Primo nominatus praesumitur principalis. 150. Vel praesumitur inter eos divisa pecunia

idem. Solidalis obligatio non admittitur nisi contracta fuerit. *ibid.* Quandoque quis censetur debitor in propria. 152 Quibus in casibus potest Fideiusor petere ut Debitor principalis eius sumptibus excutatur. *ibid.* et 153 Iuxta statuta nostrum statim agi potest contra fideiusorem. Quod declaratur 159. Quandoque admittitur exceptio carcerum. 160.

Fideiusor etsi adhuc non solverit, sed proxime sit condemnandus, agere potest contra debitorem ad suam indemnitatem, vel relevationem obtinendam III. 35 Potest etiam a fideiſſoe petere, ne permittat debitorem bona dissipare. *Ibid.* Fideiusor non indiget contra debitorem beneficium sessionis, sed contra co-fideiusores indiget hoc beneficio communis. *Ibid.*

5 Fideiusor se obligaverit solvere de suo, si debitor principalis non solverit, verba ista non important fidei iussuram subadvocant cum tunc excusandi principales debitorem, sed tantum requirunt, quod ille pro quo facta fuit obligatio, sit in mora solvendi III. 117.

Si Fideiusor oppositus sit non subarar-

esse obligationis, sed solum eius *ex-*
ecutioni, et simpliciter ad diffundendam
 solutionem, qualibet prorogatio a
 creditore facta principali debitori
 non liberat fideiussorem. IV. 114 Po-
 nuntur varij *modi* *ibid.* et obligatio
 fideiussoria est pro certo tempore, et
 tunc elapso tempore, cessat, aut est
 simplex, sed dilata tantum solutio in
 diem, et ad certum tempus, et tunc
 non obstante prorogatione temporis
 fideiussor tenetur IV. 118 variae di-
 stinctiones enumerantur *ibid.* 119.
 referuntur varij *modi*, cum quibus re-
 solvitur fideiussio, *ibid.*

Fideiussor si solvere promittit sub con-
 ditione „ si debitor principalis non
 solverit „ cessat privilegium execu-
 tionis, et ordinis. V. 37 si verificata
 mora debitoris, fideiussor strictius
 remanet subque illis executionis be-
 neficiis. *ibid.* 35 illustratur dicta sen-
 tentia. *ibid.* magistralis est distinctio
 inter obligationem conceptam „ si
 debitor principalis non solverit „
 et aliam „ si debitor principalis non
 potuerit, nam in prima non requiritur
 evensio, excusabilis est in secunda.
ibid. 37.

Filius infans acquirit ex ministerio Legis ius irrevocabile ex contrahentium stipulatione l. 138. Item per Filium posita praesumitur paterna. II. 58. Limita *ibid.* Potest potest assicuratiorem Dotis maternae ob vergentiam Patris ad inopiam go. Filius in conditione positi an, et quando censetur vacui. 51. *segg.* Quid in Legatis, aliisque Relictis particularibus. l. 19. *segg.* Positi in conditione Filiis masculis, an tollatur conditio si sine liberis a Legi subintellecta favore etiam Foeminarum. Distinguitur. 50. *segg.* Sub nomine *Filiorum*, vel *Filiorum* comprehenditur per Leges nostras tota *Descendentia*. 54. II. 60. V. *Condicio*.

Sub appellatione *Filiorum*, legitimorum, et naturalium non comprehenduntur legitimati. III. 62. opinio Baldi diversa est. *ibid.* referuntur limitationes. *ibid.*

Filiorum sub nomine appellativo conveniunt nepotes, ceterique descendentes. III. 140. enumerantur *causae*, in quibus ab hac regula receditur. *ibid.* Utrum *Filius* etiam non habiles deducere possint, deficientibus bonis II.

beris, nec bona fideicommissi easque retinere pro alimentis, et detractione. III. 146 materia illustratur. ibid.

Fœmina an succedat, necne in Euphyreusi una cum masculo. Distigue I. 165 Succedit si concurrat cum Masculis aliam Fœminarum. ibid. Quid requiratur ut succedere possit equaliter cum masculo ibq. Vocatis feminis in testamentum tempus quando testatur, necne vocata Linea Feminina, et etiam masculi ex formula. II. 178 vpp. Fœmina ultimi masculi Agnati quando veniat, necne sub nomine Descendentium per Lineam, vel ex Lineomasculina. 16 vpp. Non comprehenditur in Linea masculina. 21 Fœmina an, et quando succedere possint pro agnata Masculorum Legitima. 179 vpp. V. *Uxor*.

Ops 2 super dicitur. III. 3 *Pœperitas* est qualitas, quæ de iure præstatimatur. ibid.

Procer, vel socius quando dicatur acquirere de propria, vel comuni pecunia. I. 146 vpp. V. *Societas*.

G

Gabella debetur pro *Salviano*, et de ratione l. 152. Quando solvenda in *Donationibus* correspondis. 162 An valeat *Donatio* si detracta *Gabella* *Ses aureas* non excedat. 169. Non solent *Chirographi* *gabella* sequi etiam est nullus. l. 57.

H

Habitatio et usus in quo differant. II. 45 *Legatum* *Habitationis* ad quid extendatur. 45 seq. Quid comprehendatur sub *Legato* *habitationis* *Dominii*, non *Utilitatis* 45. *Legatum* cum onere *habitandi* cum *haerede* an extinguatur si *Legitimus* non possit, vel nolit cum eo *habitare*. Distinguitur. *Ibid.*

Haereditas *tertilis* *personae* relinqui non potest. l. 76. Relinqui tamen potest *haereditas* *Defuncto* *delata*. *Ibid.* Et *Quarta* *haereditatis* *propriae*. 78.

Haeres *Gravatus* opponit *alienationes* *Quarta* et *Trebellianicam*, et quando hoc fiat in *Filiis* primi gradus, et in *haerede* *extremo*. II. 25 seq. Iste

imputat fructus in Trebellianicam 25
 Quid respectu alienationis bonorum
 immobilium; et rerum, quas servando
 errari possunt 27.

Hæres propriarias institutas in omni-
 bus bonis mobilibus, immobilibus,
 iuribus, et actionibus pleno jure,
 concurrat in usufructu omnium bo-
 norum alteri, relicto, et acquirat di-
 midiam partem III. 11.

An Hæres institutus in primo testa-
 mento, vel potius hæres ab intestato
 admitendus sit ad hæreditatem, si
 defunctus in secundo testamento hære-
 dis institutio III. 59 variæ referun-
 tur opiniones. ibid. distinguuntur. ibid.
 60 et 61.

Hæres cum beneficio legis, et inveni-
 tarij cum sit creditor defuncti, bona
 hæreditaria deducit cum ipse de-
 functi, et per imaginariam solutio-
 nem ministeria legis inductam credunt
 propria in usus hæredis, dummodo
 tamen hæredis credita liquida sint.
 IV. 53 variæ dantur limitationes.
 ibid. Fideicommissarius opponendo
 contra hæredem gravatum consuetu-
 dinem legitimæ, aliarumque detrac-
 tionum et competentium, actiones de-

beat expensas 33. Fit limitatio. Ibid. et alia adduntur. Ibid. Hæres fiduciarius, seu confidentialis, cum testator voluntatem suam alioni perclatandam secreta commisit, tenetur eas cum iuramento aperire, dummodo testator tum argumenti vinculum, quam alias solemnitates non tenuerit. 33. Declaratio hæredis debet esse voluntaria, et voluntati testatoris congruens. ibi. Si fiduciaria alicuius voluntas duobus commissa fuerit, qui in ea perclatanda dissentiant, tunc vel negari deferendum est, vel si duxerit, qui perclata testatoris affectu, perclatante circumstantiis magis verisimilia arbitrio iudicis deponat. Ibid.

Hæres non conficiens intestationem tenetur invalidum erga omnes creditores hæreditarios. IV. 105. Attamen cum Pappe contrarius distinguitur. Ibid. 101.

An Hæres simplex, sive beneficiarius, sive Pencilus, qui ad solutionem debiti hæreditarij se obligaverit, in rebus suis diversis ab illo, qui defunctus hæreditare censeri debeat obijctione nomine hæreditario vel nomine proprii? IV. 108. Cuius

Pyrenæensis arbitratu est heredem se obtraxisse nomine hereditario. *Ibid.* diversa est opinio *Angeli Perrensi*: *ibid.* Quæstio resolvitur cum distinctionibus *ibid.* 109.

L

Identitas Bonorum quomodo probatur si confusa sint mixta ex cunctis temporis. I. 117. seq. Quando probatur in Rebus Mobilibus, et in antiquis. 118 Personæ ex quibus resultet. 119 seq. Bonorum fidelicommissorum ex quibus dignoscantur. II. 57. seq.

Indebitum manifeste probari debet ab Actore alias condemnatur in expensis II. 49 In dubio excluditur. I. 7 Re per concordiam transacta non licet de Indebito extipere. II. 49 Indebiti repetitis quæ requirant, quibus competat, et contra quæ. I. 5 seqq. II. 49 seqq. Non competit contra Mandatum I. 7 Requirit ignorantiam facti. *Idem.* Fætor lura se proest. Distinguitur. II. 48 Sententia non potest effigere ut Indebitum credat debitum I. 8 Pro condictione indebiti soluto non probatur ex *Aposinprivata* de recepto II. 47.

Insinuatio donationis a jure civili praescripta non est sollemnitas formalis, et intrinseca, sed accidentalis et extrinseca. IV. 16 Insinuationis defectus non irritat donationem inter donantem, et donatarium, sed nullitatem inducit, quoad tertios. ibid. ad explendam insinuationem nullum est praestitutum tempus, et solum a tempore insinuationis eius oriuntur effectus. ibid. 17 donatio non vitatur in totum, sed in eo quod excedit quingentos solidos. ibid. 18 de donatione geminata, et reiterata. ibid. referuntur variae opiniones. ib. l.

Insitor an, et quando obliget Socios, vel praeposcentem pro pecuniis acceptis. I. 9. Pro quibus Contractibus ab insitore gestis Praeposcenti tenentur. 10 seq. II. 153 Quomodo dignoscatur, an insitor nomine proprio, vel Praeposcentis contraxerit. 153 seqq. Non est insitor qui Scripturam in Taberna tenet. 154 Insitoriae qualitatis quaedam in Filio excludatur. ibid.

Interdictio Filiorum facta a Patre super administrationem rerum suarum post completam minorem, accipitur, P. F.

et eos subjicendo tatorum, vel curatorem auctoritati resolvitur in quendam subordinationem adulti suo tutori, vel curatori. IV. qz regula generalis statuit quod prohibitio administrationis facta filio usque ad certam aetatem, ac praesertim supra minorem, cessare debet, quoties actus a filio geri honesti sint, ac prudentes, ibid. qz.

Interesse Lucri Consensu, et eius requisitis II. 14. seqq. Ex motu pecuniae exigi potest interesse, et quando. 16. seq. in quo differat ab Usura 17. *Interpretatur fructiferum iustum est*, ibid. Est diversum a Cambio 19. Quod interesse non liquidatum scienda est calculatio a Scoletto ibid. *Interesse Damni emergentis* quando peti potest, 109. seqq. An necessaria sit interpellatio Debitoris? ibid. Non requiritur si conventum fuerit. ibid. Nec inter Mercatores. 111. Quando dici possit iustum. 112.

Interpretatio verborum ex quibus demonstrari debeat. I. 68. seqq. Demonstratur etiam ex style Notarii II. 146. Fit contra eum qui se equalat in verbis dubiis, et qui potest clarijs loqui I. 70. in.

interpretatio Legis dat normam futurae negotiorum, non praeteritis. 71.

Inventarium quando requiritur, norme pro liberando herede ab obligatione in bonis propriis l. 72 scq. Quoniam sint necessariae pro validitate Inventarii. 73.

Inventarium non irritatur ex annotatione illarum rerum quae occultari non possunt stando praescriptis clausula „addendi, et minuendi; Ill. 72 enumeratur omissiones quae non vitiunt Inventarium. ibid. 73.

Judicium Appellationis quid sit, et an divinum cessare debeat a primo Iudicio. l. 107.

Iuramentum an, et quando firmet Contractum contra Legis prohibitionem gestum l. 126 scq. Non validat Pacta futurae successionis; nec obligationes filiorum Familias nutrum accipientes perveniunt, nec obligationes Mulierum ultra medietatem Dotis 247 scq.

Ius Accrescendi quando locum habent, norme in rebus per divisionem intellectuales segregare. l. 181 scq. In dubio habetur pro iure accrescendi 187 Locum habet etiam in progressu

Fideicommissi, et post emolumentum
quaesitum 188.

ut antea accedat competitis haereditatis iuribus
toto in re certa, ut ei cohaerens datus
non fuit, vel deficiat ante testamentum
vel hereditatem adire solit. IV. De
limitatione regulae ibid.

Ius futurum quando comprehendatur,
neque in Donatione, vel Renunciatio-
ne. V. *Dispositio*, et *Renunciatio*.
Ius a futuro eventu dependens differt
ab illo, quod pendet ab alterius va-
luntate I. 114 In iuribus mactis atten-
datur qualitas potentior. 115.

Inspatrimonatus quando sit hereditarium,
vel gentilitium, vel Mixtum I. 24
Gentilitium, vel Mixtum quandoque
fiat hereditarium, vel Beneficium
evadat liberae collationis ad 2099.
Etiam Quam *Inspatrimonatus* evadere
potest hereditaria 21 Pertinet ad
heredem universalem, non ad par-
ticularem 24 Qualitas hereditaria
probanda est 22. An sufficiat esse in
habitu, et potentia. 24 Proprietas
Inspatrimonatus differt a iure pro-
sentandi 23.

Quando agitur de Iure *Patronatus* gen-

aditio, seu *familia* reservato pro singulis de familia, ut vides in presentatione numerari debent, quot sint personae: IV. 122 hoc non procedit in *lupatronatu* lineale. *Ibid.* Idem non procedit, quando *juspatronatus* reservatus fuit *proximioribus de familia*, vel *dependentibus proximioribus*. *Ibid.* referuntur alias limitationes, *Ibid.* Quando *lupatronatus* dicitur *familia*. *Ibid.* 123 dicitur *familia*, et propterea exclusum descendendum masculinum ex *familia* quando a *fundatore* reservatum fuit „ad m. et consortes de sua familia. *Ibid.* 124.

Existentibus duobus haeredibus, quorum unus sit *hæres* certo *hereditas*, aliter in tota *hereditate*, *Juspatronatus* transit in *haerodem universalem*. V. 6 Potest transire etiam in *haerodem singularem* quando scilicet *juspatronatus* *interius* sit alicui *fundo*, qui transferitur in ipsam *haerodem*. *Ibid.* indicantur vari *modi*, quibus *juspatronatus* de una ad aliam personam transferitur *Ibid.*

Plura de probatione possessionis et proprietatis *Juspatronatus*. V. 18.

Laesio an, et quando locum habeat in Contractibus tractum necessarium habentibus. Distinguitur. I 152. seqq. Et in Contractibus, qui aeque ad lucrum, et damnum se habere possunt. *ibid.* Quid de Laesione in venditione iustus vetis, et in venatione. 153. seq. Et in venditione Memoria. 156. Optio est Laedentis vel Contractum rescindere, vel illum ad aequalitatem reducere 154. Lamentum in Laesione enormissima, et in Laesione Loci Fil. 156. Qui sint huius laesionis effectus. *ibid.* Non valet renuntiatio jurata huius laesionis: 157. Quoad Fiscum aliasque personas privilegiatas sufficit Lesio in sexta parte. 158. An etiam respectu alterius Contractus: *ibid.* et seq. Eadem Laesio sufficit quando processit ex facto Tertii 159. Secus si aestimatio acceptata fuerit. *Ibid.* Quibus competat remedium restitutionis in integrum. 159. seq.

Laesio enormissima credenda nempe bonum non dat laedenti optionem

rescindendi contractum, vel cum ad
aequalitatem reducendi, sed contra-
ctus nullus est a principio. IV. 118
Plura de probatione laesiosa. 119 et
122.

Legatus ab exherede dignoscitur.

IV. 46 referuntur modi varj. *Ibid.*

Legatus quantitas non extinguatur.

I. 63 *Legatus* an, et quando vicia-
tur ab *libam* demonstratione. 63.
sepp. V. *Demonstratio*. Quid de *Le-
gato* relicto uni ex personis *idem* no-
men habentibus. 68 In *Legatis* spe-
ciei praedilectio caretat *Legatarius*,
in *Legatis* quantitatibus *Haec* *et* *id.*
Quae *Legata* integre solvenda sint;
et quae non, si tantum fuerit *laren-
tarius*. 72 sepp. *Lutio* ad *legatus*
quando spectet ad *haeredem*, et quan-
do ad *Legatarium*. 75 sepp. *Prasu-
mitur* semper *legata* species, non ge-
nera, et *Fundus* minor, non maior.
79 *Quoniam* in causa *gualis*, et
quoniam *impedita* *Legati* 78 *Leg-
atum* factum super bonis *haeredis* *idem*.
Solvendum est ubi existit maior pars
hereditaria. 125 Quae res veniant in
Legato *Fundi* II. 13 in *Legatis* an
electis sit *haeredis*, vel *Legatarii*.

Distinguitur. 66 *seqq.* An Legatarius possit eligere optimum, et haerem peritum. 67 Quando censetur optimum a Testatore relictum 69 Legatum an Personae, vel Dignitati relictum intelligatur. Distinguitur. 70 *seqq.* Ex qualitate Legati mens arguitur Testatoris 72. Legatum annuum quando sit perpetuum. 75 Legatum an, et quando consequi possit a Legatario ante purificationem conditionis, et quam cautionem prestare debeat. II. 113 *seq.* Quid si existant Legata pura, et conditionalia, 115. Legatus quando est principaliter directum ad bona tunc relictis censetur proprietas, et absque mensio usufructus non restringit legatum. Quando autem legatum est principaliter directum ad usufructum, non extenditur ad proprietatem, quatenus successore addit honorum mentio. IV. 45 contraria est opinio quoad primam partem. *ibid.* plura de hac materia. *ibid.* 46.

In Legato a debitore factis sine creditori compensatum censeri debet, nec ne sum debitorum. IV. 106 *diversae sunt opiniones. ibid.* fit distinctio.

ibid. 107 Quid dicendum si debitam erat quantitas, et legatam species. Resolvitur quæstio cum distinctione. *ibid.*

Legitima Matri debita quanta est. I. 236 An ei debeat condicio testamenti. Distinguitur. 239 An impatore debeat fructus, quos percipit uti Usufructuaria, et an teneatur legitimam in usufructu accipere 245 An detrahenda sit ante Quotum dotale debitum Marito filiae prædefunctæ 241 Parentibus non debetur ubi extant filii. *ibid.* Quæ debetur Transversalibus ex Quotum 242 Ad augendam masculorum legitimam an, et quando foeminas numerari possint II. 179 2099. In detractione legitimæ quædam alienationes compensantur. 182. Quomodo probari possit ut ex fideicommissis subdiciatur 190 Acceptatio huius gravaminis ex quibus resultare debeat. 191 Effectus huius acceptationis. *ibid.* Filius non detrahit legitimam quando præcepit usufructum hereditatis 194. Legitima debetur filiis Indacorum baptizatis. 198. Pater debet relinquere filius Legitimum in proprietate. III. 13 et si eam re-

Impet in usufructu debet intelligi de usufructu conjuncto cum proprietate, ibid. usufructus reliquus heredi quatenus intelligi debet de usufructu reuocato, ibid. Per prohibitionem non alienandi reuocatur relictus causae, non tantalis usufructus, ibid.

Pinault's letter to Paterro pro clat. *Legis-*
simo insula et ill. et distingui-
tur tamen. *Ibid.*

In *Legationibus* Filij non impunitur
bona eadem a Patre donata, per actum
patris, vixit. ill. 60. sed non donata per
actum ultimar voluntatis, quod non
obstat auctori sequentia, ibid. diversa
tenent sententia Bartoli. Sed multa
discrepant in eadem materia, ibid.

[illegible]

et ca., super quibus Pater potest assignare legitimam. ibid.

Lex anni 1788 super *Fideicommissis* numeribus concedendis L. 28 Lex anni 1473 super sententiis latis absque formalitate Processus, 107 Lex seu *Reformatio Curiae Florent.* anni 1678 quoad Creditorem boni debitoris retinentem. 150 Lex anni 1747 et 1781 super *Fideicommissis* 30 35 103 196 199 201 206 216 II. 61 93 187 Lex anni 1789 super *fideicommissis*, et quomodo intelligenda. II. 31. seqq. Lex anni 1791 1792 et 1793 super *fideicommissis* in *Locis Montium* 30 Lex anni 1747 et 1789 super *Anc. curatiane*, vel *Restitutione Dotum* 89 Lex anni 1747 super *curatorem bonis fideicommissi deputanda*. 104 Lex eodem anni 1747 super *conditione si sine liberis adiecta* pluribus *collective vocatis*. 257 Lex anni 1777 1778 1781 1795 super *executionibus realibus*, et *personalibus* L. 55 Lex anni 1581 super *insinuatione donationum* 163 Lex anni 1787 super *publicatione donationum* ibid. Lex anni 1781 super *Debitoribus*, qui

Patrimonium suum dilapidant 58 Lex
 anni 1703 super Nombos mortuis
 quoad affrancationem eorum 81.
 207. Quoad alienationem Emphyteusis
 93 Quoad eius renovationem. 174.
 207. Lex seu Instrumto anni 178 . .
 quoad spemalia. II. 127 Lex, seu
 reformationis anni 1773 quoad confor-
 mitatem sententiarum 157. Lex Urbani
 novorum circa Statutum Urbis Domi-
 nantis 164 Lex anni 1532-1546 1655
 1692 1718 1782 1787 super descri-
 ptionibus, seu cultoris in libris Ex-
 tami, vel Desinet. I. 84. 207. Lex
 anni 1748 super le Cadole, & Biglietel
 191 Lex Libanensis anni 1682 et
 1718 super interesse literarum Cambii
 et punit Mercium. II. 17 Bulla Pauli
 III et Clementis XI. super legitima
 debita filiis baptizatis Iudaeorum
 193.

Lex anni 1794 super damno dato tri-
 buli accusanti iurata datam passi-
 vim, et robur transferendi in accu-
 satum onus probandi salutem ac-
 cusationis. III. 26.

Lex 22 maij 1800 praescribit, quod
 Iudex elapso tempore solutionis re-
 norum faciendas ab emphyteute lo-

causam plerumque, assignare juxta de-
beat. Quae nomen pro purganda mora
mediante effectiva. Item canonum
solutione cum declaratione caducita-
tis IV. 25 non est necessaria alia
assignatio termini, quando in con-
tractu locationis renuntiatur fore
purgationi morae: Juxta tunc debet
decedere caducitatem. Ibid.

Liber Fatal efficit ut Bona obnoxia
sint debitis, et hypothecis illius, in
cuius faciem descripta reperiuntur. l.
87 seq. Declinatur quomodo hoc pro-
cedat. 89 seqq.

Liber sextus non probat dominium,
sed solum efficit praesumptionem, et
conjecturalem probationem: IV. 75 si
acceperit partem convexus vel in
nova actum compilatione, vel in alia
adnotatione, tunc dominium satis su-
perque probatum remanebit ibid. 74
Quamvis *liber sextus* non probat
dominium contra tertium, qui causam
descriptam non dedit, attamen con-
stituunt conclusionem dominii proba-
tionem, concurrentibus conjecturis,
et praesumptionibus, quae dominii
veritatem ostendit ibid. Ex descrip-
tione certarum bonorum non potest

resultare probatio negativa, quod descriptis alia Locus nuncupat possideat. *ibid.* 73.

Locus Contentiva proxima oritur a Patre, remota ab Avo II. 199 Subappellatione Locus suae quondam comprehendatur Locus effectiva, vel contentiva proxima. *ibid.* Locus foemina quando variat subvocatione foeminarum. 158 seq. V. *Familia*.

De conditione rei litigiosae pluri referuntur. III. 83.

Locatio, seu *Affectus* ut dici possit perpetuus, quid requiratur, L. 472 V. *Conductor*, et *Emphyteusis*.

Locatio deficiente instrumento, quovis praesumptis vel pro locatione ad breve tempus tam in praediis rusticis, quam in urbanis, nihilominus locatio, vel effectus jussendus est perpetuus quando concurrant continuatio affectus per annos quadraginta, et uniformis per hoc tempus canonis solutio III. 51. Insuper quadraginta annorum non inducit praescriptionem favore possessionis pro explicando locatus jurebus suis. *ibid.* Enumerantur causas, et quam superius expensa requiritur redduntur dubia. *ibid.* 57.

M

Mandatum quando necessarium sit, ut tutor obligeat Praepositorum. l. 8 de p. II. 184 Ex Mandato speciali argui nequit generale ibid. V. tutor, Socius, et Societas.

Quoties Mandati excessus non respicit substantiam, sed quantitatem, tunc executio mandati non est, ne subiectus intra quantitatem in mandato expressam; irrita vero in excessu III. 118 Plura de facultatibus mandatorij ibid.

Maritus nisi administrator bonorum extradotalium tenetur uxori reddere rationem de fructibus perceptis III. 153 regula ista limitatur, quoties maritus amente, et patiente uxore fructus percepti bonorum extradotalium, eoque erogavit, in usus proclivius facillius splendidioremque avarie cultui absque ulla mariti derogatione. ibid. 154 mariti successiones annullando restringi possunt ad restringendos fructus ex bonis extradotalibus avarie perceptos, quando a sint consumpti a quando sint industriales. III. quando sint percepti de voluntate avaria. ibid. Hypotheca uxori comparata contra

maritum bonorum extradotalium administratorem competit solum pro bonis, non autem pro fructibus a marito perceptis, ibid. et initium venit a die captae administrationis ibid. 153.

Re-convictus quando censetur, necne repetita. I. 12 seqq. In dubio non censetur repetita 14 Repetito non admittitur de parte dispositiva ad conditionalem 16 Amplia ibid.

Reverendae ex foemina venit sub nomine Lineae Masculinae, et Foemininae I. 168 Quandoque venit appellatione Descendentium Masculorum II. 51 seqq. et 144 Venit sive descendat per simplex, sive per duplex medium foemininum, 54 Praefertur tamen qui descendit per simplex medium ibid. Masculi ex foeminis an continentur sub vocabulo Foeminae. 159 Quando censentur vocari soli Masculi ex Masculis. 141 seqq. Masculi Agnati veniunt sub nomine filiorum, et descendantium masculorum de Linea Familiae. 146.

Mater quomodo excludatur a Statuto Florentino. I. 259 V. Legitima, et Testamentum. Transiens ad secundas nuptias an potest ponit legitimam

in bonis Fili. 243 Disponere potest de sua Dote post mortem Mariti II. 58.

Maritimus debet esse liberum II. 123 seq. An, et quando præcipi possit sub spe lucti, vel sub poena luctu quaeriti. ibid. Quamdiu valeat obligatio aliquid solvendi loco damnorum. 125 Quid si aliquid relictum fuerit sub conditione abstinendi a nuptiis. ibid. Valer conditio non nubendi cum persona vel ignobili, vel diversae Religionis. ibid. Spentia de futuro non impediunt matrimonium, sed datur Actio ad dñam, et interesse 127.

Molumenta quomodo aestimantur, ac liquidantur. I. 176.

Quando agitur de Societate universali, minus curatore carens non potest illam contrahere, nisi credat iudicis decretum. III. 9 si agatur de societate simplici comprehendere fructuum, ac industria personalis, non requiritur decretum iudicis. Ibid. Præsumitur uno ex fratribus sociis, societas universalis intelligitur continuata inter Patrem, ac nepotes etiam si fuerint in aetate pupillari, dummodo Patruus intor sit, P. P.

et emiserit expressa, vel tacita declaratio prosequendi continuationem suam negotibus. *ibid.*

In probandis *Meliorationibus* non attenditur relatio *Pecuniæ*, nisi quoad statum præsentem. *III. q. si ob vetustatem temporis haberi nequeat status antiquus vel melioratus recurrendum est, evolvit peritis actuali, ad alias probationes, utiunt instrumenta impetratorum, libri bene senti, et similia. Ibid. si nullo modo melioramenta probari possunt, vel turbida appereant, retentio pro illis minime est concedenda. *ibid.**

Meliorationum valor potest index ex officio esse statuere. *III. q. enumerantur modi probandi valorem melioramentorum. *ibid.**

Mobiliæ V. Actio. Existere censetur in loco ubi fuerunt acquiritur. *II. 12 Mobilia et res venales accidentaliter existentes in aliquo loco non comprehenduntur sub Legato *Ibid. seq.**

Matris allegans *Contractum Argenti* non potest impedire substationem honorum. *I. 18 Quid probare debeat pro obtinenda asscuracione, vel rescissuone Dotis. *ibid.** Ejus obligatio pro Ra-

ries an, et quando subtrahatur. 250
 Excludit a successione an excludatur a
 Legitima 253 seqq. An excludatur a
 successione nisi fecerint, vel uti dotata.
 Distingue II. 8 seqq. Excluditur non
 propter Dotem, sed propter Masculos
 Agnatos 11. Quae iura competant Mu-
 lieri exclusae. 10.

Mulier non potest se obligare suo quo-
 cumque ultra medietatem dotis. V. §
 obligationes ultra medietatem dotis
 dotis revocantur, ne latiusquam mu-
 lier in sua dote patitur. ibid. quae-
 sitio est, an ad memoratam dotem
 hereditatem inspicere debeat tempus con-
 tractus obligationis, seu potius tem-
 pus restitutionis dotis IV § diversas
 sunt opiniones. ibid. obligatio mulieris
 ultra medietatem dotis subtrahitur, si
 habeat alia bona extradotalia. ibid. si
 exerceat, memoratum ibid.

De Muneribus a viis consanguineis
 traditis uxori, et de iis, quae a con-
 sanguineis uxoris tradita sunt marito,
 12, et quando restituenda. 10. et seqq.

N

Nepotes succedunt Patri in Capite, non
 in stirpe, et quando secus. I. 35
 seqq. Succedunt in capita etiam si

agatur de successione testata, fidei-
commissaria, et euphyrentina. *ibid.*
Nepotes ex fratre carnalium Nepotes
ex Sorore. 18 An comprehendantur in
substitutione facta in tempus remotionis
mum. II. 94.

Novum Debitorum an detantur cum sub-
stituto loci Creditoris, vel Debitoris,
vel destinatae solutionis II. 105. *scilicet.*
An dicatur sub iurisdictione loci, ubi
res sita est. 108 Vendi possunt invito,
et ignorante Debitore. *ibid.* Et ad
haeredes transmittuntur. *ibid.*

Novatio quae sit, et quando censetur
inducta II. 163 *scilicet.* Dividitur in *Pro-*
pria, et *Impropriam* 170 In dubio
contra novationem respondendum est.
171 Promissio de solvendo condanna-
tionem an veritate possit sustentari.
ibid. Debitum ex una causa an trans-
feratur in aliud ex alia causa. 172
Quid in constituta persona. *ibid.*
Quid in scriptura vult *Paghen*. 174

De ac cum Nullitate plura deducuntur.
III. 91.

O

Observantia interpretatur Dispositiones.
I. 78. *scilicet.*

Obligatio quando sit taxativa, vel de-

monstrative stipulata. Et quando bona
sunt in obligatione, vel in solutione.
l. 130. c. 1. Quod si obligatio respiciat
alternative duas res certas. 134 Obligatio
in tot hodie soluta, et in tot
futura destinationum est transiva. 135
Obligatio Filialitatis, de Nulienis an
subiacentur iuramenta. c. 17. c. 1. Eius
nullitas a quibus appendi potest. c. 1.

Obligatio nec civilis, nec naturalis non
origitur quando lex vel statutum res-
cit contractus III. 115 naturalis in-
ducitur obligatio, quando lex, vel
statutum non resistit. ibid. ad dispo-
nendum, an lex, vel statutum resi-
stat, vel non resistat contractui, affer-
tur distinctio Pauli de Castro expo-
nita in quatuor casus. ibid.

Operario mercedem petenti acquit ea
retardari sub pretextu operis non bene
facti, quando ipse fuit conductor
dicitur, seu „ a giornata, secus vero
si fuit conductor ad mensuram, seu
a cottimo. III. 40.

Operarius jure erat alius diversum ab ju-
re eligendi IV. 54 Iustinianus legata
optionis, et electionis omnino exae-
quavit. ibid. 55 distinctionem facit
Bartolus. ibid. diota distinctio locum

habet non solum in haereditibus, sed etiam in renunciatoriis, *ibid.* 26.

P

Pactum retrocedendi plurimum differt a pacto praeferrendi. IV. 67 adducuntur exempla. *ibid.*

Pecunia si mutata sit in suo valore quomodo solutio facienda. Distinguitur. I. 126. *sup.* Quid de pecunia reali, et imaginaria. *Ibid.* Pecunia consideratur potest in suo seu materiali, et formali, et quoniam sint habere distinctionis effectus. 128 Solutio Debitori non suffragatur, si mutitiam habuerit representationis, vel diminutionis pecuniae. 129 Mutatio censurae pecuniae non afficit prius, et de ratione. *ibid.* In hac materia evitanda est laesio contrahentium 130. An tempus contractus, vel solutionis inspicere debeat. 126 *sup.* et 134 In causa consignationis pecunia consideratur in suo seu formali 130.

Si Pecunia alicui tradatur, eademque recipiatur absque ulla expressione eoque, deficiente donationis probatione, solutio referenda est ad eam seu mutam. IV. 119.

Per tot habetur hoc quasi contractus, quando contrahentes ad illam se reco-

lerunt II. 173. Nec a Tertio impu-
gnari potest si eam adprobaverit, et
tamen defecerit citatio. 177 Ut recedi
possit a Peritia requiritur vel eius
injustitia, vel gravis iniustitiae suspitio,
alioque ad hanc materiam. 173. seq.
Quandocum attendatur Relatio Periti
excedentis limites iure Actis. 178.
Tres Peritiae, vel quatuor concervan-
tur ad statuendum rei peritum, et
quomodo hoc fiat, et in quibus casu-
bus 175. seq. Peritiarum materia re-
mittitur arbitrio iudicis. ibid.

Peritiae errore detecto, cum iudex re-
qui non debet. II. 96 iudex potest
admittere alios peritos, ut res deinde
arbitretur. ibid. Si non constet de
erroneitate peritiae, vel saltem de
maxima erroneitatis verisimilitudine,
nunquam potest recedi a Peritorum
iudicio. ibid. Si concepta fuerit se-
cunda Peritia cum clausula *per for-
sane* qual *capitale*, etc. *verà de ri-
gione, e senza pregiudizio delle parti*,
tunc non speratur prius peritia, sed
ea corrigi potest, et declarari. ibid.

Peritiae 40, et quando ea sunt sin-
gularitates re-obvatur Adducitur exem-
plum. II. 454. seq. Reoscitur si re-
spiciat diverfos affectus, vel constet de

voluntate Disponentis 158 Non red-
vinor si de forma sit, vel aliquid
abardum, aut improprietas oriri
possit. *ibid.*

Prædictio competit creditori præsertim
agnati, quando venditur res debito-
ria V. 38 et in licitatione rerum
debitoris creditor in pari causa præ-
feratur extraneis. *ibid.* Si isti offerant
majus pretium eo quod res valet, et
creditor vero vel agnatus justum pre-
tium dare vellet, juxta sententiam
Rip. et Poeth. præferuntur extranei.
ibid. Ut creditor, vel agnatus obsequatur
prædicationem, omnes sequere debet
conditiones ab extraneis oblatas Fla-
ta de sphastratione, et de venditione
rerum Pupillarum. *ibid.* 39 non ob-
stante abolitione retractus per legem
annæ 1778 reservata fuit ab ille lege
ad testamentaria civilis Romani præ-
dictis creditori tantum et consanguineo
in alienatione bonorum debitoris, et
consanguinei, atque beneficentiarie
in alienatione bonorum fidei commit-
si non tantum convoca, usufructu-
rio emphiteutæ, vel coproprio. *ibid.*
41.

Prælegatum non censetur comprehen-

rum res fideicommissis, Nec univ. sal. IV. 48 sit distinctio. ibid. Quid dicendum, si dubium sit, an prolegatum condicatur nec ne in fideicommissis; 49 observationes sunt: ibid. 50.

Præteritis V. Testamentum.

Positivus quomodo respondendum, et an responsio sciendi possit a qualitate adiecta. I. 185 seqq. Rusticorum privilegia quoad responsionem ad Positionem. 185.

Postumus V. Testamentum.

Præter rei, vel pecunie si mutatum sit, an inspicere debeat tempus obligationis, vel solutionis. Distinguitur. I. 156 seqq. V. Pecunia.

Profectio alienationis bonorum facta a testatore an teneat, nec an afficiatur distinctio doctorum. IV. 21.

Provisio dello star del credere „aequivaleat fideiussioni principali, hanc pro dimittenti non possit beneficium ordinis, et excusationis, praesertim si promittens sit mercator. IV. 114.

Promittens annuum reditus an assignare possit tot bona illam reditus producencia. I. 80 seqq. Quid si bonorum assignatorum reditus minuat. Distinguitur.

guitur, an tantum, vel demonstrative stigantio facta fuerit. ibid. V. subseguens.

Procuratio donandi quid in genere, seu aliquid relinquendi post mortem non est absoluta obligatio, sed simplex pallioctatia. IV. 10 **procuratio donandi post mortem** aliquid certum, est valida, atque irrevocabilis, cum naturam inducat actus inter vivos. ibid. plura animadvertuntur de hac materia. ibid. 12.

Puella quavis ex proprijs libere sibi victum comparare potest, tamen non est dives, et consequi potest decem pauperibus puellis legatim. III. 4.

R

De Redhibitoria actione plura enunciatur. III. 28.

Renunciatio quando comprehendit jura futura ex causa de praesente, vel ex causa de futuro. I. 148. seqq. Non comprehendit jura Successorum 111. seqq. in dubio indicandum pro non comprehensione iurum futurorum. 115. V. Dispositio.

Renunciatio hereditatis facta a patre nulla facta mentione iurum filiarum non praesulicat illis et si patri her-

rebus. III. 64 explicatur materia. ibid.

Renunciatio officij, quae in manibus Principis facienda est, si aliter fiat, non valet sed potest renunciatio in officio continuare. III. 90 *Renunciatio beneficij ecclesiastici* sine superioris auctoritate licet valida non sit respectu temporis, valet tamen respectu renunciantis. ibid.

Renunciatio juri fideicommissaria successioni non praerogatur in dividendis bona fideicommissum subiecta. IV. 25 onus probationis incumbit ei qui praetendit renunciationem factam fuisse. ibid. illustratur materia. ibid. 26.

An debitor, qui creditoribus fuit solvens sua bona, ac jura praesentia et futura, renunciare possit in eorum praedictum legitimum, vel hereditatem suam post eversionem aeream. IV. 93 adducuntur diversae opiniones. ibid. et n. 94 et fit distinctio. I. 95.

Restitutio in integrum quae conceditur minoribus, et majoribus restituitur in praedictum testij. III. 14 sic datur maioribus restitutio in integrum adversus in casum alicujus hereditatem. ibid. et contra statum quod

prescriptionem, vel solutionis prae-
sumptionem adducit. *ibid.* et contra
statutariam dispositionem jubentem
inducari testamenta inter determina-
tum tempus. *ibid.* referuntur distin-
ctiones. *ibid.* 75 restitutio in integrum
denegatur minori, quando agitur de
conditione responsiva. *ibid.* infirmi-
bus semper conceditur restitutio in
integrum. *ibid.* 76.

Representatio datur etiam in Fideicom-
missis L. 38. Inter collaterales datur ne-
que ad Fratrum filios. *Ibid.* in revo-
cationem disponentis vel admittitur,
vel reiectur. *ibid.*

8

Salarium non debetur Filio, qui et man-
dato Patris administravit bona paterna
II. 82 Nec filio, qui administravit
bona Matris. 83 Quid in Privigno ad-
ministrante bona Novercae. *ibid.* Non
debetur Fratri, qui bona communia ad-
ministravit, et quando servus. *ibid.*
Non conventum taxatur a iudice, et
quomodo. 84 Quomodo Salarium eius
solutione attenditur. 85 Non ob tunc
servi taciturnitate quondam ei de-
beatur Salarium. *ibid.* Favore Salarii
in dubio respondendum est. *ibid.*

Solvens non requirit creditum liquidum L. 1-3 Quae sint obligationes inter Creditorem, et debitorem Solventem, et de Notula fructuum. 120 Creditur an et quando obtineat potest ad iudicationem bonorum. 151 Quae sint requisiti pro obtinenda contra Creditorem redditibus rationum, et reintegratione ad possessionem fundi. *et ed.* *Solvens si habet centum in bonis, hoc non dicitur sufficiens pro eius studiis inveniendis confectibusque, et ei debentur alimenta, quae scholaribus pauperibus relicta sint.* III. 6

Scriptura, est in contractu necessaria, quando conventum fuit, ut scriberetur Iur. IV. 76 *si quis expressum non fecerit, quod alter contractus non valeat* Ibid. et ante factam scripturam et bona possidentis ibid. repetitur dispositio statuti Floren. ibid. 77.

Scriptura est nulla si in ea sit expressus error. I. 104 Quid si error sit in Actu 105 Erroneus, et iniuncta non praesumitur acceptata, et an recipiat contra eam restitutio in integrum. 108 Sententia Appellationis est nulla, si prius nulla sit. 109 Nulla est etiam non verificata illa, in quibus funde-

tur. *ibid.* Item lata ex falsis, et erroneis, causa 146. Item non visis Actis etiam probatoris. Quod declaratur, *ibid.* Habet iustitiae, et veritatis praesumptionem, et censetur recte lata. *ibid.* Substinetur in iudiciis Summaris quancumque libello non conformis. 147. Quid in novis Tribunalibus. *Ibid.* Sententia respectu temporis potest dici conformis cum prima. II 153 Conformitas, vel difformitas Sententiarum ex quibus resultare possit. 153 seq. Lata in Possessorio habente in ventre Possessorium dicitur conformis cum altera in possessorio lata. 154. Quid si prima decernat super maiore summa, et secunda super minore. 157 Decretum Peremptionis Instantiae facit conformitatem Sententiarum *ibid.* Item Iudicium ab Arbitris necessarius prolatum. 158.

Sententia lata super principali ut praesudicet super exceptione, et incidentia requiruntur, videlicet, quod de incidenti sit plene cognitum, quod exceptio incidens fuerit expresse reprobata, et quod facta sit ex eo, quod allegata non essent vera, nec de iure subsisterent. IV. 63 illustratur materia. *ibid.*

Separationis honorum beneficium locum
 obtinet inter creditores ex causa
 mercatorum. III. §5 creditores merca-
 toris, qui plures exercet negotia-
 tiones in diversis tabernis, possunt
 obtinere separationem mercedum utrius-
 que negotiationis ibid.

Sequester decreti nequit in principio
 iudicii, et quando reg. I. §6 Quae
 sint eius requisita. ibid. Non est iu-
 dicium sed iudicii preparatorium §9.
 Fit ad effectum vel cautionis, vel
 solutionis §7. In hoc ultimo sequestri
 specie creditum debet esse liquidum.
 §6. An sufficiat creditum resultans ex
 Partitis Laborum §9. Nullum est non
 soluta Chirographi gabella, §7. Item
 factum super omnibus bonis Mercat-
 oris. §6. Fieri nequit super fructibus
 locorum Rontium. ibid. Nec super "
le Paille des Pigeons" n. 41 Quae
 modis tollitur. ibid. Debitor egens
 uti potest fructibus vel sequestratione.
 ibid. In hoc non videtur relinquo se-
 quester §7. Cautionem a sequestri quid
 sit. ibid. Fieri debet jura ex mente
 Iuxta Statut. dicitur. ibid. Confirmari
 potest ex bonis iure §6.

Signa in animalibus et feris omnibus

permisum est apponere ad eos recog-
noscentes III. 191 ex signis proba-
tur dominium animalium, lignorum,
meorum ibid. ex insignibus proba-
tur directum dominium bonarum em-
phyteuticarum, et probatum quoque
dominium utile ibid. ex insignibus
in cappella vel ecclesia appositis di-
gnoscentur pertinentia iurispatronatus,
et si totum sit gentilium. ibid.

Simulatio admixtum fraudem habens
allegari nequit contra non participem
fraudis IV. 93 non admittitur simu-
latio in oppositis in contrahente. ibid.
de simulatione de persona ad perso-
nam, et diversa de materia simula-
tionis. ibid. 93 et 94.

Simulatio non potest opponi, quando
contrahentes in instrumento iurave-
runt omnia in ea contenta esse vera.
IV. 153 de casibus, in quibus iurans
est audiendus ibid. de materia simu-
lationis non admittitur. ibid. 156 et seqq.
Societas universalis quae sit, quoniam
eius requiratur, et quando probetur
inita, et continuata. L. 141 et 144.
Societas Lacti, et Quantus quomodo
contrahatur, quoniam res in ea com-
munentur et an divisio facienda sit

in stirpes, aut in capita. 149 seqq. Societas in expendis Praedii ex quibus resultat. 150 seq. Aquilæ in Societate an, et quando communicentur. 157 Res praesumitur sequuta expensum propria. 158 De Communione resultante ex Libris Extimæ. ibid.

Solutio quomodo, et in quo loco facienda est. Dialogue. L. 123 seqq. Non potest fieri nisi eo modo, quo conven-
ta fuit. 126 Non dicitur destinata in certo loco, si locussit in facultate Debitoris. 125 Non destinatio solutio-
nis in aliquo loco efficit, ut ibi di-
catur contractus delictum ibi. Con-
venta in una pecuniae specie non
potest expleri cum alia. 124 seqq. V.
Pecunia.

Statutum quomodo aliquem inhabilitare
possit. L. 53 Potest inhabilitare non
per comprehensionem, sed per pri-
vationem, et quomodo hoc procedat.
II. 81. Quomodo inhabilitatem personae
inspicitur Statutum Locī, unde est
contrahens, non Statutum Locī Con-
tractus, nec quoad executionem ipsius
Contractus. L. 62. In contractibus ex-
tra propriam Territorium gentis an
attendatur Statutum originis, vel loci
P. P.

contractus. §: Statutum quando exten-
datur necne ultra territorium Statu-
entium. §9 seqq. et 100 seqq. II. 140.
seqq. in consensu duorum Statutorum
quae regula tenenda est. 6: Statutum
ubi bona sunt aia praevalet Statuto
Locī superioris II. 140 Habens bona in
diversis territoriis servanda sunt Statu-
ta uniuscuiusque Locī. Sed Statutum
quando excludat feminas propter Do-
tum, vel propter Masculum. L. 33 Defi-
cientibus Agnatis cessat Statutum for-
minas excludens 36.

Statutum Florentinum habetur loco Iuris
Communis, et quando ad illud recurri
possit. II. 164. Idem Statutum Lib. 4
Rub. 15 agit de Censibus. L. 33.
Idem Lib. 2 rub. 136 et ejus Refor-
matio anni 1620 disponit de exclusio-
ne foeminarum, earumque dotatione -
45 87. Item quod foeminae excludan-
tur sive de tempore successionalis dota-
tis fuerint, sive non II. 9 seq. Item
quod Dos non servet locum Legitimae.
4 seq. Item quod Mater excludatur a
successione, et a Legitima, et quomodo.
L. 158. Statutum Florent. Lib. 2 rub.
129 super facultate Matris dispo-
nendi de sua Dote II. 38 Statutum

Non prohibet reversionem Dotis ad Patrem. l. 254 Idem lib. 2 rub. 62 quod Filius vivente Patre non possit petere Dotem. ll. 90 Statutum Florent. lib. 2 rub. 68 circa bonorum extradotalium usufructum, et administrationem 82 Idem Statutum lib. 2 rub. 84 concedit Tertio absentis m., et Actionem ex alterius contractu l. 138 Idem lib. 2 rub. 89 quod Fideiussores, eorumque exemptionem. ll. 149.

Statutum Viennense lib. 2 rub. 8 ad materiam Conventionum. l. 54 et 77 idem Statutum lib. 1 rub. 3 super privilegio laicis 116.

Statutum Off. ci Gabell. rub. 18 quod nullitatem Sequenti ab non volutam Chirographi gabellam l. 77 Idem rub. 15 quod gabellam Deotionum. 162 idem circa gabellam pro Salvis 182.

Statutum Cortovar loquitur in Personam non in Rem. l. 62 Concedit Marito copulati tertiam partem Dotis 256 Non excludit Filium in concubina Nepotem ex Patre 43. Statutum Pecusiar tenet reversionem Dotis ad Patrem. l. 276 Statutum Senensis. Docens subrogat in locum Legitimae. l. 258 Statutum Volterranum admittit Fornicatos pro ad-

genda Masculorum Legitima II. 185
 Statutus Pontremuli, Bononiæ, Fer-
 racine, et Bergomi circa Legitimam
 Matri debitam. I. 289.

Ex Jacobo Strappia incerto contraria
 ultimum est attendendum. IV. 151
 Quando duo vigent statuta, et utrum-
 que speciale, attenditur illud, quod
 favorabilius est ac magis utile. Ibid.
 152 de modo dignoscendi, an statu-
 tum favorabilius sit, vel non. Ibid.
 statutum magis speciale preferendum
 est alteri minus speciali materia late
 pertractatur. Ibid.

Plura de Substitutione, seu limitatione.
 III. 87.

Substitutio impedit reversionem ab bona
 originarie obligata. I. 82.

Substitutio Vulgaris quando concepta
 inducitur, et quando Reversionaria.

II. 26 297. et 186 In dubio judican-
 dum est pro vulgari. 31 117. 299.

Quæ sit substitutio Vulgaris Anonala,
 eiusque effectus. I. 102 297. 299. Et

quæ substitutio Papillaris, 201. Quæ-
 nam dicatur substitutio Compensatoria,

et quæ sint ejus effectus. 200. 297.

Substitutio cum conditione si sine
 Illa quando expirat, necne per fi-

horum existentiam. II. 51. 117. V. *Cendula*. Substitutio in testamentum tempus an, et quando extendatur ad Nepotes, ac uberiores Descendentes q4 seqq. Facta in casu deficientiae Lineae, vel lineae finitae verificatur etiam in casu non existentiae Lineae, vel Lineae non inceptae 187 Quandoque substitutus agere possit et sub-
 stitutiens sibi magis utili. L. 204 seqq. Aliud est digredi ad plures substitu-
 tionum gradus, aliud est facere plures
 gradus substitutionum II. 121.

Successio intestata regulatur secundum
 Statuta resitae, diversitatem loquitur
 in rem, et in personam II. 73. 169
 Quid circa res mobiles, credit., et lu-
 ra. 86 106. seqq. Successio in bonis
 primo matrimonio quacūq; cui com-
 petat 166 seqq. Quandoque regula de
 successione in fideicommissis per extra-
 neum conditio. L. 17 seq. In hac ma-
 teria inspicienda est mens Disponen-
 tia 18.

T

Si per mutationem, vel amissionem
Terrarum orta sit incertitudo con-
 finium, cuius pertinet illos certifi-
 care? Sit distinctio III. 16 actioes

contra invadentes terrarum, et cognita confundentes sunt. I. actio finium regundorum II. conditio legis si constiterit § cod. fin. regund. III. accusatio criminalis, et poenalis. IV. poena legis agrariae. ibid.

Determinantur modi ponendi Testamentos qui territoria, agroque dividant. III. 106.

Testamentum quando inhiacetur, acce-
stante nativitate Postumi. I. 41 seqq.
Quid juris si Testator habuerit duo de-
verna Dauridia. 44 seqq. 47. Filia,
vel Mater praeterita quando dicere pos-
sint testamentum inofficium ibid. 459
seq. An ad sororem Filiorum Mater
proponere possit Querelam inofficioni.
450 seq. Testamentum per relationem
ad Schedulam valet, et quomodo. 189
seqq. Nominatio haeredis, non modus
nominations est de forma Testamenti.
190 An valeat testamentum si testa-
tor moriatur antequam Notarius illud
in scripturam redigat. Distingue. II.
127 seqq. Quid si Legata in eo adhuc
scripta non fuerint. 151. Inter Liberos
quando valeat. 150 Quenam testa-
menta valeant abque Notario condi-
ta. 155 Factum a Clerico abque No

terio an subsistat jure Codicillorum. *Ibid.* Cetera Testamenti quandocumque probet, et quando ejus Memento. 132 Quibus, quando, et quomodo dari possit Testamenti Cetera. L. 193.

Testamentum minus solemne, inter liberos conditum juxta aliquorum opinionem subsistitur, etiam si Pater inter eos iniquitaliter disposuerit. IV. 97 contrariam sententiam multi sequuntur. *Ibid.* repetitur opinio contraria. *Ibid.* 98 attamen sit distinctio. *Ibid.* 99.

T₂ jura canonico subsistunt Testamenta per natus, et signa. IV. 128 ad hoc ut talia testamenta valiant necessaria concurrere debent ipsa requirita, scilicet I. praecordinatio voluntatis amicis, vel notario perfecta paulo ante testamenti factionem. II. mens non obtebrata ipsius testatoris. III. actus sinceritas. *Ibid.* Illustratur materia. *Ibid.*

Testamentum minus solemne conditum ad favorem piaee causae subsistitur, juxta aliquorum opinionem, quoad constitutionem, non quoad legata extraneis relicta V. 55 contraria Salpeteri est sententia, eoque velior est

ibid. 56 fit dammodo distinctio, aut in testamento minus solenni hæres est causa pia, legitimij autem causa profana, et tunc legata debeatur; aut hæres est causa profana, et causa pia est legataria, tunc testamentum salvatur tantum quoad legata pia, et reliquum hæreditas debetur hæreditas ab intestato. ibid. In testamento minus solenni Pater inter filios relicta extraneis non debetur. ibid. debentur tamen si testamentum confectum fuerit coram duobus testibus, et a testatore scriptum sit, vel subscriptum. ibid. 57.

Testes super formalitate verborum depingentes nullam probationem faciunt si super illis inter se discordes repertur. IV. 60 sunt distinctiones, et observationes. IV. 60.

Trebellianica quibus competat, et quibus non teneatur in eam fructus imputare. I. 111 seq. Alienationes imputantur in trebellianicam, et quando II. 25 seq. Consumpta præsumitur per decemalem fructum perceptionem 116 25 seq. Quando calculetur. 17 Prohiberi, vel gravari potest, et quantum pacto 196. An debeatur ex Fideicom-

missa particulari. 195 Non detrahitur
ex Fideicommissi condito per Actum
inter vivos. 26 Detrahi potest tam ex
testamento, quam ab intestato 198.

V.

Verba Conditionalia non disponent. II.
61 Sub verbo Extraneus quis veniat in-
tra Legem anni 1747. 64 seq. Ver-
bum Familia, Crppo, Propria quid
significent. 199. Verba „ Tutto quel
più „ Tutto il resto „ Ogni altra pro-
pensione „ Nona exceptio „ alia-
que similia quid importent in Dona-
tione, vel Renuntiatione. I. 112 seq.
V. Interpretatio.

Verba plene jure, domine sint ex-
pressa importent non solum domini-
um, sed etiam usufructum. III. 11.

Facultas alicui concessa cum verbis „
pro libitu voluntatis „ sive ut vulgo
dicitur „ a piacere „ liberat potestatem
voluntatem, non arbitrium ho-
mi viri. V. 3 verba quoque „ si vidua-
ter „ idem expriment. ibid. verbum
potest directum a lege, statuto; vel
Principe ad judicem, vel magistratum
interpretatur pro „ debet ibid. 1.

Vir conjunctus in matrimonio cum mu-
liere habenti filias, et a qua tot-

pit omnia bona sua in dotem, non potest lucrari, ex forma statuti ultra illud, quod spectat ad unum ex filiis primi matrimonij. III. 149 plura de eadem materia. *ibid.*

De Portione Patris, et filiorum facta ordine simultaneo, vel successivo. V. 38 distinguitur. *ibid.* Repertatur Turrilli regula. *ibid.* 53 contra quam sit animadvertenda. *ibid.*

Usufructus Uxori relictus quando restringatur, necne ad alimenta. I. 247 seqq. Quandoque restringitur, quantum Extraneus sit institutus haeres. 225 Quod favore debeat Uxor pro consequendo Usufructu ei relicto cum conditione servandi vitam vidualem. II. 216. Maritus habet usufructum bonorum extradotalium Uxoris, et quando secus. 84.

Legato Usufructu alicujus praedij alteri in proprietate relicti, datur concursus in usufructu favore legatarij proprietatis. III. 12 Haeres usufructuarius est verus legatarius, qui nihil iuris habet in proprietate. *ibid.* In legato fructuum omnium bonorum haeres in proprietate institutus non succurrit. *ibid.*

Usufructu legato cum opere non elevandi aedificium, vel non concedendi servitutem, intelligitur legata etiam proprietate, sive usufructus censu. III. 70.

Pater non habet Usufructum in peculio Castrensi, vel quasi castrensi; in adventitio illam habet. III. 14; an fructus, seu lucrum ex bonis castrensihus, seu quasi castrensihus ortum, censuase sit, vel non? distinguitur: ibid.

Usufructuarius, et non haeres tenetur ad collectas, et onera fundi. IV. 120 limitatur regula quando tanta esset collectarum, onerumque solutio, et aequivaleret perceptioni fructuum: hoc in casu proprietarius, non usufructuarius tenetur. ibid. multa de legatis addunt. ibid. 151.

Uxor ob vergentiam Viri ad inopiam petere potest Assurancentiam Dotis. Luteri de dotali, et donationis propter Nuptias, et quomodo assurancentia concedenda sit, quibus in casibus, et contra quae bona. II. 86 seqq. Iuxta assurancentia non transfert dominium, et dos assurentia ad quid inseruire debeat. 87 Quamvis exceptiones opponi possunt a

Marita. ibid. Restitutio Dotis an et quando locum habet quoad Extraneum detentum. 83 Pro restitutione Dotis quatenus bonis sunt obligata. 83 In vim nostrorum Legum competit Uxori creditum æquale credito pro impensis funerariis, et altius infirmitatis. *ibid.* Uxor tenetur alere maritum banaliter vel aliter in paupertate relictum, dummodo non deliquerit in legem matrimonij. III. 48 alimenta isto casu prestanda sunt ex fructibus dotibus. *ibid.* Singatur de bonis paraphernalibus seu extradotalibus, cessat in muliere obligatio alendi virum. *ibid.* Tamen nequa eximi ab illa naturali obligatione subvenendi marito per modum saltem elemosine, quatenus ex defectu faciens sit pauper. *ibid.* Cessat etiam illa naturalis obligatio, si maritus deliquerit in legem matrimonij. *ibid.*

FINIS.

10

11

12

Digitized by Google

003722890

